

పులిక్షణసారము

డాక్టర్ వేదాంతాచారి వ్రాసినది.

కాశీపురి

డాక్టర్ వేదాంతాచారి ప్రొఫెసర్ ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము
ప్రకటితము.

1920

All Rights Reserved.

విషయము.	పుట.	విషయము.	పుట.
రథోద్ధత	50	గణములమీఁది విశ్రమము	70
స్వాగతాస్పత్రము	51	యతిపేర్లు	71
పంశస్థము	51	యతిమైత్రీ	72
ఇంద్రపంశము	51	యతిభేదములు	73
మేఘవిన్నూర్జితము	52	సరసయతి	74
భద్రకము	53	సంయుక్తయతి	75
మణిరంగము	53	వర్ణయతి	78
వనమయూరము	54	జూపడి	79
వసంతతిలక	54	దేశీయయతి	80
విద్యున్నాల	55	ఎక్కటియతి	81
తోటకము	55	పోలికయతి	82
వ్రతవిలంబితము	56	చక్కటియతి	83
తరళము	56	సరసస్వరయతి	84
చంద్రకళ	57	బిందుయతి	85
అంబురుహ	58	స్వరయతి	86
కౌంచపదము	58	బుస్తవిస్వరకస్వరయతి	87
మంగళమహాశ్శివ్యతము	59	బుపడి	90
మధ్యాక్కర	60	మాపడి	91
తరువోజ	61	ప్రభయతి	93
ద్విపద	62	విభాగయతి	94
దండకము	63	సౌభాగ్యయతి	95
లయగ్రాహి	64	ప్రాసయతి	96
లయవిభాతి	65	భిన్నయతి	97
26 చందస్సులు-వానియందుఁ		ప్రాదియతి	98
బుట్టిన వృత్తములసంఖ్య	67		

విషయము	పుట.	విషయము.	పుట.
అభిన్నయతి	99	అమృతాక్షర విషమాక్షర	
అభేదయతి	101	ములు	128
వృద్ధియతి	102	శ్రీకార ప్రభావము	124
నిత్యసమాసయతి	108	ఇంకను విషాక్షరములు	125
పుత్రయత	105	వర్ణాధిపతులు	126
నాదేశయతి	106	వర్ణములజాతులు	130
వికల్పయతి	108	గణోత్పత్తి క్రమము, తదధిదే	
అనునాసికవికల్పయతి	109	వతా, నక్షత్ర, గ్రహ,	
కాకుస్వరయతి	110	రాశిఫలములును	131
రివడి	111	గ్రంథారంభగణములు	132
అఖండయతి	112	నగణమునకు విశేషఫలము	133
ఉభయయితి	114	గణప్రయోగ యోగ్యము	
శకంధ్వాదిగుణ (పరరూప)		లైన జాములు	,,
యతి	115	గణప్రయోగయోగ్యవార	
యశవగ్ద్యయయతి	116	ములు	134
తావడి	,,	గణములజాతులు	135
ప్రాసలక్షణము	117	అజాతులఁ బ్రయోగించు	
సుకరప్రాసము	118	విధము	,,
అనుప్రాసము	,,	గణాధిపతులు	135
దుష్కరప్రాసము	,,	పుం స్త్రీనపుంసకగణము	142
అంత్యప్రాసము	119	మగణము దుష్టగణముతోఁ	
ద్విప్రాసము	,,	జేరరాదనుట	,,
త్రిప్రాసము	,,	మగణమునకు విశేషఫలము	143
పంచధూతబీజాక్షరములు		మఱియొక ఫలము	145
వానిఫలములు	120	జగణమహిమ	147

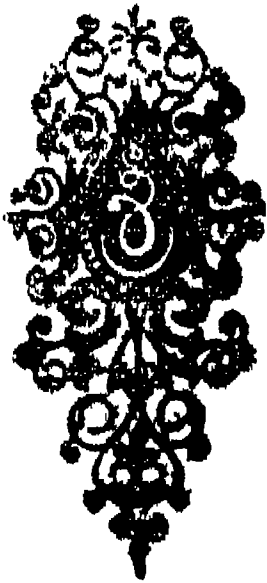
విషయము.	పుట.	విషయము.	పుట.
నగణ సంయోగ మహిమ	147	నగణ రగణ సంయోగ నిషే	
కృతిపతికిని గవికిని నక్షర		ధము	156
ముల పొందిక	148	నక్షత్ర ఫలంబు	,,
గణముల పుట్టుక	149	గ్రహనక్షత్రములకు మృత	
మగణ ప్రభావము	150	జీవసంజ్ఞ	157
తగణ ప్రభావము	,,	జీవమృతనక్షత్రములకు	
మజీయు విశేష ఫలము	151	ఫలంబు	,,
మగణముతో మగణము,		దగ, ధూమిత, జ్వలితనక్ష	
మగణముతో సగణ	152	త్రంబులకు ఫలంబులు	158
ముంజేరిన ఫలంబు		గ్రహారాశిగణరాసుల మై	
మగణ యగణయోగంబు		త్రియొక్క యావశ్య	
నకు ఫలంబు	153	కత	160
రగణయగణయోగమునకు		శుభపాప గ్రహసంబంధ	
ఫలంబు	,,	మునకు ఫలంబు	,,
తగణ యగణ సంయోగ		నైసర్గిక శుభపాప గ్రహణం	
నిషేధము	154	బులు	161
మగణ జగణ సంయోగము		గ్రహముల ఐర్ణము	162
నకు, మగణ సగణ సం		చంద్రునకు గల ప్రత్యేక	
యోగమునకును ఫలంబు	155	ఫలంబు	,,
యగణజగణ సంయోగ నిషే		చంద్రునిపన్నెకు ఫలము	163
ధము	,,	మగణము మొదలుగా నెని	
సగణ తగణంబులు, పర్యా		మిదింటికి ఫలము	,,
దిం బ్రయోగింపరా ద		యోనికూటము	164
నుట	156	గణముల చాయలు	165

సులక్షణసారము

తాత్పర్యోదాహరణసహితము.

—|| ఉపోద్ఘాతము. ||—

రామాస్తనమండలీమిళితకా
 శ్రీరార్ద్రవక్షుంబుతోఁ
 బారావారతరంగసంగతలస
 త్పర్యంకనాగంబుపైఁ
 గారుణ్యామృతపూరితకటా
 క్షుశ్రీలఁ బెంపొందు గం
 భీరస్వాంతంఁ డనంతంఁ డాశ్రితజనా
 భీష్టప్రదుం డయ్యెడున్. 1

అసతారిక. — కవిశిరోమణియగు తాతంభట్టు సులక్షణసార
 మనుచందోగ్రంథమును రచింపఁ బూని, తారచింప నెంచిన
 గ్రంథము నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుటకై, తొల్లింటికవుల యా
 చారము ననుసరించి, గ్రంథాదియం దాశీర్వాదరూపమగు మంగ
 లమును జేయుచున్నాఁడు. —

తా. శ్రీలక్ష్మీదేవిని గట్టిగఁ గౌఁగిలించి; పాల్కడలెయం దాదిశేషుఁ డనుపొన్నుపైఁ బరుండి, భక్తులను గరుణతోఁ జూచుచు వారికోర్కులీడేర్చునట్టియమ్మహాదాతయగునాద్యంత రహితుఁ డైనశ్రీమన్నారాయణమూర్తి జనులకోరికల నెల్ల నొసంగుఁ గాత.

⇨ చందోమహిమ. ⇩

అవతారిక.—గ్రంథకర్త చందోమహిమను దెల్పుచున్నాఁ డు.—

క. విద్యలలోపల నుత్తమ
 విద్య గవిత్వంబు మఱి కవిత్వము చందో
 వేద్యము గావునఁ జెప్పెద
 హృద్యంబుగఁ గవితచంద మేర్పడఁ గృష్ణా 2
 తా. ఓశ్రీకృష్ణా ! విద్య లన్నింటిలో శ్రేష్ఠమగువిద్య కవి త్వము. అట్టికవిత్వము చందశ్శాస్త్రమువలననే తెలియనగును. గావునమిక్కిలినులభముగాఁ గవిత్వముచేయుశక్తి గలుగునట్లు చందోగ్రంథమును జెప్పెదను.

అవ.—గ్రంథకర్తకవిత్వమహిమను, చందశ్శాస్త్రప్రభాష మును దెల్పి, తానురచింపఁబోవుగ్రంథనామమును, తనకొగ్రంథ ముఁజేయుటకుఁగలనేర్పుగల్గినవిధంబును దెల్పుచున్నాఁడు.—

క. లక్షణశాస్త్రము లెల్లఁ బ
 రీక్షించుటఁ గొంతకొంత యెఱిగినవాఁడ౯
 లాక్షణికానుగ్రహిత ను
 లక్షణసారము రచింతు యొక్కము లమరన్. 3

తా. నేను ఛందశ్శాస్త్రమెల్లఁ జదివి, లక్షణ గ్రంథముల నెల్లఁ బఠింపి, కొంచెముకొంచె మెఱిగి యున్నాను. ఆపఠిచయమువలనను, చందో గ్రంథములను రచించిన వారిదయవలనను నేనిపుడుసులక్షణసారమును పేరు గలలక్షణ గ్రంథమును జేయఁబూనితిని.

అవతారిక. — ఇతరలక్షణ గ్రంథములకంటెఁ దన గ్రంథమునకుఁ గలప్రాశస్త్యము నీ క్రిందిపద్యముచేఁ దెల్పుచున్నాఁడను.

తే. కొందఁ జెందురీతులఁ ♦ గొందఁ జెంచ

రంపఱును జెప్పినవి గొన్ని ♦ యవియు నవియు

దొరయఁగాఁ గూర్చి కవినమ్మతులును వ్రాయ

ను క్తలక్ష్యోస్పదంబు లాంధ్రోక్తు లెనయ. 4

తా. ఇంతకు మున్ను లక్షణ గ్రంథము రచించినవారిలోఁ గొందఱు చెప్పినవి మఱికొందఱొప్పికొనలేదు. కావున నేను వారిలక్షణ గ్రంథంబులను గొన్నింటిని నింక ననేక గ్రంథంబులను బఠింపి, తెనుఁగుభాషలోనిలక్ష్యలక్షణములకుఁ బొందిక యగునట్లు, సకలలక్షణిక సమ్మతంబుగా నీసులక్షణసారంబు రచింపఁబోవుచున్నాఁడను.

సంజ్ఞా ప్రకరణము.

— మాత్రాలక్షణము. —

క. మాత్ర యన నొక్కలఘు వగు

మాత్రలు రెండైన గురువు మఱి యెన్నఁబడున్

ధాత్రినినఱువదినాలుగు

మాత్రలుగాఁ గందఱునకుఁ మాత్రలు వెలసెన్. ౧

తా. మాత్ర యనఁగాఁ జిటిక వేయఁనంతకాలము. ఆ-ఇది ఒకమాత్రలోనుచ్చరింపఁబడును గాన లఘువు అనఁబడును. రెండుమాత్రలకాలములో నుచ్చరింపఁబడువర్ణము గురు వనఁ బడును. ఆ. కందపద్యమున కఱువదినాలుగు మాత్రలు గలవు.

⇒ గురులఘువులస్వరూపము. ⇐

క. వివిధముగఁ జూపి పలికెడు

నవియునుమఱియుఁదిపలుకుఁ నవియునుగురువుల్

భువి నిలిపి పలుకువర్ణము

లవియొల్లను లఘువులయ్యె ♦ * [నంబునిశయనా.]

తా. దీర్ఘాచ్చులును, దీర్ఘాచ్చులతో గూడినహల్లులునుగురువు లనఁబడు. ఉదా, — ఆ, ఈ. ఊ, కా, కీ, కూమొదలైనవి. నిలిపి పలుకఁబడువర్ణంబులు లఘువు లనఁబడు. ఉదా. — ఆ, ఇ, ఊ, క, కి, కు. కృ, మొదలైనవి. ఒకమాత్రకాలములో నుచ్చరింపఁబడునది లఘువు. రెండుమాత్రలకాలములో నుచ్చరింపఁబడునది గురువు.

మఱియు:—

క. గురువులు:—నిడుదలు, జడ్డ

క్కరములు, బొట్టులు, పీఱుందకడ నూఁదినయ

*“ అంబునిశయనా” అనుపదము కవికృతేష్టదేవతాసంబోధనము. దీనికిచ్చటనేమియు సంబంధములేదు. కాన ఇదికుండలీకృత మైనది ఇట్లై పైపద్యములందు ననియొలుంగవలయు.

క్కరములు; పెరియవి లఘువులు;

గురులఘువులు మూఁడు గూడికొన గణములగున్. 7

తా. దీర్ఘములైన యచ్చులును; దీర్ఘములైన అచ్చులతోఁ గూడిన హల్లులును, సాయుక్తక్షరములకు (ఓక హల్లంక్రింద నొక హల్లు క్త, క్వస్య, ఇట్లు కలసిన యక్షరములకు) ముందున్న యక్షరములును, న్, (క్ష) ల్, ర్, మొదలగు హల్లుహల్లుల తోఁగూడిన ప్రాస్వాక్షరములును, అనుస్వారమునకు ముందున్న ప్రాస్వాక్షరములును, గురువు లనబడును. తక్కినవి (తలకట్టు, గుడి, కొమ్ము, వట్టుపసుడి మొదలగు వానితోఁ గూడిన హల్లులు) లఘువు లనబడును.

ఉదా.—అ, కా, రక్తము, చందము, ననమున్, పనముల్, వెత్తుర్; దుల్లభము—క్రింద గీతలు గలవి గురువులు. అ, క, కృ ఇవి లఘువులు.

ఇట్టి లఘువులు మూఁడు గాని, గురువులు మూఁడు గాని, గురువులు లఘువులు కలసి మూఁడు గాని చేరిన యెడల నదియొక గణ మనబడును. గణములలోఁ గొన్ని యొడక్షరములు, కొన్ని నాలుగక్షరములు, కొన్ని రెండక్షరములు, కొన్నియొక్కపై యక్షరము గలవియై యున్నను, అవి యన్నియు నుప గణము లనబడు. ప్రధాన గణము లెనిమిది. వానికి మూఁడే యక్షరములు గలవు గాని యొచ్చుతక్కువలు లేవు.

→ గురులఘువులకు గుణుతులు. ←

క. గురువులకు సంజ్ఞ యొక్క

ట్లరయం దల క్రిందు వ్రాయునటులం జెలఁగూ

ధరపై లఘువులు వెలయున్

గరిమన్ నిడుగీటు వ్రాయుకరణి [ముకుందా]. 8

తా. మనము తెనుఁగుభాషలో వ్రాయు ౧ (ఒకటి) అను సంఖ్యను ౨ ఇట్లు తలక్రిందుగా వ్రాసితిమేని యీగుఱుతు గురువును దెలుపును. | ఇట్లు పాతికవలె నిడుపుగీత యొక్కటి గీచితిమేని, యది లఘు వనంబడు. అనఁగా:

౧ ఈచిహ్నము గురువును దెలుపును }
| ఈచిహ్నము లఘువును దెలుపును }

అని ముఖ్యాభిప్రాయము.

→ సమ (ప్రధాన) గణములు. ←

క. గురువులు మూఁ డిడ మగణము

పరంగా నాదిగురువు ♦ భగణం బయ్యెన్

ధర మధ్యగురువు జగణము

[సరసగుణా] యంత్యగురువు ♦ సగణం బయ్యెన్. 9

క. నగణంబు మూఁడులఘువులు

యగణంబున కాదిలఘువు ♦ [యమతనయసిభా]

రగణంబు మధ్యలఘు వగు

తగణంబున కంత్యలఘువు ♦ [దాక్షిణ్యానిధి.] 11

తా. సమగణములు మూఁడేసియక్షరములు గలవియని ముందటిపద్యమునకుఁ జెప్పఁబడియె. అట్టిగణము లెనిమిది.

1 మగణము = మూఁడు అక్షరములు గురువులుగాఁ గలది.

2 భగణము = ఆద్యక్షరము గురువుగాఁ గలది.

3. జగణము=మధ్యాక్షరము గురువుగాఁ గలది.
4. సగణము=అంత్యాక్షరము గురువుగాఁ గలది.
5. నగణము=మూఁడక్షరములు లఘువులుగాఁ గలది.
6. యగణము=ఆవ్యక్షరము లఘువుగాఁ గలది.
7. రగణము=మధ్యాక్షరము లఘువుగాఁ గలది.
8. తగణము=అంత్యాక్షరము లఘువుగాఁ గలది.

మూఁడక్షరములగణములకు ఉదాహరణము.

అవ. ఇంక నీయెనిమిదిగణంబుల కుదాహరణంబులఁ జూపుచున్నాఁడు.—

క. మగణము శ్రీనాథా యన

భగణము కేశవ యనంగఁ ♦ బరికింపఁ దుది

జగణము ముకుందయనఁగా

సగణము వరదా యనంగ ♦ [సర్వజ్ఞనిధి]. 12

క. నగణము వరద యనంగా

జగతి మురారీ యనంగఁ ♦ జను యగణంబు

రగణంబు మాధవా యనఁ

దగణము దైత్యారి యనంగ ♦ [దామరసాక్షి].

మగణము=ఉదా—శ్రీనాథా (అన్నియక్షరములుగురువులు)

భగణము=ఉదా—కేశవ (మొదటియక్షరము గురువు).

జగణము=ఉదా—ముకుంద (రెండవయక్షరము గురువు).

N. B. సున్నకు ముందుండు హ్రస్వము గురువని జ్ఞప్తికి

దెచ్చుకొనవలయును.

సగణము=ఉదా—వరదా (కడపటియక్షరము గురువు).

నగణము=ఉదా—వరద (మూడక్షరములు లఘువులు).

యగణము=ఉదా—మారారీ (మొదటియక్షరము లఘువు).

రగణము=ఉదా—మాధవా (వడిమియక్షరము లఘువు).

తగణము=ఉదా—చైత్యారి (కడపటియక్షరము లఘువు).

ఈగణములను నులువుగాఁ దెలిసికొనుటకై యీ క్రింది చక్రమును జక్కఁగా గ్రహింపుఁడు.

సంఖ్య	గణముల స్థానము	గుణులు.			ఉదా హరణము.	లక్షణములక.
		మొ.	న.	క.		
1.	ప	౦	౦	౦	శ్రీనాథా	అన్ని ఆక్షర ములు గురువులు.
2.	భ	౦	1	1	కేశవ	కే=గు; శ=ల; వ=ల.
3.	జ	1	౦	1	ముకుంద	ము=ల; కు=గు; ద=ల.
4.	చ	1	1	౦	వరదా	వ=ల; ర=ల; దా=గు.
5.	ఛ	1	1	1	వరద	అన్ని ఆక్షరములు లఘు వులు.
6.	ఝ	1	౦	౦	మారారీ	ము=ల; రా=గు; రీ=గు.
7.	ఞ	౦	1	౦	మాధవా	మా=గు; ధ=ల; వా=గు.
8.	ట	౦	౦	1	చైత్యారి	చై=గు; త్యా=గు; రి=ల.

రెండక్షరముల గణములు.

క. లలమునకు రెండు లఘువులు

వల నొప్పంగ లఘువు గురువు • వగణం బయ్యెన్

గల మయ్యె గురువు లఘువును

[జలజాక్షౌ]గగ మనంగఁ • జను గురుయుగమున్.

తా. లల మనఁగా రెండులఘువులు గల గణము. లగ మనఁగా మొదటలఘువు, పిదప గురువును గల గణము. గల మనఁగా మొదట గురువు, పిదప లఘువును గల గణము. గగ మనఁగా రెండు గురువులు గల గణము.

గణము.	గుణుతు.	ఉదా.	వివరణము.
లల=		నర	లఘువు, లఘువు.
లగ=(వ)	౨	కదా	లఘువు, గురు
గల=(హ)	౨	కాదు	గురువు, లఘువు
గగ=	౨ ౨	కాదా	గురువు, గురువు

వీనిలో | ౨=లగమునకు వగణమనియు, ౨ | = గలమునకు వగణమనియు వేరుపేళ్లు గలవు.

రెండక్షరములగణముల కుదాహరణము.

క. శౌరి యనిన హగణం బగుఁ

జేరి హరీ యనిన నుల్లఁసిల్లును వగణం

బారయఁ గృష్ణా యనినను

థార్షణి గగ మండు, లలఘుఁదా హరి యన్నన్.

హగణము } =ఉదా-శౌరి (మొదటియక్షరముగురువు).
 లేక, గలము }
 వగణము } =ఉదా-హరీ (కడపటియక్షరము గురువు).
 లేక; లగము }

గగము=ఉదా—కృష్ణా (రెండును గురువులు).

లలము=ఉదా—హరి (రెండును లఘువులు.)

సం.	గణముల పేర్లు.	గుణుతు.	ఉదాహరణము.	లక్షణము.
1.	గలము	౮	శౌరి	శౌ=గు; రి=ల. దీనికి హగణ మనిపేరు గలదు.
2.	లగము	౮	హరీ	హ=ల; రీ=గు. దీనికి వగణ మనిపేరు గలదు.
3.	గగము	౮ ౮	కృష్ణా	కృ=సంయుక్తాక్షరమునకు ముందక్షరము గనుక గురువు; ణా=గురువు.
4.	లలము		హరి	హరి=రెండును లఘువులు.

క. నగణముపయి గురు వున్న

నగ మగు లఘువున్నయెడల నల మగువరుస

సగణముపయి లఘు వున్న

దగ సల మగుఁ [గంజిహితసుధాకరనయనా.]

తా. నగణసగణములకు లక్షణము చెలిసియున్నదిగదా.

అ యనఁగా లఘువనియు, గ యనఁగా గురువనియుఁ చెలియవల

యు. నగణముమీఁద లఘు వున్న యొడల నలమనియు, నగణము మీఁద గుగువున్న యొడల నగ మనియు, నగణముమీఁద లఘు వున్న యొడల సల మనియుఁ జెప్పఁబడు.

నలము = | | | | = నాలుగులఘువులు = ఉదా—పదనము.

నగము = | | | | = ల, ల, ల, గ = ఉదా—జలధరా.

సలము = | | | | = ల, ల, గ, ల = ఉదా—పసుజుండు.

ఇంద్రసూర్యచంద్రగణంబులు.

క. నల, నగ, సల, భ, ర, తలు నా **GR/117.22**

నెలమినినీ నూఱుగణము ♦ లింద్రగణంబుల్;

గల, నగణము లీఁడును

జలజాప్తగణంబు లయ్యె ♦ [జగదాధారా]. 16

క. గల, నగణము లినుఁ; డిందుఁడు

నల, నగ, సల, భ, ర, త; లింక ♦ నగగ, నహ, సలా,

భల, భగురు, మలఘు, సవ, సహ,

తల, రల, నవ, సలల, రగురు ♦ తగ, లిందు

సూర్యగణములు.

1. హగణము | | | |

2. నగణము | | | |

ఇంద్రగణములు.

1. నగ | | | |

4. భ | | | |

2. సల | | | |

5. ర | | | |

3. సల | | | |

6. త | | | |

చంద్రగణములు.

1. నగగ = 0 0	8. సహ = 0 0
2. నహ = 0	9. తల = 0 0
3. సలల = 0	10. రల = 0 0
4. భల = 0	11. నవ = 0
5. భగురు = 0 0	12. నలల =
6. మలఘు = 0 0 0	13. రగ = 0 0 0
7. సవ = 0 0	14. తగ = 0 0 0

వీనికి వరుసగా నుదాహరణములు.

1. నగగ = వరదుఁ డిచ్చున్	8. సహ = జలజాతాక్ష
2. నహ = వరము లెల్ల	9. తల = గోపాలుఁడు
3. సలల = తీలకించిన	10. రల = దేవదేవ
4. భల = రామునకు	11. నవ = వరదుఁడుదాన్
5. భగురు = రామునకున్	12. నలల = సురభినుత
6. మలఘు = నీ తేశుండు	13. రగ = దేవదేవా
7. సవ = హరిబాసునిన్	14. తగ = గోవిందుఁడా

క. గగణంబగు నేకగురువు

లగణంబగు నేకలఘువు లాలిత మనఁగా

వగణ మగు లఘువు గురువును

హగణంబగు గురువులఘువు [హరిభక్తపరా].

తా. రెండుగురువులు గగ మనియు రెండులఘువులు లల మనియుఁ దెలియఁదగినది. (ఈపద్యములోని విషయము ముందే

వివరింపఁబడియున్నది. అయినను మరలఁ బ్రస్తావానుసారంబుగ నిచ్చట వివరింపఁబడుచున్నది). ఒకగురువు 'గ' గణము అనియు, ఒకలఘువు 'ల' గణమనియుఁ జెప్పఁబడును. రెండుగురువులు, 'గగ' మనఁబడును. రెండు లఘువులు 'లల' మనఁబడును. 'గా' 'లా' యని దీర్ఘములుగాఁ జెప్పినను రెండుగురువులు, రెండు లఘువులని యర్థము చేసికొవలెను. మొదటి యక్షరము లఘువును రెండవయక్షరము గురువును నైనయెడల 'వ' గణమనఁబడు. మొదటి యక్షరము గురువును. రెండవయక్షరము లఘువునునైనచో 'హ' గణ మనఁబడును.

ఇది సులక్షణసారం బయఁచందశ్శాస్త్రంబునందు గురులఘుగణస్వరూపనిరూపణం బనుసంజ్ఞా ప్రకరణము.

అవ.—ఇక వృత్తగణప్రస్తారమును వృత్తలక్షణంబులును జెప్పుచున్నాఁడు. అందు మొదట సామాన్యంబుగఁ బ్రస్తారలక్షణంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

వృత్తగణప్రస్తారము.

క. చాలుగను సర్వగురు లిడి

లాలితముగ గురువుక్రింద ♦ లఘువు వెలపటన్

ఓలి సమంబులు దాపలి

వ్రాలకు గురువులను నిల్పఁ ♦ బ్రస్తారమగున్.19

తా. ఎన్నవచందమునకుఁ బ్రస్తారము వేయవలయునో యన్నిగురువులు వరుసగాఁ బెట్టుకొని యావరుసలో మొదటి గురువుక్రింద లఘువుం బెట్టుకొని, దానిప్రక్కనున్న గురువుల క్రింద గురువులె పెట్టుకొనఁగా రెండుబంతు లేర్పడును గాన నారెండవవరుసలో మొదటిగురువు ఎద్దియో దానిక్రిందఁ దిరుగ లఘువుం బెట్టికొని, వెలుపల నున్న గురువుల కన్నింటికిని గురువులం బెట్టి, దాపల నున్న లఘువుక్రింద గురువు పెట్టవలయు. ఇట్లేర్పఱచుకొని, యేవరుసలో నైనను మొదటి గురువుక్రింద లఘువు పెట్టుకొని వెలుపల గురువుక్రింద గురువును లఘువు క్రింద లఘువును బెట్టుకొని దాపల నున్న లఘువులక్రింద గురువులు పెట్టుకొనవలయును. ఈ ప్రకారము సర్వము లఘువు లగు వఱకును బ్రస్తరింపవలయు నని తాత్పర్యము.

ఆప. గణలక్షణమునకు వివరణము చెప్పచున్నాఁడు. —

క. ఎన్నవచందం బడిగిన

నన్నియ గురులిడుచు మఱిగణాప్యకమును దాఁ
బన్నుచు లఘువులె తుదగా

నెన్నిక నిడ వృత్తసంఖ్య • యేర్పడవచ్చున్. 20

తా. ఎవ్వరైన నిన్నవచందమును బ్రస్తరింపు మని యడిగినచో, నన్నిగురువులు మున్ను చెప్పిన “చాలుగను సర్వ గురువులు” అనుపద్యము ప్రకారము ప్రస్తరింపఁగా, మొదటిచందస్సునకు రెండు, రెండవచందస్సునకు నాలుగు, మూడవ

భందంబున కెనిమిది యివ్విధంబునఁ జెనిచెప్పఁబోవుతీరున నొక్కొక్కభందంబున నన్నివృత్తంబులు పెరుఁగుచుండును.

సూర్యేంద్రచంద్రగణములయుత్పత్తి.

క. ద్విత్రిచగుర్గురుభవములు

[ధాత్రీధర] రెండు మడుపఁ దక్కినగణముల్

మిత్రేంద్రచంద్రు లనఁదగు

మాత్రాదిగణంబు మొదలమాత్ర లిడంగన్.

తా. రెండవ, మూడవ, నాలువగణంబులవలనఁ బుట్టిన గణములు పైరెండుగురుసలుదక్కఁ దక్కినవి అఘువులు పెట్టిన వరుసగా సూర్య, ఇంద్ర, చంద్రగణము లగును.

వృత్తగణప్రస్తారము వ్రస్తరించి చూపఁబడు చున్నది.

మొదటిభందము.

చాలుగను సర్వగురు లిడి 1. ౦

లాలితముగ గురువుక్రింద అఘువు 2. 1

రెండవభందము.

చాలుగ ... 1. ౦౦.

లాలితముగ గురువుక్రింద అఘువు 2. 1౦

దాపలి వ్రాలకును గురువు 3. ౦1

వెలుపల నోలి సమంబులు 4. 11

మూడవ ఛందము.

చాలుగ	1. o o o	5. o o o
గురువుక్రింద లఘువు	2. o o	6. o
వెలుపలనోలీసమంబులు	3. o o	7. o
	4. o	8.

నాలుగవ ఛందము.

1. o o o o	6. o o	11. o o
2. o o o	7. o o	12. o
3. o o o	8. o	13. o o
4. o o	9. o o o	14. o
5. o o o	10. o o	15. o
		16.

అయిదవ ఛందము.

1. o o o o o	12. , o o	23. o o
2. o o o o	13. o o o	24. o o
3. o o o o	14. o o	25. o o o
4. o o o	15. o o	26. o o
5. o o o o	16. o	27. o o
6. o o o	17. o o o o !	28. o
7. o o o	18. o o o	29. o o
8. o o	19. o o o	30. o
9. o o o o	20. o o	31. o
10. o o o	21. o o o	32. o
11. o o o	22. o o	

(ఇట్లే తక్కిన ఛందస్సులను బ్రస్తరించుకొనఁదగు.)

ఇంక గణప్రస్తారము చూపఁబడుచున్నది.

౦౦ { రెండవ ఛందంబునం బుట్టిన నూర్యగణములు.
 11 { పై నున్న రెండు విడిచిపెట్టఁగా.

౦1 ఇది గణము.

1౦ ఇది లగణము.

111 ఇది మాత్రాదిగణము గాన దీని మొదట మాత్ర
 పెట్టవలయును. (మాత్రయనఁగా లఘు వని యర్థము.)

ఇంక మూడవ ఛందస్సునం బుట్టిన యింద్రగణ
 ప్రస్తారము.

౦1౦ ఇది మధ్యలఘువు గాన రగణము.

111౦ ఇది యంత్యగురువు గాన నగణము.

౦౦1 ఇది యంత్యలఘువు గాన తగణము.

1౦1 ఇది యంత్యలఘువు గాన సలము.

౦11 ఇది యాదిగురువు గాన భగణము.

1111 ఇది యంత్యలఘువు గాన నలము.

ఇంక నాలవఛందస్సునందుఁ బుట్టిన చంద్ర గణములు.

౦ ౦ ౦ ౦ }
 1 ౦ ౦ ౦ } వై రెండును విడిచిపెట్టఁగా

౦ 1 ౦ 1 ౦ ఇది రగణముమీఁద లఘువుగురువుగాన రలగము.

1 1 1 ౦ ౦ ఇది నగణముమీఁద రెండుగురువులుగాననగగము.

౦ ౦ 1 ౦ ఇది తగణముమీఁద గురువుగాన తగము.

1 1 ౦ 1 ౦ ఇది సగణముమీఁద లఘువు గురువుగాన సలగము.

౦ 1 ౦ ఇది భగణముమీఁద గురువుగాన భగురువు.

1 1 1 1 ౦ ఇది నగణముమీఁద లఘువు గురువుగాన నలగము.

౦ ౦ ౦ 1 ఇది మగణముమీఁద లఘువుగాన మలఘువు.

1 1 ౦ ౦ 1 ఇది సగణముమీఁద గురువు లఘువుగాన సగలము.

౦ 1 ౦ 1 ఇది రగణముమీఁద లఘువుగాన రలము.

౦ 1 1 ౦ 1 ఇది భగణముమీఁద గురువు లఘువుగాన భగలము.

౦ ౦ 1 1 ఇది తగణముమీఁద లఘువుగాన తలము.

1 1 ౦ 1 1 ఇది సగణముమీఁద రెండులఘువులు గాన సలము.

1 1 1 1 1 ఇది నగణముమీఁద రెండులఘువులు గాన నలలము.

కందపద్యలక్షణము.

క. కందము త్రిశ్రగణంబుల

నందము గా భజన నలము • లట వడి మూఁట

బొందును నలజల నాటిట

నొందుం దుద గురువు జగణముండదు బేసిన్.

తా. తటచుగార బద్యమునకు నాలుగుపాదములుగలవు కందపద్యమున మొదటిపాదమునకు మూడుగణములును, రెండవపాదమున కయిదుగణంబులును నుండవలయును. అట్లే మూడవపాదంబునకు మూడుగణంబులును, నాలవపాదమున కయిదుగణములు నుండవలయును, ఈపై జెప్పినయెనిమిదియు (1) గగ, (2) భ, (3) జ, (4) స, (5) నలము లను గణములలో నేవి యొనను నుండవలయును. అటసగణము 'నల' 'జ' గణంబులలో నొక్కటిగా నుండవలయును. రెండవపాదముయొక్కయు, నాలవపాదముయొక్కయు గడపటియక్షరము గురువుగా నుండవలయును. మొదటిది, మూడవది, ఆయిదవది, యేడవది యగుగణంబులు జగణములుగా నుండఁగూడదు. రెండవపాదమునను నాలుగవపాదమునను నాలుగవగణముయొక్క మొదటియక్షరము *యతిగా నుండవలయును.

1. భ ల !	3. స, ల	5. నల.
2. జ, ల	4. గగ, లల	వీనిలో నొక్కటిగా నుండవలెను.

* యతియన నిట్టిదనువిషయము పైన జెప్పబడుగాన నిచ్చట వివరింపబడదయ్యె.

ఈ కందపద్యముయొక్క లక్షణము బాగుగఁ దెలియుటకై

పైపద్యమున విభజించి చూపుచున్నాను.

	1.	2.	3.		
	భగణము	నల	భగణము		
మొ.పా.	కందము	త్రిశరగ	ణంబుల		
	4.	5.	6.	7.	8.
	భగణము	భగణము	నల	నలము	గగ
రెం.పా.	నందము	గా భజ	సనలము	లటవడి	మూఁటన్

(మొదటి పాదమునకు మూఁడుగణములు.)

పైపద్యములో రవ గణము 'నల' 'జ' గణములలో నొక్కటిగా నుండవలెనని చెప్పినచొప్పున 'నలము, గా నున్నది. 1, 3, 5, 7, అను బేసిగణములలో జగణము లేదు. రెండవపాదముకడపట 'టన్' అని గురు వున్నది. చుక్కకుఁ బ్రక్కన నున్న నాలవగణముయొక్క మొదటి యక్షరము 'అ' అనునది యతియైయున్నది. ఇట్లే మూఁడునాలుగుపాదములకు వరుసగా మొదటి రెండవపాదముల లక్షణము లుండునని యెఱుఁగవలయు. ఈకందపద్యలక్షణముఁ దెలియుటకై బాలురు తమ పాఠగ్రంథములనుండి పదికందపద్యములకు గణవిభాగము చేయవలయు.

గీతపద్య లక్షణము.

ఆ. గీ. ఇనగణత్రయంబు † సింధ్రద్వయంబును

హంసపంచకంబు † నాటవెలఁది

సూర్యుఁ డొక్కరుండు † సురరాజు లిద్దఱు

దినకరద్వయంబు † తేటగీతి.

23.

తా. గీతములు సామాన్యముగా ఆటవెలఁది గీతమనియు, తేటగీతమనియు, రెండు తెఱంగులై యుండు. అందు ఆటవెలఁది గీతమును ఆటవెలది యని కూడ వ్యవహరింతురు. ఈపద్యంబున నీరెండింటికి లక్షణము చెప్పఁబడినది. గీతపద్యములలో నొక్కొక్క పాదమునకై దేసిగణము లుండవలయును. ఆటవెలఁదికి మొదటిపాదమున మొదట మూఁడుసూర్యగణంబులును, వానికిఁ బిమ్మట రెండింద్రగణంబులును ; రెండవపాదమున నైదు సూర్యగణంబులు నుండవలయు. మొదటిపాదముయొక్క లక్షణము మూఁడవపాదంబునకును, రెండవపాదముయొక్క లక్షణము నాలవపాదంబునకు నుండును.

తేటగీతమున నొక్కొక్క పాదమునకును మొదట నొక్కసూర్యగణమును, వానికి వెనుక రెండింద్రగణంబులును, వానికిఁ బిదప రెండుసూర్యగణంబులు నుండును.

ఈ ఆటవెలఁది, తేటగీతములకు రెండింటికిని బ్రతిపాదమునను నాలవగణముయొక్క మొదటియక్షరమున యతి చెల్లును. వీనికిఁ బ్రాసనియమంబు లేదు.

ఈరెండుపద్యముల లక్షణము దృఢముగాఁ దెలియుటకై యీక్రిందిపద్యములకు గణవిభజన చేయుచున్నాను.

ఆటవెలది.

సూ. గ.	సూ. గ.	సూ. గ.	ఇంద్ర. గ.	ఇంద్ర. గ.	
నగణము	గలము	గలము	తగణము	భగణము	(మొదటి
ఇనగ	ణత్ర	యంబు	నింద్రద్వ	యంబును	పాదము)
1.	2	3	4	5	

సూ. గ.	సూ. గ.	సూ. గ.	సూ. గ.	సూ. గ.	
గలము	గలము	గలము	గలము	నగణము	(రెండవ
హంస	పంచ	కంబు	నాట	వెలది	పాదము)
1	2	3	4	5	

మొదటి పాదమున 'ఇ' కారమునకు 'ని' అను నాలుగవ గణము మొదటి యికారమునకును, రెండవపాదమున 'హ' కారమునకును నాలవగణము మొదటి యక్షరమైన, యాకారమునకును యతి చెల్లును. ఇట్లే తక్కిన మాఁడవ నాలుగవపాదముల లక్షణంబు నెఱుంగవలయును.

మాఁడవపాదము—3 సూర్యగణములు, 1 ఇంద్రగణములు; నాలుగవపాదము—2 సూర్యగణములు.

తేటగీతి.

జడలు దాలిచి తపసుల చందమానను

దమ్ముడును దాను ఘోరదుర్గమ్ములందుఁ

గూరగాయలు గూడుగాఁ ♦ గుడుచునట్టి

రాముఁ డేగితి లావణ్యం ♦ గాఁగలండు.

సూ. గ.	ఇం. గ.	ఇం. గ.	సూ. గ.	సూ. గ.	(మొదటి పాదము)
నగణము	భిగణము	నలము	గలము	నగణము	
జడలు	దాలిచి	తపనుల	చంద	మునను	
1	2	3	4	5	

ఇందు మొదటిపాదములోని మొదటి 'జ' కారమునకును, నాలసగణమున 'చ' కారమునకును యతి. ఇట్లే తక్కిన మూఁడుపాదములకు నని యొఱుంగ వలయును.

నీసపద్య లక్షణము.

ఇంద్రగణములాఱు ♦ నిఁగణంబులురెండు

పాదపాదమునను ♦ బరఁగు చుండు

నాటవెలఁది యైనఁ ♦ దేటగీతియునైనఁ

జెప్పవలయు మీఁద ♦ నీసములకు.

తా. నీసపద్యమునకు నాలుగు పాదములు గలవు. ఒక్కొక్కపాదమునకు నెనిమిదేసి గణము లుండవలయు. వానిలో మొదటియాఱు నింద్రగణంబులు; తక్కినవి రెండు సూర్యగణంబులు. ఇట్లు నాలుగుపాదములు సెప్పవలయును. పదప నాటవెలఁదియైనను, దేటగీతియైనను జెప్పవలయును. దీనికి యతిగాని ప్రాసముగాని, రెండునుం గాని చెల్లును. ప్రథమ గణాద్యక్షరంబునకును దృతీయగణాద్యక్షరమునకును యతి.

సెప్పవలయు. అట్లే పంచమగణాద్యక్షరమునకును సప్తమ గణాద్యక్షరమునకును యతి సెప్పవలయు. ప్రాసమైనచోఁ బాదమున రెండవయక్షరమునకును, మాఁడవగణము రెండవ యక్షరమునకును ప్రాసముఁ జెప్పవలయు. ప్రతిపాదమునకును రెండేసి యతులు గలవు. మఱియు నిదేప్రకారంబుగా నైదవ గణంబు రెండవయక్షరమునకును, నేడవగణము రెండవయక్షర మునకును బ్రాసంబు సెప్పవలయును. ఈవివరణంబు సీలక్షణ పద్యమువలననే తెలియనగును. ముందు ద్విపద సీసములకు విక్రాంతి (యతి) కెఱిపైనను పద్యంబున యతి వివరింపఁ బడుచున్నది.

సీసమునకు ఉదాహరణముగా నొక్క పద్యపాదము నకు గణవిభజన చేయుచున్నాను.

1 ఇం. గ. భగణము ఇంద్రగ	3 ఇం. గ. సలము ణములాఱు	♦	3 ఇం. గ. నగము నినగణం	4 ఇం. గ. సలము బులురెండు
5 ఇం. గ. రగణము పాదపా	6 ఇం. గ. నలము దమునను	♦	1 నూ. గ. నగణము బరఁగు	2 నూ. గ. గలము చుండు

క్రింద గీతలుగల యక్షరములు యతిప్రాసస్థానములు

అటవెలఁచి తేటగీతములకు ముందు లక్షణంబులు చెప్పఁ బడెను గాన నిచట వివరింపబడవయ్యె.

ద్విపదలక్షణము.

క. ఎలమిన్ మూఁడింద్రగణం

బులపై నొకసూర్యగణముఁ ♦ బొందించిన న
ల్లలితముగ ద్విపదలక్షణ

మిలఁ బదములు రెండుప్రాస♦మేకము [కృష్ణా]26

తా. ద్విపదమున కొక్కొక్క పాదమునకు మొదట మూఁడింద్రగణములును, వాని వెనుక నొక్క సూర్యగణము ను నుండవలయు. మొదటి గణముయొక్క మొదటి యక్షరమునకును మూఁడవగణముయొక్క మొదటి యక్షరమునకును యతి చెల్లును. మఱియు నిట్టి పాదములకు రెండు రెండింటికిం బ్రాసముం జెప్పవలయును. ద్విపదకుఁ బ్రాసయతి యుంచఁ దగదు.

ఒక్క ద్విపదకు గణవిభాగముచేసి దీనికుదాహరణము చూపెదను.

నడురాత్రి యరుదెంచె ♦ నరలోకనాథ

కడు డస్సినాడవు ♦ కనుమోడుగాక.

27

1. ఇంద్ర గ. సలము	2. ఇంద్ర గ. సలము	3. ఇంద్ర గ. సలము	1. నూ గ. గలము
(1) నడురాత్రి	యరుదెంచె	♦ నరలోక	నాథ
సలము	భగణము	సలము	గలము
(2) కడుడస్సి	నాడవు	♦ కనుమోడు	గాక

(1) పాదములో 'స' 'న' లకును, (2) పాదములో 'క' 'క' లకును యతి చెల్లను. మొదటి పాదములోని 'డు' అను రెండవయక్షరమునకును, రెండవ పాదములోని 'డు' అను రెండవయక్షరమునకును బ్రాసము చెల్లెనని యెఱుగవలయును.

సమవృత్తములకు లక్షణముం జెప్పచున్నాఁడు.—

ఉత్పలమాలావృత్తము.

[భానుసమాన] విన్భ,ర,న,

భా,ర,లగంబులఁ గూడివిశ్రమ

స్థానమునందుఁ బదజయు

తంబుగ నుత్పలమాలయై చనున్. 28.

ఉత్పలమాలావృత్తమునకు

భగణము = ౦ | | భ ౨ = ౦ | |

గ ౨ = ౦ | ౦   ర ౨ = ౦ | ౦

న ౨ = | | | లగ ౨ = | ౦

౨ = ౦ | |

అను నీగణంబులును, పదియవయక్షరము యతిగా నుండవలయు.

ఉదాహరణము.

భ	ర	న	భ	భ	ర	లగ
భానుస	మానవి	న్భరన	భారల	గంబులఁ	గూడివి	శ్రమ
౦	౦ ౦		౦	౦	౦ ౦	౦

గీట్లుగీచిన 1-10 యప యక్షరములకు యతి యని యెఱుంగుడు.

ప్రాసము ప్రతిపాదమునను రెండవయక్షరమునకుఁ జెల్లును. ఇట్లే సమవృత్తముల కన్నింటికి నని యెఱుంగఁదగు.

చంపకమాలావృత్తలక్షణము.

న, జ, భ, జ, జ, ల్ల, రేఫలఁ బె

◆నంగి దిశాయతితోడఁ గూడినన్

[ద్విజగదభీష్టదా! బుధని

◆ధీ] విను చంపకమాల యై చనున్. 29

చంపకమాలావృత్తము న, జ, భ, జ, జ, జ, ర యను గణంబులం గూడి పదునొకండవ యక్షరము యతిగాఁ గల్గి యుండవలయును.

ఉదాహరణము.

న జ భ		=	న గణము	దిశాయ	=		=	జ గణము			
జ జ ల్ల	=		=	జ	,,	తితోడఁ	=		=	జ	,,
రేఫలఁ	=		=	భ	,,	గూడినన్	=		=	ర	,,
బెనంగి	=		=	జ	,,						

మొదటి గణముయొక్క మొదటి యక్షరమగు 'న' కారమునకును, బదునొకండవయక్షరమగు 'న' కారమునకును యతి చెల్లెనని యెఱుంగుడు.

ఇట్లే తక్కిన మూఁడు పాదములకు లక్షణముఁ జెలి యవలయు.

శార్దూలవిక్రీడితవృత్తలక్షణము

[సారాచారవిశారదా] యినయతి

◆శార్దూలవిక్రీడితా

కారం బై మ, స, జ, మ్, లి, మ్, గ స, తా,

◆గ, సా, వై, మై చె ల్వగుణ.

30

తా. మ, స, జ, స, త, త, గ యను గణంబులు గల్గి పదుమూడవ యక్షరము యతిస్థానముగాఁ గలది శార్దూలవిక్రీడితవృత్తం బనఁబడును.

ఉదాహరణము.

సారాచా = ౦ ౦ = మ	గణము	శార్దూల = ౦ ౦ = త	గణము
రవిశా = ౦ = స	,,	విక్రీడి = ౦ ౦ = త	,,
రదాయి = ౦ = జ	,,	తా = ౦ = గ	,,
నయతి = ౦ = స	,,		

‘సా’ యను మొదటియక్షరమునకు ‘శా’ యను పదు మూడవయక్షరమునకు యతి చెల్లును. ఇట్లే తక్కినమూడు పాదంబులకును లక్షణము.

మత్తేభవిక్రీడితవృత్తలక్షణము.

[స్మయమారా] విలసత్తయోదశయతి

◆మత్తేభవిక్రీడితా

హ్వయమయ్యో స, భ, ర, మ్, మ్, న్, మ, య, వ

◆ వ్రాతంబుల న్నూడఁ గాన్.

తా. మత్తేభవ్యత్తమున, భ, ర, న, మ, య, వ యను గణంబులంగల్గి, పదునాలవయక్షరము యతియై యొప్పినదిగా నుండవలయును.

ఉదాహరణము.

స్వయదూ = ౮ = సగణము	తిన్వత్తే = ౮ ౮ ౮ = మగణము
రావిల = ౮ = భ ,	భవిక్రీ = ౮ ౮ = య ,
సత్త్రయో = ౮ ౮ = ర ,	డితా = ౮ = ప ,
దశయ = = న ,	

‘స్వ’ యనుదానిలోని ‘మ’ కారమునకును, ‘న్వ’ యనుదానిలోని ‘మ’ కారంబునకును యతి చెల్లును. ఇట్లే తక్కిన పాదంబు లూహ్యంబులు.

మత్తకోకిలావృత్తలక్షణము. (కవిజనాశ్రయము)

[శ్రా]వకాభరణాంక] విఱ ర, స,
 జా, భ, రేఫల దిగ్విరా
 మావహంబుగ మత్తకోకిల
 యంఘ్రీ ద్వినిఁ గవీశ్వరుల్. 32

తా. మత్తకోకిల వృత్తము ర, స, జ, జ, భ, ర యను గణంబులం గలిగి పదునొకండవయక్షరము యతిచే నొప్పి యుండవలయు నని కవులు సెప్పుదురు.

ఉదాహరణము.

క్రావకా = ॐ ॐ = ర గణము	సజాభ = ॐ = జ గణము
భరణాం = ॐ = స ,,	రేఫల = ॐ = భ ,,
కవికౌర = ॐ = జ ,,	ద్విగ్విరా = ॐ ॐ = ర ,,

మొదటియక్షరముగు 'క్రా' కును, 'జా' యను పదునొకండవయక్షరమునకు యతియగును. ఇట్లే తక్కినపాదము లూహ్యంబులు.

ధ్రువకోకిలావృత్తలక్షణము.

[శుభవిలాస! ముకుంద! కేశవ!]

శూలిభవ్యవిరామమున్

న, భ, ర, సంబులు జా, గ ముల్ దగు

నవ్యమై ధ్రువకోకిలన్. 33

తా. న, భ, ర, స, జ, జ, గ యనుగణంబులు గలిగి పండ్రెండవ యక్షరము యతిగాఁ గలిగినది ధ్రువకోకిలవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

శుభవి = i = న గణము	లిభవ్య = ॐ = జ గణము
లాసము = ॐ = భ ,,	విరామ = ॐ = జ ,,
కుందకే = ॐ ॐ = ర ,,	మున్ = ॐ = గ ,,
శవశూ = ॐ = స ,,	

'శు' అను మొదటి యక్షరమునకును, 'శూ' యను పండ్రెండవయక్షరమునకును యతి శలంగును. ఇట్లే తక్కినపాదములందు నని యెఱుంగవలయు.

పృథ్వీవృత్తలక్షణము.

త్ర యోదశయతిః గృతిః జ,స,జ,సల్, జతంబై య
వల్ [దయాజలనిధీ] చెలంగువినుపృథ్వి ♦ ధాత్రిః
దగన్. 34

తా. జ, స, జ, స, య, వ యను గణంబులతోఁ గూడి పదునాలవయక్షరము యతిగాఁ గలది పృథ్వీవృత్తమనఁబడును.

ఉదాహరణము.

త్ర యోద ౧ = జగణము	సజసల్ = ౧ = స గణము
శయతిః ౧ = స ,,	జతంబై = ౧ = య ,,
గృతిః జ = ౧ = జ ,,	యవల్ = ౧ = లగము

‘త్ర’ యను మొదటి యక్షరమునకును బదునాలవ యక్షరముకు ‘త’ వర్ణమునకును యతి యొప్పెను. ఇట్లే తక్కిన పాదములకు నని యెఱుంగవలయు.

సరసాంకవృత్తలక్షణము.

సరసాంకవృత్త మమరున్స,జ, సా,య లాండక
సరసీజసంభవయతిః ♦ [జలజాతనేతా].] 35

తా. స, జ, స, స, య యను గణములతోఁ గూడి పదియవ యక్షరము యతిగాఁ గలది సరసాంకవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

సరసాం = ౧ = స గణము	సజసా = ౧ = సగణము
కవృత్త = ౧ = జ ,,	యలాండక = ౧ = య ,,
మమరున్ = ౧ = స ,,	

మొదటి 'స' కారమునకును, పదియవ యక్షరముగు సకార ఋనకును యతిచెల్లెను. ఇట్లే తక్కిన మూఁడు పాదములు నని యొఱుఁగవలయును.

స్రగ్ధరావృత్తము.

[శ్రీమన్మూర్తి] మకారాశ్రిత. ర, భ, న, య, యా,
 • సేవ్యమై సానుమద్వి

శ్రామంబు న్నానుమద్విశ్రమము నమరఁగా

• స్రగ్ధరావృత్త మయ్యోక్. 36

తా. మ, ర, భ, న, య, య, య అను గణంబులుకల్గి ప్రతి యేడవయక్షరమునకు పిమ్మట యతి యుండవలయు; (అనఁగా పాదమునకు రెండేసి యతు లుండవలెను.)

ఉదాహరణము.

శ్రీమన్మూ = ౨ ౨ = మ గణము	యయాసే = 1 ౨ = యగణము
శ్రీమకా = ౨ ౨ = ర ,,	వ్యమైసా = 1 ౨ = ,,
శాశ్రిత = ౨ 1 = భ ,,	నుమద్వి(శ్రా) = 1 ౨ = ,,
రభన = 1 1 = న ,,	

'శ్రీ' యను మొదటి యక్షరమునకు 'శ్రీ' యను నెని మిదవయక్షరము, 'సే' యను పదునైదవ యక్షరమును యతిచెల్లెయొప్పియున్నవి. ఇట్లే తక్కిన మూఁడు పాదము లాహ్వయములు.

మహాస్రగ్ధరావృత్తము.

[లసదుద్యత్కీర్తివల్లీలలితగుణగణా

•లంకృతాంగా] స,తా,న

స్థసరాగంబు ల్కహోసఃగ్ధరకు వసుమువి.

•స్థాగవిశ్రాంతి యొప్పున్.

37

తా. స, త, త, న, స, ర, ర, గ. యను గణంబులం గల్గి తొమ్మిదవయక్షరమును, పదునాఱవయక్షరమును. యతి యొ యొప్పినవృత్తము మహాస్రగ్ధరావృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

లససు	= ౮ = స గణము	ణగణా	= ౮ = స గణము
ద్యత్కీర్తి	= ౮ = త ,	లంకృతాం	= ౮ ౮ = ర ,
వల్లీ	= ౮ = త ,	గాసతా	= ౮ ౮ = ర ,
లితగు	= = న ,	న	= ౮ = ,

మొదటిగణంబున మొదటి లకారమునకు మూడవగణము కడపటి 'ల' కారంబును, ఆఱవగణంబులోని 'ల' కారమును యతియంను సరిపోలి యున్నవి. తక్కినమూడు పాదముల కిట్లే లక్షణం బెఱుంగవలయును.

స్రగ్వీణీవృత్తలక్షణము.

[నాగ్వధూవల్లభా] • వార్ధి రేఫావళుల్

స్రగ్వీణీవృత్తవిశ్రాంతి యాఱింటిపై.

38

తా. నాలుగుగణంబులు గలిగి యొడవయక్షరము యతి గాఁ గలది స్రగ్వీణీవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

వ్రాగ్యధూ = ८ | ८ = ర గణము
 వల్లభా = ८ | ८ = ర ,,
 వ్రాధికే = ८ | ८ = ర ,,
 ఘావళుల్ = ८ | ८ = ర ,,

‘వా’ యను మొదటి యక్షరమునకును ‘వా’ యను మూడవ గణము మొదటి యక్షరమునకును యతి చెల్లెను. తక్కిన యవియు నిశ్చే.

భుజంగ ప్రయాతవృత్తలక్షణము.

[జగద్గీతకీర్తి] భుజంగ ప్రయాతం

బగుణ [రేచనా] యద్వయద్వంద్వ మైనక. 39

తా. య, య, య, య అను నాలుగుగణంబులు గల్గి యొన్నిదింట యతి గలది భుజంగ ప్రయాత మనబడును.

ఉదాహరణము.

జగద్గీ	= ८ ८ = యగణము	మొదటిగణములోని ‘జ’ కారమునకును, మూడవ గణము లోని ‘జ’ కారమునకును యతి. ఇట్లే తక్కినపాదము లూహ్యములు.
తూర్తి	= ८ ८ = యగణము	
భుజంగ	= ८ ८ = యగణము	
ప్రయాతం	= ८ ८ = యగణము	

పాదపవృత్తలక్షణము.

పాదపవృత్తము ♦ భా, భ, గ, గంబుల్
మోదముతో నిరుముట విగామం.

40

తా. మూడుభగణంబులును రెండుగురువులుం గల్గి యేడిం
ట యతి గలది పాదపవృత్త మనబడును.

ఉదాహరణము.

ప్రాదప = ॐ = భ	గణము	మొదటిగణములో 'పా'యను
వృత్తము = ॐ = భ	„	నక్షరమునకును మూడవగణ
భాభగ = ॐ = భ	„	ములోని 'భా' యనునక్షరమున
గంబుల్ = ॐ ॐ = గ	“	కును యతి యొప్పినది.

తోటకవృత్తలక్షణము.

తుదిదాక సకారచక్షుష్కము గా

విదితంబుగఁ దోటక ♦ వృత్త మగున్.

41

తా. తోటకవృత్తంబున కొక్కొక్కపాదంబునకు స, స,
స, స అను నాలుగు సగణంబు లుండవలయు. తొమ్మిదింట
యతి.

ఉదాహరణము.

తుదిదాక = ॐ = స	గణము	మొదటి 'తు' వర్ణమునకును
కసకా = ॐ = స	„	తొమ్మిదవ 'కు' వర్ణమునకును
రచతు = ॐ = స	„	యతి యొప్పినది. తక్కిన
ష్కముగా = ॐ = స	„	మూడు పాదము లిట్లు

హ్యంబులు.

తోదకవృత్తలక్షణము.

[జలరుహవక్త్ర] న, జ, యగణంబుల్.

వెలయఁగఁ దోదకవృత్త మగున్. 42

తా. న, జ, జ్జ య అనుగణంబులంగలిగి యొనిమిదింట యతి గలది తోదకవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

జలరు	= =	న గణము		మొదటి 'జ' కారమునకును
హవక్త్ర	= ౧ =	జ	,,	ఎనిమిదవ 'జ' కారమునకు.
నజాయ	= ౧ =	జ	,,	ను యతి. ఇ ట్లితరపాదము.
గణంబుల్	= ౧ ౧ =	య	,,	లూహ్యములు.

మదనవృత్తలక్షణము.

[దై తేయభంజన హరీ] త, భ, జ, గగంబుల్ మాతంగవిశ్రమమున • న్నదనాఖ్య యొప్పున్.

తా. త, భ, జ, జ, గగ యను గణంబులు గల్గి తొమ్మిదింట యతి గలది మదనవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

దైతేయ	= ౧ ౧ =	త గణము		మొదటి 'దై' యను అక్షరము
భంజన	= ౧ 1 =	భ	,,	నకును, 'త' యను తొమ్మిదవ
హరీత	= ౧ =	జ	,,	యక్షరమునకును యతి పోలి
భజాగ	= ౧ =	జ	,,	యున్నది. తక్కినపాదములు
గంబుల్	= ౧ ౧ =	గగము		నిట్లే.

పంచచామరవృత్తలక్షణము.

జ, ర, ల్ల, ర, ల్ల, గంబుఁ గూడినన్నతికరచింపఁగాఁ [బరాజితారిధీరవీర] • పంచచామరంబగున్. 44

తా. జ, ర, జ, ర, జ, గ యనుగణంబులను, పదపయింట యతియుఁ గలది పంచచామరప్యత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

జరజ	= ౮ =జ	గణము	‘జ’ యను మొదటి యక్షరము నకు ‘స’ యను పదియవ యక్షరము యతి పోలి యున్నది. తక్కినపాదంబు లిట్లే యూహ్యంబులు.
రజగం	=౮ ౮=ర	,,	
బుఁగూడి	= ౮ =జ	,,	
సన్ను ^{కి}	=౮ ౮=ర	,,	
రచింపఁ	= ౮ =జ	,,	
గా	=౮ =గ	,,	

సుగంధివృత్తలక్షణము.

ఏడు హమ్ములు న్నము న్వ^{డె}న్నిది న్నగంఠెకిన్. 45

తా. ఏడుహాగణములును, వానిప్రక్క నొక్క గురువునుం గల్గి తొమ్మిదింట యతి గలది సుగంధివృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

ఏడు	=౮ =	గలము	1.	మొదటి ఏకాకారమునకు ‘డెన్నిదిన్’ అను పదములో ‘డె’ యను నక్షరమందున్న ‘ఎ’ కారమునకును యతి చెల్లియున్నది. ఇట్టితరపాదము లూహ్యములు.
హమ్ము	=౮ =	,,	2.	
లన	=౮ =	,,	3.	
మున్వ	=౮ =	,,	4.	
డెన్ని	=౮ =	,,	5.	
దిస్సు	=౮ =	,,	6.	
గంధి	=౮ =	,,	7.	
కిన్	=౮ =	గ		

ఉత్సాహవృత్తలక్షణము.

సాహచర్యపద్మమిత్రశక్తకంబు గురువు ను

*త్సాహవృత్తమునకె చెల్లు [జలజదళవిలోచనా]

ఏడు సూర్యగణంబులు గలి, యయిదపగణము మొదటియక్షరము యతిగాఁ గలది యుత్సాహవృత్త మనబడును. (పగణము 111, గలము ౨1—ఈ రెండును సూర్యగణంబులు గనుక, నీయుత్సాహవృత్తముయొక్క ఒక్కొక్క పాదములో నన్నియు నగణములైనను, లేక యన్నియు గలములుగానైనను, లేక నగణ, గలములు గలిసియైన నుండవచ్చును.

ఉదాహరణము.

సాహ	= ౨ 1 =	గలము =	సూర్యగణము	1.
చర్య	= ౨ 1 =	గలము =	,,	2.
పద్మ	= ౨ 1 =	గలము =	,,	3.
మిత్ర	= ౨ 1 =	గలము =	,,	4.
శక్త	= ౨ 1 =	గలము =	,,	5.
కంబు	= ౨ 1 =	గలము =	,,	6.
గురువు	= 111 =	నగణము =	,,	7.
ను[త్సా]	= ౨ =	గ =		

‘సా’ యను మొదటిగణము మొదటియక్షరమునకు నైదవ గణము మొదటియక్షరమగు ‘స’ యనుదానికిని యతియొప్పును.

* త్సాహవృత్తవైఖరిం బ్రశస్తమాను బురహారా ! పై పాదంబునఁ గ్రమభంగ మాట నియ్యది చేర్పబడె.

తరళవృత్తలక్షణము.

న,న,న,న,న,న,న,గము లెలమి

◆ నళినహితవిరమణతన్

దనరి తరళ మనఁగ వెలయు

◆ [ధరణి మదనమదహారా.]

47

తా. తరళవృత్తమున నొక్కొక్కపాదమున కేడునగణము లును వానిపై నొక్కగురువు నుండవలయును. పదుమూడవ యక్షరము యతిస్థానము.

ఉదాహరణము.

న న న	=		=	న గణము
న న న	=		=	„
నగము	=		=	„
లెలమి	=		=	„
నళిన	=	!	=	„
హితవి	=		=	„
రమణ	=		=	„
తన్	=	౦=౫	=	„

‘న’ యను మొదటి యక్షరము నకు పదుమూడవ యక్షరమగు నకారము పోలియున్నది. ఇట్లు తక్కినపాదముల గణవిభజన మూహ్యంబు.

రమణకవృత్తలక్షణము.

[మనసిజజనకస◆మదరిపుగజహారి]

◆మదగజవసువిరమణములతో

న,న,స,న,న,న,న,న,న◆న,లగము లెనయఁగ

◆[నరవరసుత]రమణక మమరున్.

48.

తా. రమణకవృత్తమున కొక్కొక్కపాదమునకుఁ దొమ్మిది నగణములును దానిపై నొక్కలగమును నుండును. తొమ్మిదవ యక్షరమును బదు నేడవయక్షరమును యతిస్థానము.

ఉచోహారణము.

మనసి = = నగణము	రిమద = = నగణము
జజన = = ,,	గజవ = = ,,
కశమ = = ,,	సువిర = = ,,
చరిపు = = ,,	మణము = = ,,
గజహ = = ,,	లతో = ౦ = ,,

తా. ఇటు మొదటి 'మ' యనువర్ణమునకును, దొమ్మిదవ యక్షరమగు 'మ' వర్ణమునకును బదు నేడవయక్షర మగు 'మ' వర్ణమునకును యతి యొప్పును. ఇట్లు తక్కినమూఁడు పాదములూ నూహ్యములు.

మాలినీవృత్తలక్షణము.

న,న,మ,య,య,యుతంబై

•నాగవిశ్రాంత మై యి

[ట్లనుపమగుణ] మాలి

•న్యాహ్వాయం బయ్యో భాత్రిణ్. 49

తా. న, న, మ, య, య, అను గణంబులతోఁ గూడి తొమ్మిదింట యతి గలది మాలినీవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

నన మ	= =	నగణము	మొదటి	గణము లోని	'న'
యయయు	= =	,,	వర్ణమునకును,	తొలిదవ	య
తంబైనా	= లలల =	మ	,,	క్షరమగు	'నా' కును
గవిశ్రాం	= లల =	య	,,	యతి	
తమైయి(ట్ల)	= లల =	య	,,	యొప్పియున్నది.	ఇట్టితరపాదములు
					తెలియదగు.

మానినీవృత్తలక్షణము.

కారములు స్క్రియః ♦ గన్వోన నేడు భ

♦ కారము లొక్కగ ♦ కారముతో

గారవమై చనః ♦ గావళు లన్నియుః

♦ గల్గిన మానిని ♦ [కాసునిభా].

50

తా. మానినీవృత్తమున కొక్కొక్కపాదమున కేడు గణములును వానిపై నొక్కగుఱువును నుండవలయు. ఏడేసియక్షరముల కొక్కొక్కయతియుండును. (ఆనఁగా ౭, ౧౩, ౧౯-వ యక్షరములలో యతి మైత్రి).

ఉదాహరణము.

కారము	= . ల =	భ గణము	1.
లుస్క్రియ	= ల =	భ ,,	2.
గన్వోన	= ల =	భ ,,	3.
నేడుభ	= ల =	భ ,,	4.
కారము	= ల =	భ ,,	5.

లాక్కగ	= ౦ = భ గణము	6.
కౌరము	= ౦ = భ ,,	7.
త్తో	= ౦ = గ ,,	

కవి రాజవి రాజితప్య త్తలక్షణము.

క్రమముననొక్కన ♦ కౌరము నాఱుజ
 ♦ కౌరములు బరఁగంగవకా
 రమును నొడంబడి ♦ రాఁగవిరాజవి
 ♦ రాజిత మన్నది [రామనిభా] 51

తా. కవిరాజవిరాజితప్య త్తమున నొక్కొక్క పాదమున ను న, జ, జ, జ, జ, జ, జ, స యను గణములుండవలెను. ఎని మిదింటఁ బదునాలుగింట యతు లుండవలయును.

ఉదాహరణము.

క్రమము = = న గణము	జకౌర = ౦ = జగణము
ననొక్క = ౦ = జ ,,	ములబ = ౦ = జ ,,
నకౌర = ౦ = జ ,,	రఁగంగ = ౦ = జ ,,
మునాఱు = ౦ = జ ,,	వకా = ౦ = లగము

‘క్ర’ యనుచో నున్న కపర్ణమునకు, ఎన్ని దవ ‘కా’ యను వర్ణమును, బదునాలవ ‘కా’ యను వర్ణమును యతులగును.

తరలివృత్తము.

చారు భ, స, న, భూరి జ, న, ర, సాంద్ర గణములన్ దిగా
సారవిరతి నందముగ నిజంబు తరలి చెన్నగున్.

తా. తరలివృత్తమున నొక్కొక్కపాదమునకు భ, స, న, జ, న, ర యను గణంబులును, పదునొక్కండవయక్షరము యతియు నుండవలయును.

ఉదాహరణము.

చారుభ = ౮	= భ	గణము	రసాంద్ర = 1	౮	= జ	॥
సనభూ = 1	1	౮ = స	॥	గణము = 1	1	1 = న ॥
రిజన = 1	1	1 = న	॥	లక్షదిగా = ౮	౮	= ర ॥

మొదటిగణములోని 'చా' యనునక్షరమునకును, 'సా' యను పదునొకండవయక్షరమునకును యతి.

మలయజవృత్తము.

[నళినఖిలోచన] ♦ న, జ, న, స, నంబులు

♦ న, భ, న, గణంబులు ♦ నట లగమున్

మలసి గిరిత్రయ ♦ మహితయతుల్ దగి

♦ మలయజవృత్తము. ♦ మహి వెలయున్. 53

తా. మలయజవృత్తమున నొక్కొక్కపాదమునకును న, జ, న, స, న, న, భ, న, లగము లుండవలయు. ప్రతియొనిమిదవ యింటను (అనగా ౮, ౧౬, ౨౪ వ యక్షరములలోను) యతి స్థాన మగు నని యెఱుంగుడు.

ఉదాహరణము.

బ్రజ్జ	= = న గణము	భవగ	= = న గణము
బిల్వోచ	= ౦ = జ ,,	ణంబులు	= ౦ = భ ,,
ననజ	= = న ,,	నటల	= = న ,,
నననం	= ౦ = న ,,	గముణ్	= ౦ = ల గము
బులున	= = న ,,		

‘న’ యను ప్రథమగణాద్యక్షరమునకును యెనిమిదవ పదునెదవ యిరువదిరెండవ ‘న’ యను నక్షరములకును యతి.

సాధ్యవృత్తము.

[నారదననకననందనవినుతన

◆ నాథ] భ, న, జ, న, స, నా, భగురుల్

చాదుశిఖరియతిశైలవిరమణము

◆ క్షౌధరవిరతిని ◆ సాన్ధ్యయగుణ. 54

తా. భ, న, జ, న, స, న, న, భ, గ యను గణంబులం గల్గి ప్రతి యెనిమిదవయింటను యతి గలది సాధ్యవృత్త మనఁ బడును.

ఉదాహరణము.

నారద	= ౦ = భ గణము	ధభన	= = న గణము
ననక	= = న ,,	జనన	= = న ,,
ననంద	= ౦ = జ ,,	నాభగు	= ౦ = భ ,,
నవిను	= = న ,,	రుల్	= ౦ = గ ,,
తననా	= ౦ = న ,,		

ఈపద్యంబున 'నా' యను మొదటియక్షరమునకు, ఎనిమిదవదగు 'నం' పదునైదవదగు 'నా' ఇరువదిరెండవదగు 'నా' అను నక్షరములు మూడును యతులై యున్నవి.

లాక్షణీవృత్తలక్షణము.

పక్షవిరనుణము భ, న, న, న, న, ములును

◆ భాసుర భ, న, న, స లెనసినచో

లాక్షణి యనఁ దగు [నతులితసుదనవి

◆ లాసలలితగుణగణజలనీ].

55

తా. భ, న, న, న, న, భ, న, న, స అనుగణములును, పదునైదింటియతియుఁ గలిగినది లాక్షణీవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

పక్షవి	=	౦			=	భ	గణము	1.
రమణ	=				=	న	„	2.
ముభన	=				=	న	„	3.
ననన	=				=	న	„	4.
ములును	=				=	న	„	5.
భాసుర	=	౦			=	భ	„	6.
భనన	=				=	న	„	7.
సలెన	=				=	న	„	8.
సినచో	=			౦	=	న	„	9.

మొదటి 'ప' యను నక్షరమునకు పదునాఠవదియగు 'భా' యను నక్షరమునకును యతి.

శిఖరిణీవృత్తము.

[పురారాతిస్పర్ధీ] య, మ, న, స, భ, వం

◆బు ల్బైనఁగి నుం

దరంబైనఁ [రేచా] శిఖరిణి యగున్

◆ద్వాదశయతిన్.

56

తా. శిఖరిణీవృత్తంబున నొక్కొక్కపాదంబునకును య, మ, న, స, భ, వ, యను గణంబు లుండును. పదుమూడవ యింట యతి.

ఉదాహరణము.

పురారా		ల	ల	=	య	గణము		సభనం	=		ల	=	స	గణము
తిస్పర్ధీ	=	ల	ల	ల	=	మ	,	బుల్బైనఁ	=	ల		=	భ	,
యమన	=			=	న	,	గిసుం	=		ల	=	ల	గము	

ప్రథమగణాద్యక్షరమగు 'పు' వర్ణమునకును 'బు' అను పదుమూడవయక్షరమునకును యతి యొప్పీయున్నది.

ప్రభువృత్తము.

ప్రముదితగజముతుం◆రహివిశ్రమముల్

◆రమణన్ గవివర్యనుతంబును నై

క్రమమున న,న,నలు ◆ రహి నైదు జకా

◆రములును గలమున్ బ్రభువృత్త మగున్.

తా. ప్రభువృత్తమునకు మూడునగణములును, వానివెంబడి నెడుజగణములును వానివెంబడి నొకనగణమును నుండవలయును. తొమ్మిదియవ, పదునెదవర్ణములు యతిస్థానములు.

ఉదాహరణము.

ప్రముది =	= నగణము 1.	మణన్ గ =	౮ = జ గణము 8
తగజ =	= న ,,	2. వివర్య =	౮ = జ ,, 4
ఋతుర =	= న ,,	3. సుతంబు =	౮ = జ ,, 5
హివిశ్ర =	౮ = జ ,,	1. నునై =	౮ = నగణము (లగణము)
మముల్ ర =	౮ = జ ,,	2.	

ప్రథమగణము మొదటి 'ప్ర' యను నక్షరములోని రేఫమునకును, తొమ్మిదవ, పదునెదవ యక్షరము లగు రేఫములకు యతిమైత్రి.

ఇంద్రవజ్రవృత్తము.

ఇ త్తా, జి, గా, సంగతి ♦ నిం ద్రవజ్రా

వృత్తం. బగుణ [సన్నుతవృత్త రేచా]. 58

తా. ఇంద్రవజ్రవృత్తమునకొక్కొక్కపాదమునకును త, త, జ, గగ అనుగణంబు లుండవలయు. ఎనిమిదవయక్షరము యతిస్థానము.

ఉదాహరణము.

ఇత్తాజ =	౮ ౮ = త గణము	మొదటి 'ఇ' కారమున
గాసంగ =	౮ ౮ = త ,,	కును, ఎనిమిదవ యక్షర మగు
తినింద్ర =	౮ = జ ,,	'ని' అను దానిలోని ఇకార
వజ్రా =	౮ ౮ = గగము	మునకును యతి.

ఉపేంద్రవజ్రావృత్తము.

సపద్మపద్మాజితజల్ గగంబున్

ఉపేంద్రవజ్రాఖ్యమునొప్పుఁ జెప్పన్.

తా. జ, త, జ, గగ అనుగణంబులును, ఎనిమిదవయత్న తము యతిగాఁగలది యుపేంద్రవజ్రావృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

సపద్మ	=	1	0	1	జ గణము	ప్రథమగణాద్యక్షరంబగు 'స' వర్ణమునకును ఎనిమిదవవర్ణమగు 'జ' వర్ణమునకును యతి.	
పద్మాజ	=	0	0	1	త		,,
తజల్ గ	=	1	0	1	జ		,,
గంబున్	=	0	0		గగము.		

ఉపజాతివృత్తలక్షణము.

ఈరెండువృత్తంబులు • నిందుఁ గూడఁ

[సరోజనేత్ర] యుపజాతి యయ్యెన్. 60

తా. ఒకపాదమున నింద్రవజ్రావృత్తలక్షణమును. మఱి యొక్కపాదమున నుపేంద్రవజ్రావృత్తలక్షణమునునున్న యొడల నయ్యది యుపజాతివృత్త మనఁబడును. అనఁగా సుపజాతి వృత్తమున మొదటిపాదమునకు త, త, జ, గగ అనుగణంబులును, రెండవపాదమున జ, త, జ, గగ అనుగణంబులును నుండవలెను.

ఉదాహరణము.

మొదటిపాదము.

ఈరెండు = 0 0 1 త గణము

వృత్తంబు = 0 0 1 త ,,

లున్నిందుఁ = | ౦ | = జ గణము

గూడక = ౦ ౦ = గగము

రెండవపాదము.

సరోజ = | ౦ | = జ గణము

నేశ్రాయు = ౦ ౦ | = త ,,

పజ్జాతి = | ౦ | = జ ,,

యయ్యోక్ = ౦ ౦ = గగము

మొదటిపాదమున 'ఈ' కారమునకును, ఎనిమిదవ యక్షర పగు 'ని' లోని ఇకారమునకు యతి. రెండవపాదమున 'స' యక్షరమునకును, ఎనిమిదవ యక్షరమైన 'జా' యనువర్ణమునకును యతి.

మందాక్రాంతావృత్తలక్షణము.

[కాంతాకాంతా] మభ, న, త, త, గా

◆ క్రాంతసంక్రాంతమందా

క్రాంతం బయ్యుక్ విరనుదశయా

◆ క్రాంతివిశ్రాంత మైనన్.

61

తా. మ, భ, న, త, త, గగ యనుగణంబులు గలిగి పదు కొక్కండవ యక్షరము యతిగాఁ గలది మందాక్రాంతావృత్త పునఁబడును.

ఉదాహరణము.

క్రాంతాకాం = ౦ ౦ ౦ = మ గణము

తామభ = ౦ | | = భ ,,

నతత = | | | = న ,,

గాక్రొంత = ల ల | = త గణము

సంక్రొంత = ల ల | = త ,

మందా = ల ల = గగము

మొదటి 'కా' కును పనునొక్కండవ 'కా' కును యతి. ఇట్లు తక్కినమూఁడుపాదములుఁ దెలియనగు.

రథోద్ధతవృక్షలక్షణము.

[నందితప్రియ] రనంబుపై రవం

బొంది వచ్చిన రథోద్ధతం బగున్.

62

తా. ర, న, ర, వ యనుగణంబులును, ఏడింట యతియుఁ గలది. రథోద్ధత మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

నందిత = ల | ల = రగణము | నంబుపై = ల | ల = ర గణము
ప్రియర = | | | = న , | రవం = | ల = లగము

'న' యను మొదటియక్షరమునకును, యేడవ 'న' షర్ణమున కును యతి.

స్వాగతవృత్తలక్షణము.

స్వాగతంబగు [లసద్గుణలక్ష్మీ

భాగ్యభోగ] ర, న, భల్ గగయుక్తిన్.

63

తా. స్వాగతవృత్తంబున నొక్కొక్కపాదమునకు ర, న, భ, గగయనుగణంబు లుండవలయు. ఏడింట యతి.

ఉదాహరణము.

స్వాగతం = ౮ | ౮ = ర గణము | సముదా = ౮ | ౮ = భ గణము
 బగుల = ౧ | ౧ = న ,, | లక్ష్మీ = ౮౮ = గగము

‘స్వా’ యను మొదటిస్థానమునకును, ‘స’ యను నేడవస్థానమునకును యతి యొప్పును. ఇట్టితర పాదము లెఱుఁగుఁడు.

వంశస్థవృత్తలక్షణము

[సముజ్జ్వలాంగా] జి, త, జంబు రేఫతో
 నమర్ప వంశస్థసమాహ్వాయం. బగుళ్. 64

తా. జ, త, జ, ర యను గణంబులం గూడి, యెనిమిదవ యక్షరము యతిగాఁ గలది వంశస్థవృత్తి మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

సముజ్జ్వ = ౧౮ | ౧౮ = జగణము | మొదటి ‘స’ వర్ణమునకు
 లాంగాజ = ౮౮ | ౮౮ = త ,, | ను, ఎనిమిదవ ‘జ’ యను
 తజంబు = ౧౮ | ౧౮ = జ ,, | వర్ణమునకును యతి.
 రేఫతో = ౮ | ౮ = ర ,,

ఇంద్రవంశవృత్తలక్షణము.

[నన్తానధారీ] త, త, జంబు రేఫతో
 విన్దింద్రనంశాహ్వాయవృత్త మయ్యెళ్. 65

తా. త, త, జ, ర యను గణంబులతోఁ గూడి, ఎనిమిదింట యతి గలది ఇంద్రనంశవృత్తి మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

సన్దాన=ప ప | = త గణము తజంబు = | ప | = జ గణము.

ధారీత=ప ప | = త ,, | రేఫతో=ప | ప = ర ,,

మొదటి 'స' వర్ణమునకును, ఎనిమిదవ 'జ' వర్ణంబునకును యతి.

మేఘవిస్ఫూర్తితవృత్తలక్షణము.

రమానాఘు న్నాఘున్ యదుకులశిరో

◆ రమ్యరత్నాయమానున్

సముద్యతేజిష్ఠున్ దనుజయువతి

◆ స్ఫారధైర్యాపహారున్

మిముం బ్రీతిన్ బేర్కొం ద్రరుణవిరతిన్

◆ మేఘవిస్ఫూర్తి తాఖ్యున్

గ్రమం బొప్పన్ బెద్దల్ య, మ, న, స, ములున్

◆ రాగము ల్లా ము [కుందా]. 66

తా. య, మ, న, స, ర, ర, గ అనుగణంబులు గలిగి, పదుమాఁడింట యతిగలది మేఘవిస్ఫూర్తితవృత్తి మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

రమా నా = | ప ప = య గణము

ఘన్నాఘున్=ప ప ప = మ ,,

యదుకు = | | | = న ,,

లశిరో = | | ప = స ,,

రమ్యర = ౦ | ౦ = ర గణము

త్నాయమా = ౦ | ౦ = ర ,,

నుకా = ౦ = గ ,,

మొదటి 'ర' విఙ్గంబునకును, పదుమూడవ 'ర' వర్ణమునకును యతి.

భద్రకవృత్తలక్షణము.

విద్రుమాభ] ర, సంబు వకా భద్రకంబు ధరిత్రిపై.

తా. భద్రకవృత్తమునకు ర, స, ఏ గణము లుండవలయు. యతిలేదు.

ఉదాహరణము.

విద్రుమా = ౦ | ౦ = ర గణము | బునకా = | ౦ వ గణము

భరసం = | | ౦ = స ,,

మణిరంగవృత్తము.

శ్రీరసద్వయః సేవ్యగకారా

ధార మైనది ధా మణిరంగం.

68

తా. మణిరంగవృత్తమున నొక్కొక పాదమునను, ర, స, స, గ యనుగణము లుండవలయు. ఆఠింట యతి.

ఉదాహరణము.

శ్రీరస = ౦ | ౦ = ర గణము

ద్వయస్తే = | | ౦ = స ,,

స్యగకా = | | ౦ = స ,,

రా = ౦ = గ ,,

మొదటి 'శ్రీ' యనుసంయు

త్తక్షీరములోని శివర్ణమునకు

ఆఠవయది యగు 'సే' వర్ణము

నకును యతి.

వనమయూరవృత్తలక్షణము.

ఉన్నతములై వనమయూరకృతు లోలిన్
 ఎన్నఁగ భ,జంబులపయి న, న, గగంబుల్
 చెన్నొదవ దంతి యతిఁచెంది యలరారున్
 [వెన్నుని నుతింతురు వివేకు లతిభక్తి.] 69

తా. భ, జ, స, న, గగ అనుగణంబులు గల్గి తొమ్మిదింట
 యతితోఁ గూడినది వనమయూరవృత్తము.

ఉదాహరణము.

ఉన్నత	=	౧	=	భ గణము		రకృతు	=		=	న గణము
ములైవ	=	౧	=	జ	,,	లోలిన్	=	౧౧	=	గగము
నమయూ	=	౧	=	స	,,					

మొదటి 'ఉ' కారమునకును తొమ్మిదవ 'యూ' కారమున
 కును యతి.

వసంతతిలకావృత్తలక్షణము.

సారంబుగాఁ ద,భ,జ,జంబు [వసంతిరాజా
 కారా] వసంతతిలకం బగు గాయుశంబై . 70

తా. వసంతతిలకావృత్తమున నొక్కొకపాదమునకును త,
 భ, జ, జ, గగ అనుగణంబులును, ఎనిమిదింట యతియు నుండు
 పలయాను.

ఉదాహరణము.

సారంబు = ८ ८ = త గణము	నసంత = ८ = జగణము
గాదభ = ८ = భ ,,	జారా = ८८ = గగము
జజంబు = ८ = జ ,,	

మొదటి 'సా' కును, ఎనిమిదవ 'జా' కును యతి.

విద్యున్నాలావృత్తలక్షణము.

ఉద్యన్నాగాఽయు కం బై నన్

విద్యున్నాలావృత్తం బయ్యోన్.

71

తా. విద్యున్నాలావృత్తంబునకు నొక్కొక్కపాదంబునను మ, మ, గగ అనుగణంబులును, ఐదింట యతియు నుండ వలయును.

ఉదాహరణము.

విద్యున్నా = ८ ८ ८ = మ గణము	రెండవపాదమున మొదటి
లావృత్తం = ८ ८ ८ = ,,	'వి' కిని ఐదవ 'వృ' అను
బయ్యోన్ = ८ ८ = గగము	దానికిని యతి.

తోటకవృత్తము.

శ్రీయుతభత్రయః సేవ్యగగంబుల్

[తోయజలోచన] తోవకమయ్యోన్.

71

తా. భ, భ, భ, గగ అనుగణంబులతోఁ గూడి యేడింట యతి గలది తోవకవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

శ్రీయత = ౦ | | = భ గణము | స్తేవ్యగ = ౦ | | = భగణము
 భత్రయ = ౦ | | = భ ,, | గంబుల్ = ౦౦ = గగము
 మొదటి 'శ్రీ' కారమునకును, ఏడవ 'స్తే' యనునక్షరమున
 కును యతి.

ద్రుతవిలంబితవృత్తలక్షణము.

ద్రుతవిలంబితః దుష్కరవృత్త మ

ప్రతిమ మయ్యో నభార, గణంబులన్.

73

తా. న, భ, భ, ర యనుగణంబులును, ఏడింట యతియుఁ
 గలది ద్రుతవిలంబితవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

ద్రుతవి = | | | = న గణము | దుష్కర = ౦ | | = భగణము
 లంబిత = ౦ | | = భ ,, | వృత్తమ(ప్ర) ౦ | ౦ = ర ,,
 'దు' యను మొదటియక్షరమునకును 'దు' అను నేడవ
 యక్షరమునకును యతి చెల్లి యున్నది.

తరళవృత్తము.

ప్రవరరుద్రవిరామయుక్తి, న

◆ భంబులున్ ర, న, జా, గముల్

[గవిజనాశ్రయ] పొంది యందము

◆ గా ధరన్ దరళం బగున్.

74

తా. తరళవృత్తమున నొక్కొక్కపాదమునకు, న, భ, ర, స, జ, జ, గ యనుగణములును, పండ్రెండవయక్షరము యతిగాను నుండవలయును.

ఉదాహరణము.

ప్రసర	= =	న గణము	బులుకార	= ౦ =	జ గణము
రుద్రవి	= ౦ =	భ ,,	సజాగ	= ౦ =	జ ,,
రామయు	= ౦ ౦ =	ర ,,	ముల్	= ౦ =	గ ,,
క్రినభం	= ౦ =	స ,,			

‘ప్ర’ యను మొదటియక్షరమునకు ‘భ’ యను పండ్రెండవ యక్షరమునకును యతి.

చంద్రకళావృత్తలక్షణము.

[శ్రావకాభరణాంక] దిశావి

శ్రామముతోడ ర, సా, త, ముల్

జా, విలగ్న గకారయుతంబై

చంద్రకళాహ్వయమై చనున్.

75

తా. ర, స, స, త, జ, జ, గ అనుగణంబులతోఁ గూడి పదునొక్కండవయక్షరము యతిగాఁ గలది చంద్రకళావృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

శ్రావకా	= ౦ ౦ =	ర గణము	ముతోడ	= ౦ =	జ గణము
భరణాం	= ౦ =	స ,,	రసాత	= ౦ =	జ ,,
కదిశా	= ౦ =	స ,,	ముల్	= ౦ =	గ ,,
విశ్రామ	= ౦ ౦ =	త ,,			

‘శ్రా’ యను మొదటియక్షరమునకు ‘శ్రా’ యను పదునొక్కండవ యక్షరమునకును యతి చెల్లియున్నది. ఇట్లుతక్కిన మూఁడుపాదము లూహ్యములు.

అంబురుహవృత్తము.

[శ్రీ రమణీప్రియ మల్లయ రేచ వి
◆శిష్టకల్పమహీజ] భా,

భా, ర, స, వంబుల భానువిరామము

◆వల్క నంబురుహం బగున్.

76

తా. భ, భ, భ, భ, ర, స, వ యనుగణంబులం గూడి, పదుమూఁడింట యతిగలది యంబురుహవృత్త మనఁబడును.

ఉదాహరణము.

శ్రీరమ = ౦ భ గణము	శిష్టక = ౦ ౦ = ర గణము
ణీప్రియ = ౦ భ ,,	ల్పమహీ = ౦ = స ,,
మల్లయ = ౦ భ ,,	జభా = ౦ = వ ,,
రేచవి = ౦ భ ,,	

మొదటి ‘శ్రీ’ కిని పదుమూఁడవయక్షరమగు ‘శి’ కిని యతి.

కౌంచపదవృత్తలక్షణము.

[పంచశరాభా యంచిత శ్పణ్యా]

◆భ, మ, స, భ,న, న, న, య◆పరివృతమైనన్

కౌంచపదాఖ్యం బంచిత మయ్యెన్

◆గ్రీమయతి దశవసు◆కలితః యి గాఁగన్. 77

తా. భ, మ, స, భ, న, న, న, య యనుగణంబులతోఁ గూడి పదునొక్కండవయక్షరముమీఁదను, అదిమొదలు తొమ్మిదవయక్షరముమీఁదను యతి గలది క్రొంచసదన్వృత్తమనఁ బడును.

ఉదాహరణము.

పంచశ	=	౦			=	భ	గణము		సభన	=			=	న	గణము	1
రాభాయం	=	౦	౦	౦	=	మ	,		ననయ	=			=	న	,	2
చిత్రపు	=			౦	=	స	,		ప్రతిప	=			=	న	,	3
ణ్యాస్తమ	=	౦			=	భ	,		త్మమైనన్	=		౦	౦	=	య	,

‘ప’ యను మొదటియక్షరమునకు ‘భ’ యనుపదునొక్కండవయక్షరమును ‘ప’ యను నిరుపదియవయక్షరమును యతులై యున్నవి. తక్కినపాదము లిట్లూహ్యములు.

మంగళమహాశ్రీవృత్తము.

[శ్రీమహితలోకహిత ♦ శిష్టజనసేవితవి
 ♦ శేషగుణ]మంగళమహాశ్రీ
 నామ మగు సద్భ,జ,స♦నంబులకడన్ భ,జ,స
 ♦నంబులు గగంబులఁ జెలంగన్. 78

తా. భ, జ, స, న, భ, జ, స, న, గగ అనుగణంబులం గూడి తొమ్మిదవది, దానికి తొమ్మిదవదియు నగునక్షరము యతి గాఁగలది మంగళమహాశ్రీవృత్తమనఁబడును.

ఉదాహరణము.

శ్రీమహి = ౦ = భ	గణము	విశేష = ౦ = జ	గణము
తలొక = ౦ = జ	,,	గుణమం = ౦ = స	,,
హితశ్రి = ౦ = స	,,	గళమ = = న	,,
బ్రజన = = స	,,	హశ్రీ = ౦౦ = గగము	
సవిత = ౦ = భ	,,		

‘శ్రీ’ యను మొదటియక్షరమునకును ‘శి’ యను తొమ్మిదవ యక్షరమునకును ‘శే’ యను పదునేడవయక్షరమునకును యతి యొప్పియున్నది.

మధ్యాక్కర.

సురరాజయుగముతోఁ గూడి

◆ సూర్యుతో నొడఁబడి యుండి

సురరాజయుగముతోఁ గూడి

◆ సూర్యుతో నొడఁబడి వెండి

కర మొప్పు నీపాట నాటు

◆ గణములు మధ్యాక్కరంబు

విరచింపఁ బ్రావల్లు నిట్లు

◆ వెలయుఁ గవిజనాశ్రయుండ.

79

తా. మధ్యాక్కర యనువృత్తంబున నొక్కొక్కపాదము నను మొదటరెండింద్రగణములు, వానిపిదప నొకనూర్యగణము, మరల వాని పిదప రెండింద్రగణములు నొక్కనూర్యగణము నుండవలయును. నాలవగణముయొక్క మొదటియక్షరము యతిస్థానము.

ఉదాహరణము.

ఇ గ	ఇ గ	నూ గ	ఇ గ	ఇ గ	నూ గ
వలము	నగము	గలము	రగణము	నలము	గలము
సురరాజ	యగముతో	గూడి	నూర్వ్యతో	నొడఁబడి	యుండి

ఇందు మొదటి 'ను, అనువర్ణముతో నాలుగవగణములోని 'నూ, యనువర్ణము యతియంగు పోలియున్నది. ఇట్లే తక్కిన పాదము లెఱుంగవలయును.

తరువోజలక్షణము.

1. ఇల నిండ్ర గణములు ♦ నినునితోఁ గూడ నాలుగు గాఁ జేసి ♦ నయముతో డుతను
2. గలయంగ నెనిమిది ♦ గణములు రెండు గణములఁ దుదఁ గూడఁ గా యతి రెండు
3. వెలయంగఁ బాదము ♦ ల్విరచించి యిట్లు వేర్వేరి నిప్పట ♦ విదితమై యుండ
4. సలలిత పదగతిఁ జన జెప్పఁ డనియె జానుగాఁ గవిజనా ♦ శ్రయుఁడు దర్వోజ. 80

తా. తరువోజవృత్తంబున నొక్కొక్క పాదంబునకును మొదట మూఁడిండ్ర గణములు, వానివెంబడి నొకనూర్వ్యగణమును, మరలనల్ల మూఁడిండ్ర గణములు నొకనూర్వ్యగణంబును జెప్పవలయును. అనఁగా నిట్లొక్కొక్క పాదమునను 'నెనిమిదిగణము లుండవలయును. రెండుగణములకు పిమ్మట మూఁడవ

గణంబు మొదటివర్ణమును వట్టే యొదవగణమున నాద్యక్షరమున కేదవగణముయొక్క మొదటివర్ణంబును యతిస్థానంబులు.

ఉదాహరణము.

మొదటిపాదమునకు గణవిభజన

1	2	3	4
ఇంద్రగణము	ఇంద్రగణము	ఇంద్రగణము	నూర్యగణము
సలము	నలము	నగము	గలము
ఇలనింద్ర	గణములు	నినునితోఁ	గూడ
5	6	7	8
ఇంద్రగణము	ఇంద్రగణము	ఇంద్రగణము	నూర్యగణము
భగణము	భగణము	నగము	నగణము
నాలుగు	గాఁజేసి	నయముతో	డుతను

‘ఇ’ కారమునకు ‘ని’ యనునక్కరమందలి ‘ఇ’ కారమునకును, ‘నా’ యనువర్ణంబునకు ‘న’ వర్ణంబునకును యతి యొప్పి యున్నది. ఇట్లు తక్కిన పాదము లెఱుంగవలయు.

ద్విపదలక్షణము.

ఇంద్రగణములు మూఁడినగణం బొకటి

[చంద్రాస్య] ద్విపదకుఁ • జనుఁ జెప్ప (రేచ.)

తా. ద్విపదకు నొక్కొక్కపాదమునకు మూఁడింద్రగణములును, నొకనూర్యగణమును నుండవలయు. పాదపాదమునకును మూఁడవగణము మొదటియక్షరము యతిస్థానము. ద్విప

దకుఁ దక్కినస్మృతములకువలె నాలుగు పాదములు లేవు. రెండుపాదములే కాన, రెండేసి పాదముల కొక్క ప్రాసము చెప్పవలయును.

ఇంద్ర గణము	ఇంద్ర గణము	ఇంద్ర గణము	సూర్య గణము
భగణము	నగము	నగము	నగణము
ఇంద్ర గ	ణములుమాఁ	డైనగణం	బొకటి
ఇంద్ర గణము	ఇంద్ర గణము	ఇంద్ర గణము	సూర్య గణము
తగణము	నలము	సలము	గలము
చంద్రాస్య	ద్విపదకుఁ	జనుఁ జెప్ప	రేచ

ఉదాహరణము.

మొదటిఇకారమునకును మాఁడనగణము మొదటియికారమునకును యతి. రెండవపాదమున చకార, జకారములకుయతి.

దండకలక్షణము.

అమరంగ నసహంబులం దాదిగా నొండె, గా దేని, యాది తకారంబుగా నొండె, లోనందకారము లిమ్మై గకారావ సానంబుగాఁ జెప్పినన్ దండకం బండ్లు దీనిం గవీంద్రుల్.

తా. దండకమునకు న, స, హ, య, త యనుగణంబుల లో నేదియైన నొకటి మొదట నిల్చి, యీగణములే వలసినట్లు ప్రాసాంత్యనియమములతో యతి నియమము వలసినట్లు చెప్పవలయును.

ఉదాహరణము.

అమరం = ౦ = స గణము	కౌరము = ౦౦ = త గణము
గనస = = న ,,	లిమైగ = ౦౦ = త ,,
హంబు = ౦ = గలము (హ)	కౌరావ = ౦౦ = త ,,
లందాది = ౦౦ = త గణము	సానంబు = ౦౦ = త ,,
గానొండె = ౦౦ = త ,,	గాఁజెప్పి = ౦౦ = త ,,
కాదేని = ౦౦ = త ,,	నకాదండ = ౦౦ = త ,,
యాదికొత = ౦౦ = త ,,	కంబండు = ౦౦ = త ,,
కౌరంబు = ౦౦ = త ,,	దీనింగ = ౦౦ = త ,,
గానొండె = ౦౦ = త ,,	వీంద్రుల్ = ౦౦ = గగము
లోనంద = ౦౦ = త ,,	

లయగ్రాహివృత్తలక్షణము.

ఇం బలరంగా భ, జ, స, • నంబులతువక భ, జ, స,
 • నంబులు భకారము నొకంబడ లయగ్రా
 హిం బరగఁ జెప్పఁ గలశం బిడినయట్లు యగ
 • ణంబు కృతినీఁద ననుఁగుం (బరహితార్థి). గి ౩

తా. లయగ్రాహివృత్తమున కొక్కొక్క పాదమునను భ,
 జ, స, న, భ, జ, స, న, భ, య యనుగణంబు లుండవలయు.
 పాదపాదమునను తొమ్మిదవ యక్షరము, దానికీఁ దొమ్మిదవ
 యక్షరము, దానికీఁ దొమ్మిదవది యు నిట్లు మూఁడు ప్రాసయతు
 లుగలవు.

ఉదాహరణము.

ఇంబల = ८ = భ గణము	సనంబు = ८ = జ గణము
రఁగాభ = ८ = జ ,,	లుభకా = ८ = న ,,
జసనం = ८ = న ,,	రమునా = = న ,,
బులతు = = న ,,	డంబడ = ८ = భ ,,
దన్ భజ = ८ = భ ,,	లయ గ్రా = ८ ८ = యగణము

క్రింద గీతలు గీచిన 'ఇ' 'నం' 'నం' అను మూఁ డక్షరములకును ప్రాసయతి చేప్పబడియె. ప్రాసయతి యిచ్చిదని ముందు వివరింపఁబడును గాన నిందు వివరింపఁ బడవఁయ్యె. తక్కిన పాదము లిట్లూహ్యములు.

లయవిభాతిలక్షణము.

న, న, న, న, న, నంబులును • న, న, న, న, న, గంబులును
 • సొసఁగి కృతీసాదములు • రసికముగఁ జెప్పన్
 (గుసుమవరసాయకవఁదనదృశగుణాభినుత
 • రస)లయవిభాతి యవిఁరస మనుకవీంద్రుల్. 48

తా. లయవిభాతివృత్తింబునకు న, న, న, న, స నగణములును మరల నట్లే న, స, న, న, సగ, అయగణంబులును, పదియవ యక్షరముమీఁదఁ బ్రాసయతియు నుండవలయు.

నసన = = న గణము	నొసఁగి = = న గణము
నసనం = ౮ = స ,,	కృతిపా = ౮ = స ,,
బులును = = న ,,	దముల = = న ,,
నసన = = న ,,	రసిక = = న ,,
నసగం = ౮ = స ,,	ముగఁజెప్పఁ = = 'సగము'
బులును = = న ,,	యనుగణము

మొదటి 'న' వర్ణమునకును పదియవ 'న' వర్ణమునకును బ్రాసయతి.

లయగ్రాహిలయవిభాతులకు యతినిర్ణయమును జెప్పుచున్నాఁడు.

తే. తొమ్మిదింటను దొమ్మిది • తొమ్మిదింట
 ధృతిలయగ్రాహికిని బ్రాస • యతులు నెల్లుఁ
 బదిటఁ బదిటను బదిటను • బ్రాసయతులు
 తగ లయవిభాతికిని జెల్లు • (దానవారి). 85.

తా. లయగ్రాహికిఁ దొమ్మిదవ యక్షరము మీఁదను, మరల దానికిఁ దొమ్మిదవ యక్షరము మీఁదను, మఱియు దానికిఁ దొమ్మిదవ యక్షరము మీఁదను బ్రాసయతి చెల్లును. అక్షేలయవిభాతికిఁ బదియవ యక్షరము మీఁదను, దానికిఁ బదియవ యక్షరము మీఁదను మరల దానికిఁ బదియవ యక్షరము మీఁదను ప్రాసయతి చెల్లును.

“అనన్తరాక్షరః ప్రాసః” అని యధర్వణాచార్యులవారు చెప్పినచొప్పున నియమిత మయిన యతి వర్ణమునకు రెండవ వర్ణము ప్రాస మని తెలియవలయును. అయగ్రాహికిఁ దొమ్మిదవయక్షరము యతి గనుక పదియవయక్షరము ప్రాసము. అయవిభాతికిఁ బదియవయక్షరము యతి గనుకఁ బదునొక్కండవయక్షరము ప్రాసమగును. గానఁ బ్రాసలక్షణంబులం దెలిసి ప్రయోగింపవలయును.

ఇరువదియాఁబుఁధందంబులును వానియందుఁ బుట్టిన వృత్తంబులును జెప్పుచున్నాఁడు.

క. సమవృత్తములఁ జతుష్పాదములం దొక్కక్షరము మొదలుగాఁ బెరుగఁ గ్రమమున గణాక్షరంబులు సనుమా నుటి యిరువదాఁబుఁధందంబులకుఁ.

తా. ఛందంబు లిరువదియాఁబు గలవు. ఒక్కొక్కఛందంబున ననేకసమవృత్తంబులు పుట్టుచున్నవి. అట్టిసమవృత్తమున నొకపాదమున కెన్నియక్షరములు గలవో, అయ్యది యన్నఁచందంబునఁ బుట్టినది యని యెఱుఁగవలయును.

ఇరువదియాలు ఛందస్సులేవి యనఁగా.

1. ఉక్త	8. అనుష్టుప్	15. అతిశక్వరి	22. ఆకృతి
2. అత్యుక్త	9. బృహతి	16. అష్టి	23. వికృతి
3. మధ్య	10. పంక్తి	17. అత్యష్టి	24. సుకృతి
4. ప్రతిష్ఠ	11. త్రిష్టుప్	18. ధృతి	25. అతికృతి
5. సుప్రతిష్ఠ	12. జగతి	19. ఆధృతి	26. ఉత్కృతి
6. గాయత్రి	13. అతిజగతి	20. కృతి	
7. ఉష్ణిక్కు	14. శక్వరి	21. ప్రకృతి	

సంఖ్య ఛందస్సు	ఛందస్సుల పేరు.	ఒక్కొక్కపాద మున కెన్ని యక్షరములు.	వానియందుఁ బుట్టిన గృత సంఖ్య.
1.	ఉక్త	1.	2
2.	అత్యుక్త	2.	4
3.	మధ్య	3.	8
4.	ప్రతిష్ఠ	4.	18
5.	సుప్రతిష్ఠ	5.	32
6.	గాయత్రి	6.	64
7.	ఉష్ణిక్కు	7.	128
8.	అనుష్టుప్	8.	256
9.	బృహతి	9.	512
10.	పంక్తి	10.	1024
11.	త్రిష్టుప్	11.	2048
12.	జగతి	12.	4096

సంఖ్య.	భందస్సు	భందస్సు పేరు.	ఒక్కొక్కపాద మున కెన్ని యక్షరములు.	వానియందుఁ బుట్టిన వృత్తసంఖ్య.
13.	అతిజగతి		13	8192
14.	శక్వరి		14	16384
15.	అతిశక్వరి		15	32768
16.	అష్టి		16	65536
17.	అత్యష్టి		17	131072
18.	ధృతి		18	262144
19.	అతిధృతి		19	524288
20.	కృతి		20	1048576
21.	ప్రకృతి		21	2097152
22.	అకృతి		22	4194304
23.	వికృతి		23	8388608
24.	సుకృతి		24	16777216
25.	అతికృతి		25	33554432
26.	ఉత్కృతి		26	67108864

ఈప్రకారము మున్ను చెప్పినవృత్తములలో నొక్కొక్క
వృత్తమున కొక్కొక్క పాదమున కెన్నియక్షరము లేర్పడి
యన్నవో, యా వృత్త మున్ను భందంబునం బుట్టినట్టు
లెఱుంగవలయు.

ఉదాహరణము.

1. ఉత్పలమాలావృత్తమునకు భ, ర, న, భ, భ, ర, వ—
2. చంపకమాలావృత్తమునకు న, జ, భ, జ, జ, జ, ర —వీని

లో మొదటిదానికి ఒక్కొక్కపాదమునకు $(6 \times 3 = 18 \times 2) = 20$ యక్షరములు. రెండవ వానికి ఒక్కొక్క పాదమునకు $(7 \times 3) = 21$ అక్షరములు. కావున ఉత్పలమాలావృత్తముకృతీ యనునిరువదియవఛందంబునను, చంపకమాలావృత్తము ప్రకృతీయను నిరువదియొక్క ఛందంబునను బుట్టినవిని యెఱుంగవలయును. ప్రస్తారంబు వేసినయెడల .నాఛందంబులో నది యెన్నవవృత్తమైనది తెలియవచ్చును.

వ. కందగీతపద్యము లనేకవిధంబులఁ జెప్పినాఁడు గాని వానివలనఁ బ్రయోజనం బంతగా లేనందున వానిని వ్రాయ లేదు. సీసపద్యమునకు నాలుగైదు అక్షణంబులను జెప్పెను గాని యీ గ్రంథమునఁ బ్రయోగంబు చూపనందున వ్రాయలేదు.

గణములమీఁది విశ్రమంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

ఆ. ద్విపద సీసములకు • విశ్రాంతి రెంటిపై

నెలమి గీత కందఁములకు మూఁటి

కడల యతులు నాల్గుఁగణములమీఁద ను

త్సాహమునకు వీరతిఁ [సారసాక్ష].

87

తా. ద్విపద సీసపద్యములకు మూఁడవగణము మొదటివర్ణమును, గీతకందములకు నాలవగణము మొదటియక్షరమును, ఉత్సాహవృత్తమున కైదవగణము మొదటియక్షరమును యథాస్థానంబు లని యెఱుంగుఁడు.

→ యతివిషయము. ←

యతుల పర్యాయపదంబులు.

క. విశ్రాంతి విగతి విశ్రమ
 విశ్రామ విరామ విరమ • విరమణము లనన్
 విశ్రుత మగు యతి కృతి నధి
 కశ్రావ్యంబై బెడంగుఁగా నిడవలయున్. 88

విశ్రాంతి, విరతి, విశ్రమము, విశ్రామము, విరామము, విరమము, విరమణము—ఈ 7 ను యతికిఁ బేర్చె.

→ యతిస్థానములందలి యక్షరముల మైత్రి. ←

సీ. ఊకును కఖగఘల్ • చఛజఝల్ శషసలు,
 నయహల కెల్లఁ గియ్యలు ఘటించుఁ
 గీర్తింపఁ గ్రారయు • గిలకయు రేఫకు,
 నావడి నెల్లును • నణల కెల్ల
 మావడి నెల్లును • మాకును బాలకుఁ,
 దావడి నెల్లును • తథదధలకుఁ
 బోలింప వుపుబుభుల్ • మూలకు విలసిల్లు,
 లావడి నెల్లును • రళలకెల్లఁ

తే. దలఁపఁ దలకట్ల కై త్వ మౌత్వమును దీర్ఘు
 మిత్వ మేత్వంబు వత్తువలేక సరణిఁ
 గొమ్మనకుఁ జెల్లు నోత్వంబు • లిమ్ము గాను
 యతుల కివి లక్షణములు [పద్రాయతాక్ష].

	యత్యక్షరములు.	వేనికి మిత్రములు.
1.	...క ఖ గ ఘ ..చ ఛ జ ఝ } ...శ ష స	... క్ష
2.	... శ్రీ ...	... అ, య, వా
3.	... ్ర, ్ల ...	... ర,
4.	... ్న ...	... న, ణ
5.	... ్మ ...	... మ, ప, ఫ, బ, భ
6.	... ్త ...	... త, థ, ద, ధ
7.	... పు, ఫు, బు, భు, ...	... ము
8.	... ణ ...	... ర, శ
9.	... ఆ, ఐ, ఔ, ...	... అ
10.	... ఎ, ఏ, ఋ, ౠ, ...	... ఇ
11.	... ఒ, ఓ, ఊ ...	... ఊ.

మఱియు నింక నచ్చులలో నొండొంటికి విశ్రమంబుచెల్లు నచ్చులను వివరించుచున్నాఁడు.—

ఆ. అ ఆ ఐ ఔ లకు మఱి

ఇ ఈ లు ఋకారసహిత • మె ఏ లకు నొ
ఉ ఊ ల్దనులో నొడఁబడి

ఒ ఓ లకు వల్లగు [న్న • మొన్న తచరితా].

తా. మఱియుఁ గొన్నియచ్చులకు యతిమైత్రి యిందుఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

1. అ, ఆ, ఐ, ఔ—వీనిలో నొకదానికొక్కటి యతిచెల్లును
2. ఇ, ఈ, ఋ, ఎ, ఏ—వీనిలో నొకదానికొక్కటిని త్ర మగును
3. ఉ, ఊ, ఒ, ఓ—వీనిలో నొకదానితోనొక్కటియతియగును.

యతిభేదంబు లెఱింగించుచున్నాఁడు.

(లక్షణ చూడామణి).

సీ. సరసంపుయతియును • సగయు క్తయతి వర్గు,
 గరిమ దేశీయ మె • క్కటియుఁ బోల్కి
 చక్కటియతి యను • స్వరయతి స్వరయతి,
 యావడి ఋవ్వడి • మావడియును
 ప్ర భు విభాగంబు సా • భాగ్యంబు ప్రాసంబు,
 భిన్నంబు ప్రాది య • భిన్నవిరతి
 వెలయు నభేద్యంబు • వృద్ధి నిత్యసమాస,
 మ్లుతయతు లా దేశ • యతి వికల్ప

తే. కాకువులు రివ్వడియును న • ఖండవిరతి
 యుభయయతి యశవర్గాదు • లొనవు మెరసి
 కృతుల ముప్పదియొక్కటి • యతులు దనరు
 సత్కన్తులసమ్మతంబున • [జలధిశయన].

యతులు ముప్పదియొకటి. అవి యెవ్వి యనఁగా—

1. సరసయతి	18. ప్రాదియతి
2. సంయుక్తయతి	19. అభిన్నయతి
3. వర్ణయతి	20. అభేద్యయతి
4. దేశీయయతి	21. వృద్ధియతి
5. ఎక్కటియతి	22. నిత్యసమాసయతి
6. పోలికయతి	23. పుతయతి
7. చక్కటియతి	24. ఆదేశయతి
8. అనుస్వారయతి	25. వికల్పయతి
9. స్వరయతి	26. కాకుయతి
10. యావడి	27. రివ్వడి
11. ఋవ్వడి	28. ఆఖండయతి
12. మావడి	29. ఉభయయతి
13. ప్రభుయతి	30. యవగ-31. శపర్గద్వయ
14. విభాగయతి	యతులు. ఇంకను పరరూప
15. సౌభాగ్యయతి	యతి, తావడి మొదలగునవి
16. ప్రాసయతి	గలవు.
17. భిన్నయతి	

ఈ ముప్పదియొక్క, యతులకు లక్షణంబులను, నుదాహరణములను వరుసగాఁ బెల్చుచున్నాడు.—

1. సరసయతులు: —

(అనంతనిఛందమునందు)

ఆ. నణలు చెల్లుఁ గమలనాభ! యొండొంటికి
నయహ లొనరఁ జెల్లు హస్తీవరద

శషస లొందు నండ్రు • చఛజర్సుంబులతోడ
సరసయతులు నాఁగ • [జలధిశయన].

1. న, ణ—ఇవి యొండొంటికి మి త్త్రము లగును.
2. అ, య, హ—వీనికి పరస్పరము యతి చెల్లును.
3. శ, ష, స, చ, ఛ, జ, ఝ—వీనిలో నొక్కదాని కొక్కటి విశ్రమ మగును.

1. దీనికిఁ బైపద్యంబుననే యుదాహరణంబుఁ జూపెదను.
2. రెండవపాదమున 'అ' కారమునకును, 'హ' కారమునకును యతి.

3. మూడవపాదమున 'శ' 'చ' లకును, నాలవపాదమున, 'స' 'జ' లకును యతిమెత్తి చెప్పఁబడియె.

4. మొదటిపాదంబున 'ణ' 'నా' లకు యతిమెత్తి చెప్పఁబడిను.

2. సంయుక్తయతి:—

క. ఒక్కడొగున విశ్రాంతిలు

పెక్కగు సంయుక్తమునకుఁ • బెనుపుగమునుజ

డ్డక్కరములఁ దా నెత్తిన

యక్కరమె యొనర్పవలయు • నన్నిటఁ గృష్ణా!.

తా. ఒక్కపాదమున రెండు, మూడు, నాలుగుయతులు
లవ్యత్తములు చెప్పనపుడు, ఏపాదమందైనను సంయుక్తక్షర

ముండు నేని, యా పాదమునందుఁ దక్కినవియు నట్లే యుండ
శగును.

సంయుక్తయతికి సామాన్యముగ లక్షణముఁ జెప్పు
చున్నాఁడు.—

క. వెలయఁగ సంయుక్తాక్షర

ములలో నెద్దానినై న ♦ మునుకొని వడిగా

నిలువం దగుఁ బాదంబుల

[నలఘుగుణాన్వితుఁడ ! రేచ♦యసదృశదానా].

తా. పాదముల మొదట నైనను, యతిస్థానమునం దైనను,
పంయుక్తాక్షరములు గలవేని, వానిలో నొకయక్షరము నెత్తి
కొని యతి చెప్పవచ్చును.

ఒక్కపాదంబున రెండు, మూఁడు, నాలుగుయ
తులు గలవేని, యాపాదము మొదటి యక్షరమును
బట్టి యతిస్థానమందలి యక్షరము సంయుక్తాక్షరం
బయ్యేనేని, యాపాదమునందుఁ దనకు గుదిరినవర్ణ
మెద్దియో దానికే కూర్చుకొని యారెండు మూఁడు
యతిస్థానములలో నిలువవలె నని చెప్పఁబడెను.

వీని కుదాహరణము నిచ్చుచున్నాఁడను:—
మహాస్రగ్ధరావృత్తము. (తారాశశాంకవిజయము).

(ఆ. 4-పద్య. 153.)

అని దిగ్వేదండశుండా♦యతప్పఘులభుజో

♦దగ్రదంభోళికేలఁ

గోని గోదోనుండలిక మిణ్ణురులు గుములు గా

◆ గుప్ప సారించి యుద్య

దనశక్తిం ద్రిప్పః గొండల్ ◆ గడగడ వణకం

◆ గల్పవిశ్రాంతివేళా

జనితామర్షో గ్రకాల ◆ స్తరహారుక్రియ నా

◆ స్థాని ది గ్గంచు లేవక.

దీనికి ముంసు చెప్పినట్లు తొమ్మిదవ, పదునాఱవయక్షరములు యతులు.

1. ఈ యుదాహరణంబున రెండవపాదము మొదట 'గో' యని యుండుటచే 'ణు' అని యతిస్థానంబున నున్న 'గ' కార మె గ్రహింపబడెను.

2. ఇట్లు మూడవపాదము మొదట 'గ్గు' యని యున్న, దానినుండి, ఘకారముగానే గ్రహించి, దానికి మిత్తములగు 'గ' కారములె తక్కినయతిస్థానంబులందు నిల్పబడెను.

3. నాలుగవపాదము మొదట 'జ' యుండుటచే దక్కిన యతిస్థానములలో రెంటిలోను 'స్త' 'స్థా' యని యున్నను, జకారమునకు మిత్తమయిన 'స' కారమునే గ్రహించి యతి సమకూర్పబడెను.

ఇట్లే రెండు మూడయతు లుండుకవిరాజవిరాజితాది వృత్తములం దెఱుగవలయును.

3. వర్గయతి:--

క. నిక్కువ మెయ్యది వర్గుల
 యక్కర మగువల్లనడువనగు జ ఇ ణ న మల్
 దక్కఁ బెన నాలుగింటఁ
 [దిక్కరి సన్నిభుఁడ రేచ ♦ ధీజనవినుతా].

తా. పరము లైదుగదా.

1	క ఖ గ ఘ	జ	ఈయైదు వర్గంబులలో నొక్కొక్క
2	చ ఛ జ ఝ	ఇ	క్కవర్గములోఁ గడపటి యక్కరములు
3	ట ఠ డ ఢ	ణ	దక్కఁ దక్కినవి తమలోఁ దాము
4	త థ ద ధ	న	మిత్రములై యతియం దొప్పును. కఖ
5	ప ఫ బ భ	మ	గఘ—ఇవి యొక్కటితో నొక్కటి

యతిమైత్రీ గలవి. ఇట్లు చ ఛ జ ఝ లును ; ట, ఠ, డ, ఢ, లును ; త, థ, ద, ధ లును; ప, ఫ, బ, భ లును అయ్యాయి వర్గంబులతో నొండొంటికి మిత్రములై యొప్పుయతి వర్గయతి యనఁబడును.

దీని కుదాహరణము—ఈ పద్యము నాలనపాదమున ‘ది’ ధీ’ యని ద, ధ లకు యతి చెప్పఁబడియె. ఇదియె వర్గయతి యనఁబడును.

జ్ఞావడి (అనంతుని ఛందంబునందు)

తే. అసస్సిద్ధము జ ఇ లు శబ్దాదులందు
 ఇ జల సంయుక్తిఁ దద్భవవ్యాజమునను
 న ణలతో నొందు విరతివిజ్ఞప్తి యనఁగ
 జలరుహాక్షౌశ్రితులును సుజ్ఞాను లనఁగ.

తా. కవగ్ర పంచమాక్షరమైనజకారమును, చవగ్ర పంచమాక్షరం బయిన ఖకారంబును నొకపదముయొక్క మొదట లేవు. జకారముక్రింద ఖాపత్తుచేర్చిన సంస్కృతపదమునందున్న జ్ఞకారమునకు తద్భవమునందు 'న' 'ణ' కారములు వచ్చును. అట్టి 'న'కాగ'ణ'కారములకును 'జ్ఞ'కారమునకును యతి చెల్లునని యెఱుంగవలయు.

నణలతో ననుచోట 'న' కారంబునకును విఙ్ఘ్ని యనుచో 'జ్ఞ' కారమునకును యతి చెల్లెను. తద్భవపదములఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

ఆ. యజ్ఞమునకు జన్న ♦ మాజ్ఞస్తి కానతి
 మాజ్ఞ కాన సంజ్ఞ ♦ కరయ సన్న
 విన్నపంబు నగును ♦ విజ్ఞాపనమునకు
 జ్ఞాకుఁ దద్భవంబు ♦ నా ధరిత్రి.

ప్రకృతి	తద్భవము	ప్రకృతి.	తద్భవము
యజ్ఞము	జన్నము	అజ్ఞ	ఆన
విఙ్ఘ్ని	ఆనతి	సంజ్ఞ	సన్న
		విజ్ఞాపనము	విన్నపము

ఇట్లు వైసంస్కృతపదములలోని 'జ్ఞ' కారమునకు బదులు 'న'కారము వచ్చినది.

వైపద్యము నాలనపాదమున, 'జ్ఞా' కు 'నా' కును యతిచెప్పఁబడియె.

దీనికి నైషధమునం దుదాహరణము.
 ఉత్పలమాల, శ్రీలలనాతనూభవవి
 శేషజగన్మయమూల మన్మథా
 ఖిలతికాలవాల రతి

నాథమరాళమదాంధశుం—

... ..

ఈపద్యమున రెండవపాదంబున 'జ్ఞా' కును 'నా' కును యతి చెప్పబడియె.

4. దేశీయయతి:—(చిత్రకవి పెద్దరాజు).

తే. అచ్చుతోఁ గూడి దేశీయ • మనెడివిరతి
 యెన్న నొక్కొక్కచోటఁ గ్రీక్కిఁజీయుయతుల
 సరసలక్షణకవులుగఁ చ్చుట నొనర్ప

[భంజితాసురసముదాయ • యాంజనేయ].

తా. పాదాదియందుఁ బ్రత్యేకముగాఁ బ్రయోగింపబడిన
 యచ్చునకు యతిస్థానంబున హల్లుమీఁద నున్న స్వర మూఁదక
 పోయినను, దానికి మిత్రం బగుస్వరమైనచో యతి నెల్లను.

ఈపద్యమున రెండవపాదంబునఁ బ్రత్యేకముగాఁ బ్రయో
 గింపబడి, ఎన్నకొ, అనుచోఁ బదాదినున్న 'ఎ' కారమునకు,
 'క్రిక్కిఁజీయుకొ' అనుపదమునందు రెండవవచ్చు మైన 'క' కారము
 మీఁద నున్నయికార మూఁదఁబడక శబ్దస్వభావమైనదైనను. ఇ,
 ఏ, ఋమొదలగునవి యతు లగు నని ముందు చెప్పియుండుటచే
 యతి చెల్లిన దని యెఱుంగవలయు.

5. ఎక్కటియతి;—

క. ధర నెక్కటివల్లనఁ దగు
 ల ర మ ణ వ లు వానితోఁ దొలంగక లాకున్
 సరి శా యని విశ్రమవే
 శ రమాధిప రెండునుం గలసి వర్తించున్.

తా. ల, ర, మ, ణ, వ యనునక్షరములు పాదాదియందును
 యతిస్థానంబునందును 'అ' కారముతోఁ గూడెనేని యాయతి
 యొక్కటియని చెప్పబడును. లకార శకారములు రెండును
 విశ్రమంబుఁ బొందును. మఱియు ల, శ, కు నభేదయతియుం
 జెప్పవచ్చును గాన నీయతిస్వరూపంబు పెద్దచాలుగ నాలో
 చింపవలయు నని తోచుచున్నది.

దీని కుదాహరణము.

ఆ. మరునితండ్రి లోకమహితుండు యాదవ
 రాజసింహమూర్తి రక్షకుండు
 తాచవేలు పనఁగ రంజిల్లు నెక్కటి
 వల్లు నాఁగ నిల్లు [వనజనాభ.]

వైషద్యమునందు మొదటిపాదమున 'మ' కారమునకును,
 రెండవపాదంబున రేఫము (ర) నకును, మూడవపాదమున
 'అ' కారమునకును, నాలుగవపాదమున 'వ' కారమునకును
 యతి చెప్పబడినది.

ల శ లకు వైలక్షణ్యపద్యమందు నాలుగవ గీటున

‘శ్రీరమాధిప రెండునుం గలసి వర్తించున్’ అనుచో యతి తెలియుచున్నది. ఈ యతియొక్క భేదము దెలియుట కష్టమని తోచుచున్నది.

6 పోలికయతి:—(ముకారయతి.)

(అనంతుని ఛందంబున.)

క. పోలున్ పు పు బు భు లకు మఱి

పోలిక యతి శీల ముల్లమున కెన యనఁగా

శీలం బుల్లం బనఁగా

భూలోకం బమరలోకమున కెన యనఁగన్.

తా. పు, పు, బు, భు, అనువర్ణములకును ‘ము’ వర్ణమునకును యతి చెల్లుట పోలికయతి యనఁబడును. దీనికే ముకారయతి యని మఱియొక పేరు గలదు.

వై పద్యమున రెండవపాదంబున ‘పో’ ‘ము’ లకును నాలుగవ పాదమున ‘భూ’ ‘ము’ లకును యతి చెప్పఁబడియె.

ఉదాహరణము:— (ఉద్యోగపర్వమునుండి)

క. చనునీవు హస్తినాపుర

మున కేనును బాండుభూపపుత్రులఁ న్రీతిన్

గని యిటువత్తు నవశ్యం

బును వారలఁ జూడవలయుఁ బ్రయోద ననినన్.

వై పద్యంబున రెండవపాదమున ‘ము’ వర్ణమునకు ‘పు’ వర్ణమునకు యతి చెప్పఁబడియె. నాలవపాదంబున ‘బు’ ‘పో’ లకును యతి చెప్పఁబడియె.

7. చక్కటియతి:—(అసంతుని ఛందంబునందు)

క. అక్కజముగ పు పు బు భులకుఁ
 జక్కటియతి యియ్య శృంగసహిత మకారం
 బక్కమలనేశ్వరాదుల
 [మొక్కులు గైకొను సమస్త భువనాధీశా].

తా. ఈ పద్యము నాలవపాదమున మొక్కులు అనుచో, 'మ' అనునక్షరముమీఁదనున్న కారమునకు 'భువనా' యను పదములోని 'భు' అనునక్షరము మీఁదనున్న ఉకారమునకును విశ్రమంబు చెల్లునుగాన మకారభకారములు మైత్రినిబొందినవి; కాని తక్కిన నాలుగువర్గములలోని పంచమాక్షరములు తమ వర్గములలోని యితరాక్షరములతో మైత్రినొందవు పోలికయతి కిని చక్కటియతికిని భేదము గనుపింపలేదు గావున నవిరెండు నొక్కటియని కొందఱు వ్రాసియున్నారు.

దీనికి నుదాహరణము (పంచబాణవిలాసము.)

క. చి త్తమ్మన రంజిల్లుచు
 ముత్తెనువ లవుడు గదిసి • పూవిల్తునకుఁ
 బిన్నరికి బలు తెఱంగుల
 నెత్తిరి హరితులు పౌరు • లెల్లఁ జెలంగఁ,
 పై పద్యమున రెండవపాదంబునందు 'ము' 'పూ' అను పర్ణంబులకు యతి చెప్పబడియె.

౦. సరసస్వరయతి:—

క, ఇరుఁగడల హల్లు నొందిన
 నొరపుగ నొకచోటఁ బొందియున్నను స్వరమా
 విరసముగ నచ్చు లున్న
 సరసవిరామం బటండ్లు • జలరుహనాభా.

తా. పాదాదియందును, యతిస్థానంబునగుదునుంగాని, లేక
 వీనిలో నొకచోటఁగాని హల్లుమీఁద నానియున్న యచ్చు
 సఁధివేళలఁదు మఱొండు స్వరముగా మాఱిపోయినను యతి
 మైత్రిని జెందును అని భావము. దీనికి స్వరప్రధానవళు అని
 నామాంతరము గలదు.

దీనికి నుదాహరణము:—

గీ. అతులగుణధామ భానువంశాబ్ధిసోమ
 యినతనూభవమిత్ర లంకేశజ్జేత్ర
 యురుగుణకలాప శకలీకృతోగ్రచాప
 నాఁగ నిట్లు స్వర ప్రధానవళు లొప్పు.

1. ఈపద్యమునందు మొదటిపాదము మొదట 'అ' యున్నది.
 దానికిని 'వంశాబ్ధి' యనుపదంబున (శ + అ) శవర్ణముతోఁ
 జేరి దీర్ఘముగా మాఱిన 'అ'కును యతిమైత్రి యయ్యె.
2. రెండవపాదంబున మొదటనున్న 'ఇ' కారమునకును,
 'లంకేశ' యనుపదంబున (లంక + ఈశ) కవర్ణముతోఁ జేరిగుణ
 ముగా మాఱిన 'ఈ' కిని యతిమైత్రి కలిగె.

8. మూఁడసపాదము మొదటనున్న 'ఉ' కారమునకును 'కృత్యోఽ' యనుపదమున (కృత + ఉఁ) తవర్ణముతోఁ జేరి గుణముగా మాఠిన 'ఉ' కారమునకు యతిమైత్రి యొప్పెను.

9. బిందుయతి (అనుస్వారయతి)—

క. పంచమవర్ణాక్షరములు

పంచమవర్ణములఁ గూడి ♦ పరఁగ నటించున్

వంచింపక పెర నాలుగు

నంచితముగఁ బిఱుఁద నున్న ♦ లుటినచోటన్.

తా. నున్నముందుగాఁ గలకవర్ణమందలి మొదటినాలుగక్షరములు జకారమునకును, అట్లే నున్న ముందుగాఁ గలచవర్ణము లోని మొదటినాలుగక్షరములు ఇకారమునకును, అట్లే టవర్ణము లో మొదటినాలుగక్షరములకు 'ణ' కారమునకును తవర్ణములోని మొదటినాలుగింటికి 'న' కారమునకును, పవర్ణములోని మొదటి నాలుగింటికి 'మ' కారమునకు యతిమైత్రి యొప్పును. ఇదియే బిందుయతి, (అనుస్వారయతి) యనఁబడు.

ఇందు కు దాహరణము.—

షట్పాదగీతి. జాకు వడి నెల్లు రత్నకంఠకణ మనంగ

ఇాకు వడి నెల్లు బర్హిపింఠం బనంగ

ణాకు వడి నెల్లు గనకమంఠప మనంగ

నాకు వడి నెల్లు దివ్యగంఠం బనంగ

మాకు వడి నెల్లు విజితశంబరుఁ డనంగ

జరుగు నిబ్బంగిఁ దగ ననుస్వారయతులు.

1. జా	...	ంక	ఈరీతిగా షర్పంచమాక్షరముల
2. ఖా	...	ంచ	కును నున్న ముందుగల యాయా
3. జా	...	ంట	వర్గములోని తక్కినయక్షరముల
4. నా	...	ంధ	కును యతి చెప్పబడియె.
5. మా	...	ంబ	

10. స్వరయతి:—

తే. ప్రాది నిత్యసమాసశబ్దములు గాక
 పెరపదంబులపై నచ్చు • బెరసినప్పు
 డన్నియును స్వరయతు లగు • [సాంబగురుండ]
 యిందుఁ డనురాన్వయాభిప్రాయంబుఁ డనఁగ.

తా. ప్రాదియతియు, నిత్యసమాసయతియు ముందుఁ జెప్పఁ
 బోవుచున్నాఁడు గాన చిట్టి సమాసంబులందుఁ దక్కఁ దక్కిన
 చోటఁ బాదాదియందున్న యచ్చు విశ్రాంతిసహజంబుననున్న
 యచ్చు సంధివలన వచ్చినను దనకు మిత్రమయ్యెనేని యతిచెప్ప
 వచ్చును.

ఇప్పద్యంబుననాలవగీటునందు 'పూర్ణ + ఇంసు' అనురెండు
 పదంబులును 'అద్గుణః' యను సంస్కృతసంధిచే ఏకారము
 రాఁగా 'పూర్ణేందు' అనియాయెను. పాదాదియందున్న 'ఇ'
 కారమునకు 'పూర్ణేందు' అనుచో సంధివలన వచ్చిన ఏకా
 రము 'ఇత్వమేత్వంబు వట్టువలేకసరణి' ననులక్షణముచే మిత్ర
 మై యతి యొప్పియున్నది యని యెఱుంగవలయును.

11. లు ప్లవిసర్గకస్వరయతి:—

(అనంతుని-భందంబునందు)

తే. స్వరముతుదనుండి లు ప్లవిసర్గకోత్వ
 మైన స్వరవిరామంబు దాసోఽహ మనఁగ
 నచ్యుతాశ్రితు లుర్వి నన్యోన్యమిత్రు
 లన ముకుందుండు విమలయశోఽర్థి యనఁగ.

తా. సంస్కృతసంధులలో విసర్గసంధిప్రకరణంబున నొక సంధి చెప్పబడియున్నది—‘దాసః + అహమ్’ అనుచో ‘విసర్గ నీయస్యసః’ అనునూత్రంబుచే విసర్గకుసకారమురాఁగా, దాసన్ + అహమ్ అని యయినది. ‘ససజుషోరుః’ అను నూత్రముచే సకారమునకు రేఫమురాఁగా, గాగన్ + అహమ్ అని కాఁగా, ‘అలొంఁలల్లం అల్లతే’ అనునూత్రముచే రేఫమండకారముంఁగా, దాసఉ + అహమ్ అని యేర్పడఁగా ‘అద్గుణః’ అను నూత్రముచే, సకారముపైని అకారమునకు ఉకారమునకు, ఓకారమునచ్చి, దాసో + అహమ్ అని రూపము సిద్ధింపఁగా, ‘ఏజః పదాంతాదతి’ యనునూత్రముచే పూర్వరూపము వచ్చు సరికి దాసోఽహమ్ అని రూపంబయ్యె ‘అహమ్’ అనుదాని లోని ‘అ’కారము ఓకారములోఁ జేరిపోయెను. ఇట్లే అన్యోన్యము. యశోఽర్థి యను పదములును సిద్ధించినవి.

1. దాసః + అహమ్ = దాసోఽహం
2. అన్యః + అన్యంబు = అన్యోన్యంబు
3. యశః + అర్థి = యశోర్థి

పైమూఁటియందునుండు అకారము ఓకారముతోఁ జేరి మఱిఁగియున్నది. అట్లు మఱిఁగియున్నను, అ, ఆ, ఐ, ఔలు మిత్రంబు లని చెప్పఁబడియున్నందున రెండవపాదము మొదట నున్న ఐకారముతోఁ దాసోహ చునుచో ఓకారములో నుఱిఁగి యున్న అకారము మిత్రత్వంబు నొంది యతియై యొప్పినది. ఇట్లే మూఁడవపాదంబున అకారమునకు అన్యోన్య యనుచోట నున్న అకారమును, నాలవపాదమున అకారమునకు 'యశోర్థి' యనుచో నున్న అకారమును మిత్రంబు లయియతులయి యొప్పుచున్నవి.

తే. తాయెతునునుయ్యెలయుఁబయ్యెదయునుదక్కఁ
 గలుగ దెత్వంబు మధ్యయకారమునకుఁ
 దుదలఁ గ్రిములందు నెత్వంబుఁగదియు వాని
 కత్వ మిడరాదు తెనుఁగునఁ[నబ్జనాభ.]

తా. తాయెతు, ఉయ్యెల, పయ్యెద యనుమూఁడునామం బులయొక్క మధ్యనున్న యకారము, కనియెఁ, చనియెఁ, వినియెన్ మొదలగు భూతార్థక క్రియాపదములయొక్కతుద నున్న యకారమును ఎత్వముతోఁ గూడినదేకాని, అత్వముతోఁ గూడినది కాదు. కావున తాయెతు, ఉయ్యెల, పయ్యెద, కనియెఁ, వినియెఁ, చనియెఁ—అనుట తప్ప. తాయెతు, ఉయ్యెల, పయ్యెద, కనియెఁ, చనియెఁ, వినియెఁ—అనుట సరి యని తాత్పర్యము.

తాయెతు అనుపదమునకు లక్ష్యము; — (చంద్రభానుచరిత్రము)

సీ. ఒకకాంత యొరఁగిన ♦ సికమీఁదిముడిపువ్వు

పైత్తులు మెఱయ దామొతులు చుట్టి....

ఈపద్యంబున 'పువ్వు' + ఎత్తులు = పువ్వుపైత్తులు' అని సంధియయ్యెను. 'పువ్వుపైత్తు' అనుచోట టకారముమీఁద నున్న ఎకారమునకు, తాయెతు అనుపదముననున్న యకారంబు మీఁది ఎకారమునకు యతి చెల్లినది. ఇది తాయెతు అనుదానికి నుదాహరణము.

ఉయ్యెలకు లక్ష్యము: — (విక్రమార్కచరిత్రము)

క. వల నొప్పఁగ నపు డాయు

య్యెలలోఁగల బాలు నునిచి ♦ యిందునిభాస్యల్
కలకంతనాదమాధురిఁ

బలుమఱుఁ జెల రేఁగి జోలఁ ♦ బాడిరి ప్రేమన్.

ఈపద్యంబున రెండవపాదంబునందలి ఉయ్యెల అనుపదములోనియకారముమీఁది 'ఎ' కారమునకును 'ఇందునిభాస్యల్' అనుచోట 'ఇ' కారమునకును యతి చెల్లినదియని లక్ష్యము చూపింపఁబడెను.

ఇంకఁ బయ్యెద యనుదానికలక్ష్యము: — (యయాతిచరిత్రము)

సీ. వలఁబడ్డ జక్కవల్వలె నున్న జిలుగుబ

య్యెదలోనిగుబ్బపాల్లిండ్లు నెరయ....

ఈపాదంబునఁ బయ్యెద యనుపదములోని యకారము మీఁది ఎకారమునకును 'పాలిండ్లు' అనుచో లకారముమీఁది యికారమునకును యతిచెల్లినది.

12. ఋషిః—

తే. క్షీతిఋకాగస్వరూపమై • యతులు పరఁగు
ఋగ్యజుస్సామవినుతుండు • కృష్ణుఁ డనఁగ
వృష్ణికులజుండు గరుణాసంపృద్ధుఁ డనఁగ
హేమవీతాంబరుండు దేవవృషభుఁ డనఁగ.

తా. కేవల ఋకార, ఋకారంబులు కకారము మొదలగు హల్లులతోఁ జేరిన పట్టువసుడు లన్నింటికినిఁ జెల్లును. ఇ, ఈ, ఋ, ఋ, ఎ, ఏ, యను నీయచ్చులతోఁ గూడిన హకార యకారములు పట్టువసుడితో మైత్ర, నొందును.

ఈ పద్యమున రెండవపాదంబున ఋకారమునకును కకారముమీఁది పట్టువసుడికిని యతి చెప్పబడెను. మూడవపాదమున వకారముమీఁద నున్న పట్టువసుడికిని మకారమునకును యతి చెప్పబడియె. నాలవపాదమునందు 'హే' యనుచోట హకారముమీఁదనున్న 'ఏ' కారమునకును 'వృషభి' యనుచోట నున్న వకారము మీఁద పట్టువసుడితో యతి చెల్లెను. ఈఋషివలినే ఋత్వసంబంధవలీ యనియుఁ జెప్పుదురు.

దీని కుదాహరణము:—(దశకుమారచరిత్రము).

ఆ. ఋభులు సంతసిల్లఁ • గృహముఖ్యు లరు దంద
దితిజతతికి నెల్ల • ధృతి గలంగఁ

తాత్పర్యోదాహరణసహితము.

దృణముమాడ్కి దానః వేంద్రునిఁ దునుమాడి
జయము నొందు వేగ ఁ జగదధీశ.

పైపద్యంబున మొదటిపాదము మొదటినుండి ఋకారమున
కును, యతిస్థానంబునందున్న గకారముమీఁది వట్టువసుడికిని,
ద్వితీయపాదాదియందున్న దకారముమీఁది ఇకారమునకును,
విశ్రమస్థానంబునందున్న ధకారముమీఁది వట్టునసుడికిని, మూఁ
డవపాదము మొదటనున్న దకారముమీఁది వట్టువసుడికిని, విశ్ర,
మస్థానంబున నున్న వకారముమీఁది ఏకారమునకును యతిచె
నది యని యెఱుఁగవలయును.

12. మావళి:—పెద్దిరాజుభందము.

తే. య ర ల వలు శ ష న హలును ఁ నాదిబిందు
యుతములై మకారఃఖరామః యుక్తిఁ దనరు
మారుతాత్మజుఁ డరిది సంఘమి యనంగ
మదనజనకుండు దనుజసంఘారుఁ డనంగ.

పూర్ణబిందుపూర్వము లైన య, ర, ల, వలు, శ, ష, , స,
హలును మకారముతో మైత్రీ నొందును.

ఇందుల కుదాహరణము—పైపద్యంబున మూఁడవపాదము
లో మొదటి మకారమునకు బిందుపూర్వక యకారంబును, నాలవ
పాదములో మొదటిమకారమునకు బిందుపూర్వక హకారమును
యతియందు మిశ్రములని యెఱుఁగునది.

ఇందులకు లక్ష్యము:—(దశకుమారచరిత్రము).

క. కమలాప్రాంశులు బలచి

కమవంతులు ఖడ్గధరులు ♦ రాజులు మీరల్
మముఁ బ్రోవఁగఁ దగదే సం
యమివర్యులఁ జూచి రాకుమారకు లెల్లఁ.

ఇచట నాలవపాదంబున యకారము మొదట సున్నతోఁ
గూడియున్నది గావున విశ్రమస్థానమం గున్నమకారముతో
విశ్రమంబు నొందినది యని యెఱుంగునది.

మఱియొకయుదాహరణము:—(భీమకవి).

చ. గరళపుముద్ద లోహ మవ

♦ గాఢమహాశనికోట్లు నన్నెటల్
హరునయనాగ్ని కొల్లి యుర
♦ గాఢిపుకోటలు పట్టుకార్లు ది
క్కరటిశిరంబు దాయ లయ
♦ కాయఁడు కమ్మరి వైరివీరసం
హరణగుణాభిరాముఁ డగు
♦ మైలముభీమన ఖడ్గసృష్టికిఁ.

పైపద్యంబున నాలవగీటు మొదటనున్న హకారము సున్న
ముందుగాఁగలది గాన విశ్రమస్థానంబున నున్నమకారముతో
మైత్రిని బొందినది.

13. ప్రభుయతి:—(అనంతునిఛందంబునందు),

తే. ఒనర నన్నన్తు యనుచోటఁ నూఁదఁబడక
ద్వివిధ మగు ప్రభునామాంతఁరవిరమణము
మహి నయోధ్యకు రాజు రాఁమన యనంగ
నతనిపట్టపుదేవి నీతమ యనంగ.

తా. అన్న యమ్మ శబ్దములు ద్విత్వములేక పలుకఁబడునేని
యాశబ్దాదియందున్న ఆకారము విశ్రమస్థానంబునందున్న ఆ
చ్చుతోను, హల్లుతోను విశ్రమము నొందును.

దీనికి లక్ష్యము పై పద్యమునందు మూఁడవపాదమున నున్న
'రామన' యనుచోటను, నాలవపాదంబునం దున్న నీతమ యను
చోటను చూడఁదగినది.

ఈ యతియందు 'అన్న' 'అమ్మ' యను నీ రెండుపదములకు
దక్కిన పదముల మొదటనున్న యకారము సంధిచేత నిత్య
త్వంబునొందినదైనను, అచ్చుతో యతి సెప్పరాదు. హల్లుతో
యతి సెప్పవలయును.

ఇందుకు పెద్దది, చిన్నలుఁడు, కన్నయ్య యను నిట్టిపదం
బులయం దీ ప్రభువిధామ మనుపేరు గల యుభయయతి చెల్ల
దని 'అన్న' 'అమ్మ' యను రెండుపదములను మాత్రము చెప్పట
చేత నూహించునది.

దీనికి లక్ష్యము:—(భీమకవి).

మ. ఘనుఁడన్ వేములవాడవంశజుఁడ దా

•క్షౌరామభీమేశనం

దనుఁడన్ దివ్యవిషామృతప్రకటనా
 ◆నాకార్యధుర్యుండ భీ
 మన నాచేరు వినంగఁ జెప్పితిఁ దెలుం
 ◆గాధీశ! కస్తూరికా
 ఘనసారాదిసుగంధవస్తువులు వే
 ◆గం బిచ్చి లాలింపురా.

వైపద్యమున మూఁడపపాదంబున 'భీమన' యనుచోట
 మకారంబుమీఁద నిత్యసంధియయిన అకారమునకును విశ్రమ
 స్థానంబునందుండు అకారమునకును సంస్కృత సంధియందు
 సవరదీర్ఘము వచ్చినది గాన దీనితో యని సెల్లునని లక్ష్యము
 చూపఁబడియె.

14. విభాగయతి:—

తే. సంఖ్యకుం బరిమాణసంఙ్ఘకుఁ దనర్చు
 శబ్దములపై విభాగోక్తి ◆ సరణి సంఘ
 టించినప్పుడు యతులు రెంఁడేసి యగు ను
 పేంద్రుఁ డిచ్చు ధనము మోపెఁడేసి యనఁగ.

తా. సంఖ్యానిర్ణయమును జేయునట్టి యేసి యనువదము సం
 ధియై యున్నచోటఁ బదవిభాగంబు చేయనెడల నచ్చునకును,
 హల్లునకును విశ్రమంబు చెప్పవచ్చును.

ఇచ్చట నాలపపాదము మొదట ఉప + ఇంద్రుఁడు అని
 యుండఁగా, గుణము రాఁగా వచ్చిన ఏకారమునకును, విశ్రమ

స్థానంబునందు మోపెడు + ఏసి అని యుండఁగా, ఉకారము మీఁదనుండు ఉకారమునకు పరమైన ఏకారము నిత్యసంధియై 'డేసి' యని యాపము సిద్ధించెను గాన దీనితో విశ్రమంబు నెల్లెను.

మఱియొక లక్ష్యము:—

క. ఆసేనలఁ గని కినిసి మ

హాసాయకవృష్టి ముంచి + యనికులపై నై

దేసి పదేసి మఱియు నూ

తేసి శరములు నిగిడించె + రిపు లదరంగఁ.

పై పద్యంబున నాలవపాదంబునందు నూఱు + ఏసి యని యుండఁగా, ఉకారముమీఁదనున్న ఉకారమునకు ఏసిపదమం దున్న ఏకారమునకు నిత్యసంధియయినది గాన ఏవత్సముతోఁ గూడిన రేఫమునకును విశ్రమస్థానమునందున్న రిపు లనుచోటఁ బదాదియు నున్న ఇకారముతోఁ గూడిన రేఫమునకును విశ్రమంబు నెల్లినవని లక్ష్యము చూపించినాఁడు.

15. సౌభాగ్యయతి:—(లక్షణచూఢానుగి)

తే. ఉభయములు నెల్లుయతులు రెంఁడొక్కపదము

నందు నెఱుకొన్న సౌభాగ్యయతి నెలంగుఁ

శ్రాంచితానురవినుత వేదండవరద

నొకరిపుశిక్ష శౌరి యనంత యనఁగ.

ఒక పదమునందు ఆచ్చుకాల్లలకుఁ జెల్లుబడి యొకయక్షరమున్న, రండింటిలో దేనినైనను విశ్రమంబుగాఁ జిప్పట సౌభాగ్యయతి యనఁబడును.

అందులకు లక్ష్యము;—(భారతము).

క. భండనమున నెదిరినరిపు

మండలముల నెల్లఁ గినిసి • మర్దించి మదో

ద్దండుండై కవ్వడి మా

రాండసుతుం దొడరి పోరె • నాకులు మెచ్చున్.

ఇచ్చట నాలపపాదంబున 'మార్తాండ'యనుచోట (మృతం
అండం బ్రహ్మాండం జీవయతీతి మార్తాండః) అను వ్యుత్పత్తిచేరెం
డుపదములు సంధించునపుడు సవర్ణదీర్ఘము వచ్చెఁగాన నొక్క
పదంబై యొకవ్యక్తి చెప్పినందున నీవిశ్రమము స్వరయతు
లలో విశేషయతి యని యూహించునది. మఱియు అండ
శబ్దము మొదటనున్న అకారమునకును, విశ్రమస్థానంబుననున్న
నాకు అనుశబ్దముందు (కం=సుఖం, తన్నభవతీతి అకం=దుఃఖ
మిత్యర్థః. తత్ర తన్నాస్తీతి నాకః) అను వ్యుత్పత్తిచే నిచటను
బదద్వయముచే నొకపదమయి యొక వ్యక్తినే చెప్పినది. మఱి
యును అక శబ్దాదియం దున్న అకారమునకును విశ్రమంబు
పెల్లిన దని లక్ష్యము నూచించినాఁడు.

16. ప్రాసయతి:—(లక్షణచూడామణి.)

తే. పాకశాసనసుతుఁడు లోకై కవీరుఁ

డనఁగఁ దగుఁ బ్రాసవిరతు లి • ట్లలరె నేనిఁ

జారుతరహాసకీర్తిప్రచారుఁ డనఁగఁ

ప్రాస యతి; గాదు వర్ణవు • [సంకజాక్ష.]

తా. ప్రాస మనఁగాఁ బాదమునందు రెండవయక్షరము. మొదటియక్షరమునకుఁ దగినవిశ్రమంబు చెప్పక ప్రాసము ననుసరించి యతి చెప్పట ప్రాసయతి యనఁబడును.

ఇచట మొదటి పాదమునందు రెండవయక్షర మగు 'క' ప్రాసముగాన విశ్రమస్థానంబునందున్న 'కైక' యను పదము లో 'కై' యనుదానికి యతి సెప్పక 'క' కారముతో యతి సెప్పఁబడియున్నది గాన నిది ప్రాసయతి యనఁబడియె నని యెఱుంగవలయు, ప్రాసమునకు స్వరనియమము లేదని గీతమునఁ బ్రాసవిశ్రమములలో నెద్దియైనం జెప్పవచ్చు ననియును ముందుఁ జెప్పఁగలఁడు.

ఇట్లు మూడవపాదమున 'చారు' 'చారు' అని ప్రాసయతులు రెఁడును గలిసియున్నవి గాన నిచ్చోట వర్గయతియే గ్రహింపవలయును గాని ప్రాసమును గ్రహింపఁగూడదని కవియభిప్రాయము. అట్లు ప్రాసమును నిషేధించుటవలనఁ బ్రయోజనం బెద్దియో తెలియలేదు.

17. భిన్నయతి:—(అనంతుఁడు).

క. అంచితతిలకము శౌరి ధ

రించె ననన్ జగణమధ్యః రేఫనిరతి యై

యంచితతిలకము శౌరి ధ

రించె ననన్ భిన్నవడికిఁ నిత్యము వచ్చెన్.

తా. 'లఘువగునొక్కయక్షరము ముందుగాఁగల సంస్కృత ధాతువులకు నియమగాఁగమంబు విభాషనగు' నను బాలవ్యాక

రణము క్రియాపరిచ్ఛేదము 50 వ నూత్రము ప్రకారము ఏచ్చు నట్టి యకారము యతిస్థానంబునందు వచ్చుతఱి భిన్నయతి యనఁబడును.

ఇందుల కుదాహరణము మీఁదిపద్యము నాలవపాదమున
 •(ధృ + ఇంచు = ధర్ + ఇంచు = ధర్ + ఇయ్ + ఇంచు) = 'ధ
 రియించు' అనుపదములో నాగమముగా సచ్చినయకారము
 నకు 'ఇ' త్వ మనుచో 'ఇ' కారమునకును యతి నూచింపఁ
 బడియె.

ఇందులకు లక్ష్యము:—(దశకుమారచరిత్రము).

క. మించి మదించినరిపుల హ

రించక సత్కీర్తి యీమః హీశల మెల్ల

నించక దీనుల దయఁ బో

షించక ప్రఖ్యాతి గల్గునే [నరనాథా.]

పైపద్యము రెండవపాదము మొదట నున్న రేఫముమీఁది యికారమునకు యతిస్థానంబున 'హీ' యను షర్లమునకును యతి యనియు, నాలవపాదంబున షకారముమీఁది యికారమున కును యతిస్థానమునం దున్ననకారముమీఁదనున్న ఏకారము నకును యతిసెల్లినది యని లక్షణసమన్వయము చేయఁబడియె.

18. ప్రాదియతి:—(కవిగజాంకుశము).

క. ప్రపరావసమనుసుప్ర

త్యపినిద్దురధిమ్యపాభ్యుదాజ్ వ్యత్యవప

ర్యుపసర్గవింశతికి వ

ల్లు పరస్పరయోగ మైన ♦ నుభయము చెల్లున్.

తా. ప్ర, పర, ఆప, సమ్, అను, సు, ప్రతి, అపి, నిర్, దుర్, అధి, ని, ఉప, అభి, ఉత్, ఆత్, వి, అతి, ఆవ, పరి,—ఇవి ప్రాదులు. ఈ ప్రాదులు సంగియై పాదాదివిశ్రమ సానంబులం దుండెనేని కొన్నిచోట్ల నచ్చులగును, కొన్ని చోట్ల నజలులకు చటటికిని మి త్రస్వంబు గలుగు.

దీనికి లక్ష్యము.

తే. అబ్జయోని రజోగుణః ప్రాప్తి దనరుః

బద్ధనాభుః సు సాత్వికః ప్రాప్తి దనరుః

రజతగిరిమందిరుః సు తనుదిః ప్రాప్తి దనరుః

సనఃగ నిబ్భంగిః శ్రామలః నమరు యతులు:

సైపద్యంబున మొదట పాదంబున ఆకారమునకును ప్రాప్తి యనుచో 'ప్ర' యనునుపసర్గమీది ఆకారమునకును, రెండవ పాదమున పకారమునకును 'ప్ర' యనునుపసర్గలోనిపకారమున కును, మూడవపాదమున రేఫమునకును, 'ప్ర' యనునుపసర్గమునం దున్న క్రారావడికిని యతి మైత్రియగుటంజేసి యిది ప్రాదియతి యని చెప్పబడు.

19. అభిన్నయతి:—(లక్షణచూడానుణి.)

క. ఇంచీయును నచ్చు హాల్లు ను

దంచితముగ సంసి గూఢునప్పు డభిన్నం

బెంచంగ బాలుఁడు హారిఁ బలి

కించె ననక రెండుఁ జెల్లునెలమిం గృతులన్.

తా. ఇంచు అనునది కొన్ని ధాతువులకు స్వార్థమందును మఱికొన్నింటికిఁ బ్రేరణార్థకమునందును వచ్చునట్టి ప్రత్యయము. ఈ 'ఇంచు' అనుదానిలోని ఇకారమునకు మైత్రిగలస్వరమైనను హల్లయినను యతియందుఁ జెల్లును.

దీనికి లక్ష్యము—పైపద్యమున నాలవపాదము మొదటనుండు 'పలికించె' ననుచోట కకారము మీఁది ఇకారమునకును విశ్రమస్థానమందున్న 'ఎలమి' అనుపదములో నున్న ఎకారమునకును యతి చెల్లనది యని యెఱుంగునది.

ఇందుకు లక్ష్యము:—(ప్రద్యుష్నా సాఖ్యానము).

క. పంచశగుం డనంగను జా

లించి మహా ప్రథనభూమి • నీక్షించి మదో

దంచితఁడై శంఖముఁ బూ

రించెం గులగిరులు దిక్కరివ్రజ మడంగన్.

ఇచట రెండవపాదమున 'లించి' అనుచోటలకారముమీఁది ఇకారమునకును, ఈక్షించియనుచోట నున్న ఈకారమునకును యతి చెల్లె నని లక్ష్యము చూపఁబడెను.

భిన్న యతికిని, అభిన్న యతికిని గల భేదము.

క. భిన్న యతి జగణమధ్య ము

భిన్నము దక్కినగణాళి • పెం పెనసినచో

భిన్నమున హల్లుచెల్లు న

భిన్నమునకు రెండుఁ జెల్లు ♦ [భీభత్సనుతా.]

తా. భిన్నయతి జగణమధ్యమున సున్నవర్ణమునకే కాని తక్కినగణములందుఁ జెల్లదు. అభిన్నయతి యన్ని గణంబుల యందు నుండవచ్చును.

లక్ష్యము. —

క. కాంచనచేలునిఁ బ్రేమ ను

తించె న్నుతియించె ననఁగ ♦ నొగి భిన్నంబౌ

కొంచక పోషించె న్విను

తించె ననఁగ భిన్నవిరతి ♦ యిటుల నెలంగున్.

ఇచట రెండవపాదంబుననుతించెన్నుతియించెన్ అనుచోట వికల్పముగా వచ్చిన 'ఇ' కారము భిన్నమయినది గాన నిది భిన్నయతి యని లక్ష్యము నూచింపఁబడియె.

20. అభేదయతి:—

క. వబయో రభేద యనియెడు

* నెపమున ప ఫ బభ లు వాకు ♦ నేర్పునవడిగా

నుపమింపవచ్చుఁ గృతులం

దుపనిషదుచితార్థసూక్తులొలసినచోటన్.

తా. ఏకార బకారములకును, రకారలకారములకును, డకార శకారములకును, భేదంబు లేదని సంస్కృతమునఁ జెప్పఁబడును.

గాన వాని కభేదయతి చెల్లును. మఱియు వకారమునకును ప, ఘ, బ, భలు నాలుగును జేల్లును.

లక్ష్యము:—

తే. లలితవీణారవంబుతో ♦ డక్కసరియె

రమ్యనుణిరాజరాజితో ♦ లక్క సరియె

భరితభువనార్ణవంబుతో ♦ వంక సరియె

సనగను నభేదనామాఖ్య ♦ యతులు సెలగు.

ఇందు మొదటిపాదమున 'లడయో రభేదః' అనుటచే 'ల' 'డ' లకు యతి చెప్పబడియె. రెండవపాదమున 'రలయో రభేదః' అనుటచే, 'ర' 'ల' లకు యతి చెప్పబడియె. మూడవ పాదంబున 'వబయో రభేదః' అనుటచే 'భ' 'వ' లకు నభేద యతి చెప్పబడియె నని లక్ష్యము నూపబడియె.

21. వృద్ధియతి:—

క. ఏకై కము సోదరనా

కౌకసు అనుశబ్దములకు ♦ నచ్చటినడిగా

నై కాకౌకారంబులు

గైకొనఁ జిను వృద్ధివల్లు ♦ కవు లొడఁబడఁగన్.

తా. సంస్కృతమునందు ఆకార ఆకారములకు ఏ, ఓలు పరంబులగునపుడు క్రమంబుగా వానికి ఐకార ఔకారములు ఆదేశములిగును. అట్లా ఆదేశముగా వచ్చిన ఐకార, ఔకారములు వరుసగా ఏకారాదులకును, ఓకారము మొదలగు వాని

కిని మిత్రములగును. ఏక + ఏక = ఏకైక, నాక + ఓకనులు = నాకొకనులు అని వృద్ధిసంధి వచ్చెను.

దీనికుదాహరణము:—(భాస్కరరామాయణము).

శా.నీకంతార్పితకాలపాశము శిరో

◆ నిర్ఘాతపాతంబు లం

కౌకస్సన్నతకాలరాత్రిగళబ

◆ ద్ధోదగ్రకాలాహిక

న్యాకారాగతమృత్యువు జనకక

◆ న్య న్వేగ నిష్పించి లో

కైకత్రాణుని రామునిం గనుము నీ

◆ కీబుద్ధి గాకుండినక.

పైపద్యము రెండవపాదంబున 'లంకా + ఓకస్' అని యుండ సంధివశంబున శౌకారంబు వచ్చినను మున్నున్న ప్రకృతి స్వరూపమైన ఓకారమునకును 'యతిస్థానమందు 'బద్ధ + ఉదగ్ర' మనియుండఁగా సంధివశంబున ఓకారంబు వచ్చినను మొదట నున్న ఉకారమునకును యతి చెల్లినది యని లక్ష్యము చూపంబడెను. ఇట్లే 'లోకైక'యనుచోట ఐకారమునకును విశ్రమస్థానమందున్న ఆకారమునకును యతి చెలంగెనని యెఱుఁగునది.

22. నిత్యసమాసయతి:—(అనంతండు).

ఆ. ఏనియను సడంబుతో నాది విధమంది

సంధి నిత్యములు • జరగు రెండు

నెట్టికూరకర్తుఁడేని సన్గతి నొందు
నిన్ను నాత్మఁ దలఁచెనేని [కృష్ణ].

తా. ఏని పదంబు సంధియందు హల్లుతోఁ జేరెనేని, దాని కిని అచ్చునకును హల్లునకును యతి సెల్లును. దీనిని నిత్యసమాస యతి యందురు. దీనికి లక్ష్యము—ఈ పద్యమున మూడవపాదము మొదట నున్న ‘ఎట్టి’ యనుదానిలోని ఎకారమునకును విశ్రమస్థానంబునందున్న ఏని యనుదానిలోని ‘ఏ’కారమునకును విశ్రమంబు చెల్లినది యని యెఱుంగుము.

మఱియు లక్ష్యము:—

తే. పదము విభజించి చెప్పఁ జొప్పడనియదియు
నన్యశబ్దంబుఁ గొని యిగ్రహంబుఁ జెప్పు
నదియు నిత్యసమాసమై యతులఁ గృతుల
నంటి సంధిని నచ్చుహల్లుయిన విరతి.

తా. రెండుపదములుచేరి యొక్కపదమైనట్లుండి, పదవిభాగము చేయుటకు యుక్తము గానిచోటను ఆస్వపదవిగ్రహ సమాసమునందును అచ్చులలోఁగాని, హల్లుతోఁగాని యతిసెల్లునని యభిప్రాయము.

కర్ణాట, వనౌకస, ద్వీప, అంతరీప, నాస్తిమొ
దలగు పదంబులు

వనౌకశబ్దమునకు లక్ష్యము.—

(అధర్వణాచార్య విరచితవిరాటపర్వమునందు)

క. శ్రీకంఠుఁ డెదురునపుడు వ

నౌకోధ్వజ మింద్రమకుట యుర్జునతురగా

నీకము దివ్యశతాంగము

నాకవ్వడి కబ్బియున్న • నతఁ డేమగునో.

ఈపద్యమున రెండవపాదములోని 'న' కారముమీఁది 'ఔ' కారమునకును యతిస్థానంబునంబున్న 'అ' కారమునకును యతి సెలంగనని తెలియవలెను. ఇట్లే కర్ణాటాదులకూహించునది.

23. పుత్రయతి:—(అనంతండు).

క. పుత్ర మనఁ బరగుఁ ద్రిమాత్రా

న్వితవర్ణము దానిమీఁది • విదితస్వరముల్

కృతి నయ్యక్షరములు చనుఁ

జతురాననదృశ వల్లు • చక్కటి కెల్లఁ

తా. మూఁడుమాత్రలకాలముగలయచ్చు పుత్రమనఁబడును. పాదాదియందును నేపగ్ణముమీఁదనైనను ఋత్ ముండునేని హ్రస్వదీర్ఘములతో యతి సెల్లును. మాత్రయనఁగ—జేముడు కాకి కడుపునిండమేసి రెండుసారులుముక్కినంతకాలము. అవి రెండైన దీర్ఘమనఁబడును. అవి మూడైనపుత్రమనఁబడును. అవి నాలుగైన రంగపుత్ర మనఁబడును.

పుత్రము పలుకఁబడుకాలము; —

క. దూరాహ్వనమునందు మ

హారోదన గానసంశ • మూర్ఘములతుదిన్

చేరువ నగు నాద్యచ్చుల

నాహుఁడిం బ్లుత్రమువడిను • హత్త్వముమొఱయన్.

తా. దూరముననుండువానింబిలుచుట, ఏడ్చుట, పాడుట, సంశయపడుట యనునర్థములం దుచ్చరించు శబ్దాంత్యవర్ణము పాదము మొదట నైనను, యతస్థానమంతైనను నుండెనేని, దాని మీఁద పుత్ర మవశ్యముగా నుండునుగాన ప్రాస్వదీర్ఘములతోఁ గూడినపాల్లమీఁద నచ్చుఁదకపోయినను, నావ్యంజన స్వరంబులు రెండును విశ్రమమునకుఁ జెల్లును.

24. నాదేశయతి:—[అనంతకుఁడు].

క. ద్వీపమునకు నాకమునకు

నాపై నావ్యోక్తి వచ్చు ♦ నాదేశసమా

సాప త్తిగలుగుటయు వ

ల్లాపాదింపుదురు గొంద ♦ అచ్చును హల్లున్.

తా. ద్వీపశబ్ద నాకశబ్దములు విశ్రమస్థానంబుననుండెనేని నాకశబ్దములోని 'న'మీఁద అకారమునకును, ద్వీపశబ్దములోని 'ద్వ' మీఁది 'ఈ'కారమునకును పాదము మొదటఁగాని విశ్రమస్థానమునఁగాని యున్న యక్షరముమీఁద స్వర మూఁదకపోయినను, అస్థానముననున్న స్వరపాల్లలలో దేనితోనైనను విశ్రమము చెల్లును.

ఇందులకు లక్ష్యము.—(అదిపర్వము).

ఉ. ద్వీవుల ద్రుంచి విశ్వజగ

♦ తీధరుఁ డు త్తమ మైనజాంబవ

ద్వీపమునందు గోవులను

♦ నిమ్ముగఁ జేయుటయు న్బ్రసిన్దమై

గోపతిధేను వద్విభున

◆శుక్ల ధన మిచ్చిన నిచ్చెఁ గాక నే
భూపతు లివ్వదాన్యగుణ

◆బుద్ధి ప్రసిద్ధి వహించి రుర్వరన్.

పైపద్యము రెండవపాదమున నున్న ద్వీపశబ్దములోని ద్వకా
రము మీఁదనున్న ఈకార మూఁదఁబడకపోయినను, యతిస్థా
నమున నున్న ఇకారముతో యతి చెల్లె నని అక్ష్యము చూపి
నాఁడు.

నాకశబ్దమునకు లక్ష్యము (రాజశేఖర చరిత్రము).

క. నీకరవాలనిహతులై

నాకంబున కేఁగి రాజు ◆ నారాయణ యా
భూకాంతు లెంత చలమో

నాకవిత్తో శ్తములఁ దూల ◆ నాడుగు రెలమిన్.

పైపద్యమున రెండవపాదంబునందున్న నాకశబ్దమునందున్న
నకారముమీఁది అకారమునకును, నారాయణశబ్దము మొదట
నున్న 'నా' యనువర్ణంబుమీఁద స్వర మూఁదకపోయినను
యతి చెల్లె నని లక్ష్యము నూచింపఁబడినది. ఇట్లు నాలపపాద
మున 'నా' కును, అడుదు రనుచో మొదటనున్న 'అ' కును
యతి చెల్లెనని యొలుంగవలయు.

మఱియు భారతిము.

ఉ. ఓకమలాక్ష ! వింటివె ను

◆యోధనుతోఁ గురుసేన లెల్లఁ జే

కాకుపడంగ ధర్మజుఁడు

◆ గాతుక మందఁగ నీవు మెచ్చఁగా
నాకవిభుండు లేఖతతి

◆ యచ్చెరుపాటున నన్నె చూడ నే
నేకమలా వ్రవుత్తు వధి

◆ యిం చెదఁ గార్యము నిర్వహించెదన్.

ఇచట మూడవపాదమున, 'నాక' శబ్దమువీడఁదీయ, 'న + అక' యనియగును. ఆ 'అ' కారమునకును విశ్రమస్థానంబుననున్న 'అ' కారమునకును యశీసెలంగెనని యెఱుంగునది.

25. వికల్పయతి.

తే. హాయుశవర్గువులు వికల్ప ◆ యతులఁ జెల్లు
దేవకీనందనుఁడు జగన్దితుఁ డనంగ
హాలధరుఁడు సంగరాంగణోద్ధతుఁ డనంగ
నవని మోచినయవి కకుబ్ధస్తు లనఁగ.

తా. హాకారములొక్క గూడినయన్నివర్గులకును పాదము మొదటఁగాని, విశ్రమస్థానంబునందుఁగాని యున్నయచ్చు తోఁగాని హల్లుతోఁ గాని యతి చెలంగును.

దీనికి లక్ష్యము—వైపద్యము ద్వితీయపాదము మొదట నున్నదకారముమీఁది ఏకారమునకును, జగత్ + హితుఁడు అని రెండు చేర్పఁగా, జగన్దితుఁడని 'త్ హి' రెండును ద్విత్వ సహితంబుగా 'ద్ది' యని యాయె. అట్టివరమునకును ఉభయ

యతి చెల్లును. అట్లుమూడవపాదమునందు హకారంబునకు యతి స్థానంబునందున్న 'ద్ధ' కును యతి. నాలవపాదంబున అకారమునకును యతిస్థానంబునందు కకుప హస్తులనియుండఁగా పకార హకారములకు బదులుగా వచ్చిన 'బ్భ' కును శుభయ యతి చెల్లును.

ఇందులకు లక్ష్యము. (దశకుమారచరిత్రము).

క. నుత్తకీర్తి వడసి సుజన ప
 ణితులై వర్ధిల్ల దుష్టనిగ్రహశిష్ట
 ప్రతిపాలకులై త్రిజగ
 ద్ధితముగ నేలంగఁ దగు మహీతల మెల్లక.

ఇచట నాలపాదము మొదట 'ద్ధి' యనుదానిలో నున్న హికారమునకును విశ్రమస్థానంబునంనున్న 'హీ' కారమునకును యతి విలసిల్లె నని లక్ష్యము మాపఁబడినది.

26. అనునాసికవికల్పయతి.

తే. నలి గకారహల్లున కనునాసికాఖ్య
 గదిసి తత్సమశబ్దవికల్పవిరతి
 గలుగుఁ జక్రివినులసుదృఙ్మక్షుఁ డనంగఁ
 గమలనేక్షుఁడు సకలదిఙ్మహీతుఁ డనంగ.

తా. కకారమునకును, జకారమునకు యతి చెల్లును. పైపద్యమునందు మూడవపాదము మొదటనున్న కకారమునకును యతి స్థానమునంను వికల్పముగా కౌకు బదులుగా వచ్చిన జౌకును యతిసెలంగె నని యెఱుంగునది.

ఇందులకు లక్ష్యము (భారతము.)

క. మగతనముఁ జూపఁజాలక

మగఁటిమి చెడి విఱిగి పాటు • మనసైన్యములో

జగదత్తుఁడు రుచిచేఁ బ్రా

జ్నుగమున వెలుఁగొందురీతిఁ గవ్వడి పొలిచెన్.

ఇచట నాలపపాదము మొదటనున్న 'జ్ను' యనుదానిలోని కకారమునకు, విశ్రమస్థానముననున్న 'కవ్వడి' శబ్దముయొక్క మొదటి 'క' పల్లములో యతి చెల్లినది. ఈయతి నప్పకవి నిందించినను భారత ప్రయోగంబున్నది గాన నెల్లరు కవులును సమ్మతించినారు.

27. కాకుస్వరయతి:—

తే. వరుస దీర్ఘాంతసంబుద్ధి • వచనయతులు

నమరుఁ గృతులందుఁ గాకుస్వరము సహస్ర

నామశోభితగోపకృష్టా యనంగ

నమరనందిత గోపకృష్టా యనంగ.

తా. దీర్ఘాంతములైన సంబోధనయందు ఏచ్చెడి త్రిమాత్ర ద్విమాత్రలు గలయచ్చులకు ఉభయవిశ్రమంబు చెల్లును. ఇచట మూడవ నాలపపాదములందును 'నా' న యనుపల్లములమీఁద నున్న 'అ' ఆకారములకు కృష్టా యనుచో నున్న ఆకారమున కును యతిచెల్లనని సూచింపబడియె.

మఱియొకలక్ష్యము :—

క. కాకుస్వరయతు లగు నితఁ

డేకతమున జూనిఁ బవ్వ • లించె ననం ప్ర

శ్నాలిత దీర్పు నున నితఁ

డే కవ్వడి రథము గడపె • నిచ్చుల ననఁగన్.

ఇగట రెండనపాదమునం గు మొదట 'ఇతఁడు + ఏ' అనుచోట ఏనకారాగమం ను విచ్చిన ఏకారము కాక్వర్ణము గలదిగాన విశ్రమస్థానమునం గు పస్వళించె ననుచోట నిమగ్న గమసంధి యగు ఇకారము నిత్యసంధి యైనదిగాన దానితో యతి చెల్లినదియు, నాలనపాదము మొదట (ఇతఁడు + ఎవ్వని) అని సంధివిడఁదీయ, ఎవ్వని యనుపదము మొదటనున్న ఏకారము ప్రశ్నార్థ బోధక మై కాక్వర్ణమందు విధింపఁబడినదికాన నీ రెండింటికిని యతి చెల్లినది యని యెఱుంగునది.

15. రివడి :—

క. పొసదృకారమును మఱి

రిలవి నిరను మొందు శౌరి • ఋషులకు శశ్వ

త్పులభుఁ డరఁగ నిప్పలుకులు

తలఁపఁగ గీతోడివిరతి • దలకొనునపుడున్.

ఇకారము క్రరేణమునకును ఋకారమునకును యతి, సెలం గులు రివడి యనఁబడును. పైపద్యమున రెండనపాదమందు క్రారకును ఋకారమునకును యతి చెప్పబడియె నని యెఱుంగునది.

గీ. మును ఋకారము నెలమితో ♦ నొనరినట్లు
 చేర దొకట యణా దేశ ♦ కారణమున
 ఘనరకారమున స్వరా ♦ కారవిరతి
 క్కప్తి లేదు శౌరిగుణావళుల కనంగ.

ఇచట నాలపపాదమునందు ఋకార శకారములకు యతి యొప్పినదని యెఱుంగవలయు.

16. అఖండయతి:—

ఉ. మానుగ విశ్రమాక్షరస

♦ మన్వితమై స్వర మూదినం దదీ
 యానుగుణాక్షరంబె కొని

♦ యైనను జెప్పఁగ వచ్చు నీక్రియక
 భానుసహస్రభాసి వృష

♦ భాధిపుఁ డన్నటు లగ్ధయు క్తమై
 పూనినచో నఖండయతి

♦ పొల్పుగు నాదికవిప్రవీతమై.

తా. యతిస్థానంబునందుఁగాని, పాదానియందుఁగాని యీ రెండింటిలో నెచ్చోటనైన నేహల్లమీఁద స్వర మూఁదుచు న్నదో, కండవచోట స్వరమూఁదక పోయినను, నాహల్లునకుఁ జెల్లుబడియైన షర్ణమును జెప్పటయె యఖండయతి యనఁబడును ఇచ్చట మూఁడపపాదము మొదటనున్న 'భాను' అనుపదము మొదటనున్న భకారమునకు విశ్రమాస్థానంబునందు వృషభ అధిపుఁడు అనియుండఁగా, స్వర మూఁది సప్తదీర్ఘమయి

వదిగాన నిది యఖండయతి యని యుదాహరణము చూపఁ బడినది.

మఱియొక కవిలక్ష్యము:—(భాస్కరరామాయణము).

ఉ. అన్నవు శండ్రిగుట్ల విను

◆ మంతియకా దఁటమీఁద రాజవే

మన్నఁ గొఱంతలేదు మణి

◆ మండనముఖ్యములైన కానుకల్

మున్నుగ సీతనిచ్చి జన

◆ లోకపతిం గని నన్నుఁ బ్రోవుమీ

సన్నపుఁగార్యము ల్వలదు

◆ సంగియ మే లటుగాక శక్కినక.

ఈ పద్యమున రెండవపాదమునందు మకౌరముమీఁద స్వర మూఁదినది. విశ్రమస్థానంబున నున్న మకౌరముమీఁద స్వరమూఁ దకపోయినను, స్వరస్యంజనంబులకు యతి సెల్లనని లక్ష్యము నూపఁబడియె. మఱియు నీ యతికి వేటొక్కశబ్దమునందును లక్షణంబు సెప్పచున్నాఁడు.—

క. పూనుకొని యక్షశబ్దము

పై నూహిని శబ్దమున్నఁ ◆ బటువృద్ధి యగుక

మానుగ గుణముం జెల్లును

గాన నఖండంబు స్వరము ◆ దనరుక గృతులక.

తా. అక్షశబ్దమున కూహినిశబ్దము పరబగునపుడు 'అగు ణక' అను స్కాంతముచే గుణసంజ్ఞగల ఓకౌరంబు నచ్చును. అప్పుడు 'అక్షోహిణి' అని రూపంబు సిద్ధించును. మఱియు

‘అక్షాదూహిన్యామపసంఖ్యానమ్’ అనునూ త్రమచే వృద్ధిసంజ్ఞ గల ఔకారము నచ్చుటచే ఆక్షాహిణి యనియు రూపాంతరంబు గలదు. కనుక ఓకారమునకుఁ జెల్లువడియగు నచ్చు తోనైనను, ఔకారమునకుఁ జెల్లుబడియగు నచ్చుతోనైనను యతి చెప్పవచ్చును. దీనికిఁగూడ నఖిండయతి యని నామాంతరంబు గలదు.

మఱియు నితర గ్రంథములనుండి యుదాహరణము చెప్పఁ బడుచున్నది.

కవిజీవ సంజీవము:—

ఆ. లక్షణాన్వితముగ ♦ నక్షశబ్దంబుపై
దనం నూహి ననుప ♦ దంబు వెలయు
నపుడు వృద్ధి నెప్ప ♦ నగు గుణంబును జెల్లు
నాగుణం బఖిండ ♦ మై చెలంగు.

ఇదియును స్పష్టార్థముగాన మున్న వ్రాసినలక్షణంబె యూహించునది.

27. ఉభయ యతి:—(అనంతుని ఛందమునందు)

ఆ. యుష్ దస్త దనెకు ♦ నుభయంబునకుఁ బొల్చు
నచ్చు గూడి ద్వివిధ ♦ మయ్యె విరతి
తరమె కృష్ణ యుష్ట ♦ దవతారకథనంబు
లభినుతింప నస్త ♦ దామలకును.

తా. యుష్ దస్త చ్చబ్దాంతమునం దున్నతకారమునకుఁ జెల్లు బడియైన వ్యంజనముతో నయినను, దానిమీఁదనున్న స్వర

ముతోనయినను యతి చెప్పవచ్చును. దీనికె యుభయముతియని పేరు పైపద్యమున మూడవపాదమునంను మొదటనున్న అకారమునకును యతి చెప్పబడియె. ఇదివ్యంజనముతో యతి నెల్లట కుదాహరణము. నాలవపాదమున మొదటి అకారమునకును విశ్రమస్థానమునందున్న దకారముమీది అకారమునకును యతి చెప్పబడియె నని యెఱుంగవచ్చు.

28. శకంభ్యుని గణయతి:—(పగరూపయతి.)

తే. స్వంతవేదండమా ర్తాండశబ్దములకు
 " యతులు నుభయంబులకు బుధస్వాంతములకు
 " నతిసుగ్రాహులుఁ డెవఁడు వేదండవరదుఁ
 డనఁగ హరి దైశ్యశీమిరనూర్తండుఁ డనఁగ.

సంస్కృతశ్లాపయదుఁ బరరూప సంధి యని యొకసంధి గలదు. అయ్యది శకంభ్యాదిగణపతితత్త్వముల కగు నంధ్రు. అదియెట్లనిన—శక + ంభు = శకంభు శక + అండ = వేదండ, స్వ + అంత = స్వంత, మార్త + అండ = మార్తండ.

పై నాలగుశబ్దములవంటి శబ్దములందున్న అకారమునకు విశ్రమస్థానమునున్న యచ్చుతోనైనను హల్లతోనైనను యతి చెప్పవచ్చును.

పై పద్యమునందు రెండవ, మూడవ, నాలవపాదములందు మొదటనున్న య, ం, లకు వరుసగా స్వంత, వేదండ, మార్తండశబ్దములలోనున్న అకారమున విశ్రమము చెల్లినది యని లక్ష్యము చూపబడినది.

29, 30. యశవర్గ ద్వయ యతి:—

క. యశవర్గ ద్వయమునకును

విశదము దనుయక్షరములు † వెలయఁగ వల్లఁ
గుశల మగుపదము ధరలో

శశినౌదలఁదాల్చు నతఁడు † హరియను చూడ్కిన్.

తా. య, ర, ల, వ—ఇవి నాలుగును అంతస్థములనఁ
బడును. శ, ష, స, హ—ఇవి యూష్మము లనఁబడును.
అంతస్థము లాండొంటికివిశ్రమమంమమిత్రములగును. అట్లే
శ, ష, స, హలు దమలోఁ దాము యతియందొప్పును. య, ర,
అ, వ లు నాల్గు చెల్లుటకు అంతస్థము యతి యని పేరు. శ, ష,
స, హలు మిత్రము లగుటకు డొప్పు యతి యని పేరు.

ఈలక్షణపద్యమున నాలవపాదాదినున్న శవర్ణమునకును
యతిస్థానముననున్న హకారమునకును యతి సెలంగె నని
లక్ష్యము నెఱుంగవలయును.

విశ్రమప్రకరణము ముగిసెను.

మఱియు నొకరు తావడి యని యొకటి నెప్పియున్నారు.
దాని నెవ్వరు నంగీకరింపరైరి. అయినను భారత ప్రయోగము
గన్పట్టుటంజేసి, యదియును వ్రాయక తీరదని వ్రాయుచున్నాను.

31. తావడి:—

క. ధారుణి రావడి యనఁదగు

తారేఫకు గేఫరాకు † రహి వడిఁ దనకున్

వీరమ్యకీర్తి యగుఁ దా

రారాజు న్నలువ బలుగు † తాలు ననంగన్.

తా. ద్వితీయాంతస్థస్య మైన రేఫమునకును బండితాకును యతి చెప్పనచ్చును.

ఈ పద్యమున నాలపపాదము మొదటనున్న 'రా' కును, విశ్రమస్థలముననున్న తాకును యతి చెల్లినది యని లక్ష్యము చూపబడెను.

మఱియొక లక్ష్యము :-—(భారతము).

క. లెంపును బెంపును గదుర ని
లింపులు వెఱగంది చూడదిపునై న్యములుం
గంపింప దనుబలంబులు
అంపిలి బిట్టార్వ సింధురాజుం దాంకె.

ఇచ్చట నాలపపాదము మొదటనున్న అకారమునకును, యతి స్థానముననున్న రేఫమునకును యతి చెల్లినది యని మఱియొక్క లక్ష్యము చూపబడియె.

ఇక మఱియొక ప్రాసలక్షణంబు చెప్పుచున్నాడు:—

క. ప్రాసంబు లనురు సుకర
ప్రాసానుప్రాసదుష్కగప్రాసాంత్య
ప్రాసద్విప్రాసత్రి
ప్రాసము లన మద్విధములు ప్రాసము లుద్వి.

తా. సుకరప్రాసము, అనుప్రాసము, ముస్కరప్రాసము, అంత్యప్రాసము, ద్విప్రాసము, త్రిప్రాసము, అనిప్రాసము లాఱు తెఱగులై యుండు.

1. సుకర ప్రాసలక్షణము:—

క. పరమోపకార ధరణీ

సుక గురు గురుపూజనరత • సుందరతరుణీ

స్థరనిభ సుకర ప్రాస మ

మరఁ జెప్పఁగఁ గృతులఁ జెల్లు • [నుల్లయ రేచా.]

ఇచ్చటఁ బ్రాసస్థానమునందున్న రేఫము ఆకారముతోఁ గూడినదిగానఁ బ్రతిపాదమునను నచ్చటచ్చటనునట్టి రేఫమునే ప్రయోగించుటచే నిది సుకర ప్రాస మనఁబడియె.

2. అను ప్రాసలక్షణము:—

క. విప్రస్ర కరముఖి పీ

తిప్రథమా ప్రమితవాప్తి • ధీ ధీప్రవరా

భిప్రణిత సుప్రపన్న య

భిప్రాపప్రవణ మిది ను • నుప్రియదరితా.

ఈపద్యమున నెల్ల యెడలను' మఱియుఁ బ్రాసస్థానమునను రేఫము క్తపకారముం బ్రయోగించుటంజేసి యిది అనుప్రాస మనఁబడియె.

3. దుష్కర ప్రాసము :—

క. దోగ్ధకీలితమణికటకయు

రగికలితకమాభిగాసు • రాజితసుగుణాం

తగికరణఖంశితతమలి

రగికందుక యనిన దుష్కరప్రాస మగుట.

ఇచ్చట ప్రతిపాదమునను ప్రాసస్థానమందున్న పరుష సంజ్ఞగల కకారము విసగపూర్వకంబైయున్నది గాన నిది దుష్కరప్రాసం బగును.

4. అంత్యప్రాసలక్షణము;—

క. అగణితవిభవస్ఫూర్తి
 నిగమాగమసతతవినుతనిర్మలమూర్తి
 జగదభిరక్షణమూర్తి
 యగు నంత్యప్రాస మిల్లుదంచితకీర్తి.
 ఈపద్యమునఁ బ్రతిపాదముకడను 'ర్తి' యని ఈకారమె
 చెప్పఁబడి యుండుటచే నిది యంత్యప్రాస మనఁబడియె.

5. ద్వీప్రాసము:—

క. కంజన యన భవభీతివి
 భంజన శుకశౌనకాది బహుమునిచేత్రో
 రంజన ద్వంద్వప్రాసమ
 నం జను నిప్పాటఁ బల్కినం గృతులందున్.
 ఇప్పద్యంబునందు 'జన' 'జన' 'జన' 'జను' అనిప్రాసస్థా
 నంబులందు రెండేసి యక్షరములు జంట జంటగాఁ బ్రయో
 గించియున్నందువలన నిది ద్వీప్రాస మనఁబడు.

6. త్రిప్రాసలక్షణము:—

క. తా నవసీతప్రియుఁ డన
 దానవనిర్మూలనై కతత్పరుఁ డనఁగన్

మాని వినీతుండు ననం
 ధేను వనఁగఁ గృతులయందుఁ ద్రిప్రాస మగున్.
 ఇట నాలుగుపాదంబులందును బ్రాసస్థానంబునందు మాఁ
 డేసియక్షరములు గ్రమముగాఁ జెప్పఁబడియున్నందున నది
 త్రిప్రాస మనఁబడియె.

ప్రాసలక్షణముసమాప్తము.

పంచభూతబీజాక్షరములు జెప్పుచున్నాఁడు.
 అందు వాయుబీజాక్షరములు.

క. పరఁగ అ ఆ ఏ ఏ లును
 వరుసఁగచటశేషయషలు ధ్రః వంబుగఁబదియున్
 ధరఁబవనబీజములు[గో
 వగవాహన సకలలోక వందితచరణా].

తా. అ. ఆ, ఏ, ఏ, క, చ, ట, త, ప, య, ష యను
 పది యక్షరములును వాయుబీజాక్షరము లనఁబడును.

2. అగ్నిబీజాక్షరములు:—

క. క్రమమున ఇకావిలును
 రమణ ఖ ఛ త థ ఘరసలును రాజిలుఁబదియున్
 సమముగను దహనబీజము
 లమరఁగఁ దలపోయ [శంబః రాంతకహరణా].

తా. ఇ, ఈ, ఐ, ఖ, ఛ, త, థ, ఘ, ర, స యను పది
 యక్షరములును అగ్నిబీజాక్షరము లనఁబడును.

3. భూబీజాక్షరములు:—

క. మున్నుగ ఉ ఊ ఓ లును

నెన్నుగ గజడదబలహాలు • నీధరఁ బదియున్

బన్నుగ భూబీజంబులు

[పన్నుగవరశ యన బాణఃపన్నుగభరణా].

తా. ఉ, ఊ, ఓ, గ, జ, డ, ద, బ, ల, హ యను నీ పదియును భూబీజాక్షరము లనఁబడును.

4. ఉదకబీజాక్షరములు:—

క. కీరత ఋ ఋ ఔ లును

సారపు ఘర్షుఢ ధ భ వళలు•నరసన్ బదియున్

వోరపుబలబీజంబులు

[ఘోరాసురపురనిదార • గోధ్వజకలితా].

తా. ఋ, ఋ, ఔ, ఘ, ఝ, ఢ, ధ, భ, వ, శ యను నీపదియును ఉదకబీజాక్షరము లనఁబడును.

5. అకాశబీజాక్షరములు:—

క. య యా అం జ ఇ ణ న ము లు

నల్లలితములై వెలుంగు • శక్షలు పదియుం

జెల్లు గగనబీజములని

తెల్లముగా వాసవాది • దివిజస్తుత్యా.

తా. య, యా, అం, జ, ఇ, ణ, న, మ, శ, క్ష, ఆను పది యక్షరములును నాకాశబీజాక్షరములని చెప్పఁబడును.

పంచభూత వీజాక్షరచక్రపాసా.

ప్రథమము	వాయు వీజములు	అ	ఆ	ఏ	క	ఋ	ల	ఌ	వ	ఋ	ఌ
ద్వితీయము	అగ్ని వీజములు	ఇ	ఈ	వి	ఖ	ఛ	త	థ	థ	ర	ఞ
తృతీయము	భూ వీజములు	ఉ	ఊ	ఓ	గ	జ	ఘ	ఙ	బ	ల	హ
చతుర్థము	ఉదక వీజములు	ఋ	ౠ	ఌ	఍	ఞ	ఠ	ధ	న	వ	శ
పంచమము	ఆకాశ వీజములు	౞	౟	అం	జ	ఞ	ణ	న	మ	శ	క్ష

పైచక్రములో మొదటి రెండువరుసలు తప్ప తక్కినవి. నిలువుగాఁజదివిన వర్ణచక్రము మేర్పడును. ౩. ఏ, వి, ఓ, ఌ, ఐ. అం. 4. క, ఖ, గ, ఘ, ఙ. ఇట్లుతక్కినవరుసలలో నెఱుఁ గవలయును. కావున ఏకారము మొదలు 'అం' వరకును, క మొదలు, 'క్ష' వఱకును వరుసగా వాయు, అగ్ని, భూ, జల, ఆకాశవీజము లని యెఱుఁగవలయును.

క—వాయువీజము. గ—భూవీజము. జ—ఆకాశవీజము. ఖ.—అగ్ని వీజము. ఘ—జలవీజము.

ఇట్లే తక్కిన వర్ణములలోను, యాది పదివర్ణములలోను చెలియవలయును.

పంచభూతవీజాక్షరఫలంబు చెప్పఁబడుచున్నది. మ. క్షీతివీజంబులు సంపద ల్బాదలఁ బో

•మించు న్బయోవీజము

ల్పతేజంబు స్వప్నమదం బొనర్చు శిఖిబీ

◆ జంబు ల్కృతుం జేయు మా
యిత్రబీజులులు శ కవర్ధం బడంగు

◆ ద్రోయు న్నభోబీజము
ల్పతి నత్యంతదరిదుం జేయు మిగులం

◆ బద్యాదినిందించినన్.

తా. గ్రంథాదియందు భూబీజాక్షరంబు లిడిన నాకృతి వందినవానికి సకలసంపదల నిచ్చి పోషించును. ఉదకబీజంబు లుంచిన నెల్లప్పుడు సంతసంబోధవును. అగ్నిబీజంబు లైనచో, గృతిపతిని జంపును. వాయుబీజము లంకిత మొందినవానికి సర్వదా దుఃఖముఁ గల్గించును. ఆకాశబీజములు దారిద్య్రం బోధవించును. గానఁగవీశ్వరుండు చెలిసి ప్రయోగింపవలెను.

అమృతాక్షరవిషమాక్షరములను జెప్పుచున్నాఁడు.

క. అమృతాక్షరములు హ్రస్వము

లనురఁగ దీర్ఘములు విషము ◆ లనఁబడు వీనిన్

గ్రమమున కచటతపయశష

సముదయమును చెలిసి నిలువఁజనుఁబద్యాదిన్.

తా. హ్రస్వాక్షరము అమృతాక్షరము అనియు, దీర్ఘాక్షరము అన్నియు విషమాక్షరము అనియుఁ జెప్పఁబడును గాన నేఁ బదివర్ణములలో వీనిక్రమంబుఁ, చెలిసికొని గ్రంథము నారం భించు పద్యము మొదటఁ బ్రయోగింపఁదగిన వర్ణములే ప్రయో గింపవలయును.

క. తెలియక ఘోషాక్షరములు

నెలవుగఁ బద్యాదియందు ♦ నిలిపినచోటఁ

నలనుటఁ బొందియుఁ గృతిపతి

పలునుటు వెత నొంది దైన్యపాటుం జెందుక.

తా. వ్యాకరణమందు గ, ఘ, జ, ఙ, ఝ, ఞ, డ, ఢ, ణ, ఠ, డ, ఢ, న, బ, భ, మ, య, ర, ల, వ—ఈ యక్షరములు ఘోషమని సంజ్ఞగలవి, ఈ యక్షరములను గృత్యాదియందుఁ బ్రయోగించినయెడల. వాకృతి నందినవాఁడు రాజ్యభ్రష్టుఁడై ఖారిద్ర్యమునొంది సకలకష్టము ననుభవించునని తా.

శ్రీకారమునకు ఫలము.

శ్రీకారము గృత్యాదిని

బ్రాకటముగ నున్నఁ జాలుఁ బహుఁ ఘోషములం

బోకార్చి శుభము లొసఁగును

బ్రాకృతముగ నినుము సోకుఁ పగుసము భంగిక.

శ్రీకారమునకు శుభదత్వ మెల్లనిన :—శవర్ణ, రేఫ, ఈ కారముల సంయోగమువలన 'శ్రీ'యను నక్షరమయ్యెను. శవర్ణ, రేఫలకు చంద్రుఁడును, ఈకారమునకు సూర్యుఁడును గ్రహములుగాన వారియిప్పుడు నొండొరులు చెల్లిగలవారగుటచేతను, ఈకార శవర్ణంబులకు లక్ష్మీ యధిపేవత యగుటవలనను, (లక్ష్మీ ప్రదోహుతాశనః = అగ్ని బీజములు గల్గి నిచ్చునవి.) శ్రీయ మిచ్ఛేనుతాశనాత్ = అగ్ని బీజములవలనఁ గల్గిఁ గోరవల యును) అని యుండుటచేతను, శ్రీకారము సంపత్ప్రదంబని యెఱుంగునది.

మఱి విషమాక్షరము లెవ్వియనఁగా.

క. ఘోరతర పద్యముఖమున
వేఱుగ నొకచోటు చూచి • వెదకఁగ నేలా
యూరవకడ తానిలిపిన

మాఱిమ్మునఁ గ్రుమ్మినట్లు • మడియు మనుజుఁడున్.

తా. పద్యముయొక్క మొదటినుండి యాఱవి యక్షరము
తకారముగా నుంచి తిట్టినేని తొమ్మన బాణము దాఁకిన తెఱం
గున వెంటనే చనిపోవును.

మఱియు దానినే చెప్పుచున్నాఁడు.—

క. హజగడ లివి మూఁడవచో
నిజముగ నిందించి చెప్ప • నీల్లుట యరుదే
భుజగమున కన్న కీడగు
సుజనామరభూజ రేచ • సుగుణసమాజా.

తా. పద్యము మొదటినుండి మూఁడవచోట హ, జ, గ,
డ, యను నక్షరములలో నెద్దియయిననుంచి తిట్టినయెడలఁ
ద్రాఁచుబాము గఱచినటులఁ జచ్చిపోవును.

మఱియు దీనినే విశేషించి చెప్పుచున్నాఁడు—

క. అకచటతపయశ లెనిమిది
ప్రకటితగిరి ఋతులమూఁటఁ • బదునొక్కింటున్
వికటముగఁ బెట్టి పద్యము
సుకవులు సత్ప్రభుల కిడ ర • శుభకర మగుటన్.

తా అ, క, చ, ట, త, ప, య, శ అను నీయెనిమిది యక్షరములు పద్మము మూడింట, నాటింట, నేడింట, బదు నొక్కటను బ్రయోగించినఁ జెఱుపుగలుగును గాన సుకవు లటులఁ బ్రయోగించి పద్యములఁ బ్రభువుల కంకితము చేయ రని తా.

మఱియు ననంతుండు.

క. పుర శర ధన గిరి రుద్రుల

నరయ న క చ ట త ప లిడుట యనుచిత మీయ

క్షరములు న ర చ ఛ జంబులు

పరిహారణీయములు నాదిఁ ♦ బంకజనాభా.

మూడింట నైదింట నాటింట నేడింటఁ బదునొక్క టింటను అ, క, చ, ట, త, ప యను నాక్షరములును నిలు పరాదనియుఁ బద్యాదియందు న, ర, చ, ఛ, జ యను అక్ష రములు నుండరాదనియు నెఱుంగవలయును.

మఱియు విషమాక్షరములం జెప్పుచున్నాఁడు.—

చ. రసగిరిరుద్రసంఖ్యలను

♦ రాదొనఁగూర్చ న్వరాదివర్ణముల్

వసుధ హకారముఁ క్షరట

♦ వర్ణ చవర్ణభముల్ దలంపఁగా

నసజగరంబు లగ్ను లెడ

♦ నై దవచోట హలాదివర్ణముల్

ససి దగఁ జెప్ప నాటిట ర

♦ సల్ గజముల్ గదియింప వర్జ్యముల్.

అభర్వణాఛందము.

శ. ౧౧ ౧౧౧ ఋ ఋ౧ జ ఛ ఝ ఞ ట ద ధ ణ
 దలు నవబణములును రశలు ♦ దగనక్షసలు
 నెలకొని పద్యముఖంబున
 నిలువగు సత్కృతులు శాస్త్ర నిగర్వణముగూర్తు.

తా. అ, ఆ, హ, క్ష, ర. ట చ, భ, న, జ, స, గ, ర-
 యను నక్షరంబుల నయివెంటలు, ఆచీ-టలు, ఏడింటను, బదు
 వొక్కింటను ప్రయోగింపరాదనియు, అ, స, జ యను నక్షర
 ములు నాలుగవయింటను హలాదిస్థము లైదవయింటను, ర, న,
 గ, జ యనుస్థము లాతివయింటియందును జెప్పరాదు.

౧౧, ౧౧౧, ఋ, ఋ౧, జ, ఛ, ఝ, ఞ, ట, ద, ధ,
 ణ, న, వ, బ, ర, శ, క్ష, స యను నీయక్షరములు పద్యము
 మొదట సత్కృతులు ప్రయోగింపరు. ఇవి శాస్త్ర దూషితం
 బులుగాన వీనిని బద్ధ్యాదియందుఁ బ్రయోగింపరాదని యె
 టుంగవలయును.

ఇంగున కాదికవిలక్ష్యము.—

చ. వాయ మది సీత పోతవసు

♦ భాధిపుఁ డారయ రావణుండు ని
 శ్చయముగ నేను రాఘవుఁడ

♦ జాహ్నువి వారిధి మారుఁ డంజనా
 ప్రియతనయుండు సింగన వి

♦ భీషణుఁ డాగుడిమొట్ట లంక నా

జయమును బోతరక్కసుని

◆ చావును నేడవనాఁడుచూడఁడే.

ఇచ్చట మొదట నాటవయత్నము తకారంబు పెట్టి తిట్టినాఁడు గావున నావిషమాత్మరప్రయోగంబువలనఁ బోతనాయకుఁడు అనువాఁడు చచ్చెనని లక్ష్యము సూపఁబడియె.

మఱియును.

క. కూ రడుగము కాయలు మే

మారంగా నుల్లి బచ్చలల్ల నుడుగ మీ

చే రాముదపా కడిగినఁ

బాటమువ నేసినల్లు ◆ పాపఁడు ద్రెళ్లె.

ఇచ్చట మొదటిపాదంబునఁ బాటవచోట కకారము పెట్టితిట్టినాఁడు.

మఱియు నింకఁ బ్రయోగవిధిం దెల్పుచున్నాఁడు.

క. తలపోసి గద్యపద్యా

మల నక్షరగణములకును ◆ దొరకొని మైత్తుల్

గలుగఁగఁ జెప్పినహస్తా

మలకముగఁ దగుఫలంబు ◆ మహి నిర్వురకున్.

తా. గ్రంథాదియం దుండు నక్షరములకును గణములకును ఛందశ్చాస్త్రంబునందుఁ జెప్పఁబడిన పాండికలు తెలిసికొని ప్రయోగించినయెడల, కృతినందిన ప్రభువునకును, కృతియిచ్చిన కవీశ్వరునకును శుభఫలంబులు చెతిలోని యుసిరికకాయ లె సిద్ధంబుగా నుండును.

వర్ణముల కధిపతిగ్రహంబులను జెప్పచున్నాఁడు.

తే. ఆదులకు రవి కాదులకవనిజుండు

చాదులకు బుధుఁడును గవిటాదులకును

తాదులకు బృహస్పతి శనిపాదులకును

యాదులకు నెల్ల శిశియు గ్రహంబు [కృష్ణ.]

తా. అచ్చులు పదునాఠింటికి నూర్చుఁడును, కవర్ణమునకు నంగారకుఁడును, చవర్ణంబునకు బుధుఁడును, టవర్ణమునకు శుక్రుఁడును, తవర్ణమునకు బృహస్పతియు, పవర్ణమునకు శనియు, య ర ల వ శ ష స హ శ డ్ యను పదివర్ణంబులకు చంద్రుఁడును నధిపతులయిన గ్రహంబులు.

ఇంక బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులకుఁ బ్రయోగింపఁదగిన వర్ణములను జెప్పచున్నాఁడు.—

క. వసుధాపరులకు కచటలు

వసుధాపతులకును తపరవలు వైశ్యులకుఁ

యసహాలశషలును శూద్రుల

కసమున శ డ్ టలు చెప్పనగుఁ బద్యాదిక.

తా. బ్రాహ్మణులకు క చ ట వర్ణమును, రాజులకు త, ప, వర్ణములు ర వ టలును, వైశ్యులకు య స హ ల శ షలును, శూద్రులకు శ, డ్, ట యనువర్ణములును బద్యముల మొదటఁ జెప్పవలయును.

ఇంక నీచాతుర్వర్ణ్యవీజాక్షరములకు సొమ్ములును,
వస్త్రంబులును జెప్పుచున్నాఁడు.

సీ. కాని త్రినర్గవః ధాన్యైకి మా క్షిక

వజ్రభూషణుఁ దెల్పువస్త్రములును
అపర్గిరివలకుఁ దలెలుపఁగారింపు

దొంగపులు వలువలు ధ దొవరుచాయ
యలశవసహవీజముల కగుఁ బుష్పగా

గాభరణములు వీతాంబరములు
శక్షుఁలకు నీలాలసొమ్ములు గారు

కొను నీలివన్నెలకోకలెల్ల

తే. వరుస నివి నాలుతెఱఁగులఁ నర్ణములకు

ననుభవించెడు వ్రవ్యముల్లానఁ గాలు

నాజ్యమును గమ్మతేనియఁ దూసనంబు

దీనిఁ దెలియక సత్కవిఁ దానె జగని.

తా. బ్రాహ్మణులకుఁ బ్రయోగింపఁదగిన వర్ణములకు క చ
ట వర్ణములకు ముత్తములు వజ్రములు బొసవిససొమ్ములును,
దెల్లనివస్త్రమును, బెల్లపునీట నానఁబోసిన బియ్యము భోజన
ద్రవ్యము నగు. క్షుద్రములకుఁ బ్రయోగింపఁదగిన తనర్గ పర్ణ
రేఫ, వకారములకు కెపులుచెక్కిన సొమ్ములును, నెత్తని బట్ట
లును, నేయి భోజనద్రవ్యమునై గుఱుండు. మఱి గుఱు వైశ్య
ప్రయోగయ్యోగమైన య అ శ ష స హ వర్ణములకు పుష్ప
రాగంబులు దాఁపిన సొమ్ములును, బచ్చని బట్టలును, మంచి

తేన భోజనపదార్థమునగును. పాతీయు శూద్రప్రయోగయోగ్యములైన, శ, ఊ, అక్షరములకు నీలాలసోస్తులును, నీలిబట్టలును, పచ్చికభోజనమునునె యుండునని యెఱుంగునది.

అక్షరజాతీయలక్షణముం జెప్పుచున్నాఁడు.

క. కాదులు ఏర్పర్యయులు

భూదేవతలు శేషపర్వములు రవలంను ధా

త్రీవతులును యుగోషహ

లాదట నర్కలుగు శక్ష • అంబులు శూదుల్.

తా. కషర్, చిగ్గటర్గములలోని యక్షరంబులు బ్రహ్మబీజములు, తగ్గ, పగ్గములలోనియక్షరములు శేషపర్వకారంబులును ఊత్రియబీజములు. య, ల, శ; న, స, హ క్షరములు వైశ్యబీజంబులు. శ, ఊ, అ కారములు శూద్ర బీజములు.

గణోష్పత్రిక్రమంబును, తదని దేవతా నక్షత్ర గ్రహరాశిఫలంబును జెప్పుచున్నాఁడు.

క. అది గానఁ ద్కొడి, కొడంకుల

కొదనను నెరం బటంచు • కొనరంగ నుకవుల్

గొదకక బంధురగణముల

గదియింతురు రసలు ద్కొ • గాన్యముఖములక.

తా. రగణమువలన సగణము పుట్టినదెనను నీ రెండుగణములను దక్కఁ దక్కినగణములకు జనకజన్యభావంబును నన్యోన్యమైత్రియుం గలను గాన వానిని గ్రహలొక్కటితోనొక్కటి చేర్చుదురు.

ఈగణములయొక్క ఫలాఫలంబులందెల్పుచున్నాఁడు.

ఉ. నవ్యసుఖప్రదాయి భగ

◆ణంబు జకారము దుష్ప్రదం బగు

ద్రవ్యముసేయు నాలయక

◆రంబు సకారము మా సుఖంబు యా

దివ్యసువర్ణకారి వెతఁ

◆దెచ్చును రేఫవిభూతి నిచ్చుఁ దాఁ

గావ్యములందు నాది నిడఁ

◆గం దగు భ ర్తకు నంబుజోదరా.

భగణము సుఖమునిచ్చును. జగణము రోగమునిచ్చును. నగణము ధనమునిచ్చును. సగణము నాశముగావించును. మగణము శుభప్రదంబు. యగణము బంగారమునిచ్చును. రగణము ముఖ్యప్రదంబు. తగణము కత్తనిచ్చును గాన వీని నెఱింగి సత్కవులు గ్రంథాదియందు శుభప్రదములైన గణములను బ్రయోగింపవలయును.

గ్రంథారంభపద్యము మొదటఁ బ్రయోగింపఁ దగిన రెండుగణముల యొక్క సాన్నిధ్య ఫలమును జెప్పుచున్నాఁడు.

క. చందనతరుసంగతి పిచు

మందంబులు పరిగుళించుమాడ్కి నినందా

నందకరమైనగణములఁ

బొందును దుష్టగణవర్ణము ప్రచయ మెసఁగన్.

తా. పద్యాదియందున్న గణము శుభప్రదమయినచో, దాని చెంగటనున్న గణము దుష్టగణమయిననుమంచిగంధపుచెట్టు దాపుననున్న వేఁపచెట్టును బరిమళించునటుల మంచిదే యగును.

నుఱియును.

ఆ. పరుసవేదితోడఁ ♦ బెరసినలోహంబు
జాతరూపమైన ♦ చందమునను
సారమైనగణము ♦ సంగతిఁ దనకీడు
మాని దుష్టగణము ♦ మంచిదగును.

తా. పరుసవేదిని దాఁకిన యినుము బంగార మగులాగున మంచిగణముయొక్క సాన్నిధ్యమువలన దుష్టగణంబును శుభంబునిచ్చును.

నగణమున కతిశయఫలంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

తే. ప్వతములందు మేరువు♦భృతి యగుచు
సర్వసురులందు శంకరు♦నామ్య మగుచు
నరయ మృగములయందు సింహంబుకరిణి
గణములం దెల్ల నగణంబు♦గరిమఁ గాంచు.

తా. పర్వతములలో మేరుపర్వతంబునలెను దేవతలలోఁగిశ్వరునివలెను మృగములలోపల సింహంబువలెను గణంబులలోపల నగణము శ్రేష్ఠము.

గణప్రయోగంబునకు యోగ్యములైన జాములను జెప్పుచున్నాఁడు—

సీ. జయవిజయంబులు ♦ శంఖ మహాశంఖ

ములు ననఁ బగటిజా ♦ ల్వలయుచుండు

రాత్రిజాల్రామవిఃరామసుప్తప,సు
 వ్తంబులు ననఁగను • దనరుచుండు
 నీయెనిమిదిజాలఁ • బాయక మగఁశాది
 గా జనించు గణాష్టకంబువరుస
 నేజామువను గాఘ్నఁ • డెలఁతుఁ • గబ్బంబు
 విరచింపఁ గారు నవ్వేళయంఁదు

తే. నున్నవం బయిన గణాష్టకయోగముగఁ
 శుద్ధిగాఁ గూర్చుచదియు విజ్ఞోఽపపఠఁగ
 గణము లూహించి కూర్చు బిఃకారికుకవి
 పద్య మొల్లఁడు బ్రతు కాసఃపడఁడు వాఁడు.

తా. పగటి నాలుగుజాములకు వరుసగా జయము, విజయ
 ము, శంఖము, మహాశంఖము ననియు, రాత్రి నాలుగుజాముల
 కును రామము, విరామము, సుప్తము, ప్రనుప్తము ననియును
 బేసి. మ, య, ర, స, త, జ, భ, న యను నెనిమిదిగణములను
 గ్రమముగా నెనిమిదిజాములయంఁదుఁ గవిత్వారంభముచేయువల
 యును. అట్లుగాక యవి విజ్ఞోఽపపఠి నట్లు కూర్చు కుకవికిఁ
 బ్రాణహాని గలుగును.

గణప్రయోగవారములఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—
 తే. శుక్ర గురు బుధ వారముల్ • సొంపునేయు
 సోమవారంబు సంపదల్ • సొరిది నిచ్చు
 శనియు మంగళవారముల్ • చావు దెచ్చు
 భానువారంబు సంగరం • బమరఁజేయు.

తా. శుక్ర, గుగు, బుధవారంబులందుఁ గృతి యారంభించిన గ్రంథము మనోహరంబయినందును. సోమవారము నారంభించిన సుపద గలుగును. శనివారమున, మంగళవారమున వారంభించిన మరణము సంభవించును. ఆదివారమున నైవచోఁడలహము సంభవించును.

గణములయొక్క జాతిని జెప్పుచున్నాఁడు.

1. లలితయతలు విప్రకులం

బులు రజ లననీశకులజి • ములు భనలు స్వి

టులజులు మగణము నాలవ

కులజము సగణంబు హీన • కులజం బమరణ.

తా. యగణ, తగణములు ప్రాప్తాణకులంబునను, రగణ, జగణములు క్షత్రియకులంబునను, భగణ నగణములు వైశ్యకులంబునను, మగణము శూద్రకులంబునను, సగణముచండాలకులంబునను బుట్టినవి.

జాతిగణప్రయోగలక్షణంబు జెప్పుచున్నాఁడు.

1. నాయకుఁ డేకులమైనను

బాయక తత్కులగణంబు • పద్యము మొదట

ధీయుక్తినిడఁగ మేలగు

నేయెడ సంకరము లిడఁగ • నెగ్గగుఁ బరికిణ.

తా. కృతినాకుయఁ డేకులంబునఁ బుట్టినవాఁడో, వానికులంబునకుఁ దగినగణంబునే గ్రంథములోని మొదటి పద్యము మొదలునుంచిన మేలుగలుగును. అట్లుగాక యొకకులమువానికి

మఱియొక కులంబునఁ బుట్టిన గణంబును గ్రంథాదియందుం
చినఁ గీడు గలుగును.

మఱియును.

తే. ఆదిపద్యాది శ్రీకార ధ మైన దేవ
వాచకం బై ననప్పుడు ధ వఱలుసిరులు
నాదిపద్యాది మూఁడుగఁ జాక్షరములు
చూడవలెఁ గాని యన్నియుఁ ధ జూడవలదు.

తా. గ్రంథారంభపద్యము మొదట శ్రీకారమునుంచినను
దేవతావాచకం బయినశబ్దము నుంచినను సంపదలు గలుగును.
మఱియు గ్రంథాదిపద్యమున మూఁడుగణములనఱకు గుణదో
షంబులఁ జర్చింపవలెను గాని యావల నక్కఱలేదని యెఱుఁ
గునది.

మ, య, ర, స, త, జ, భ, న యను నెనిమిది గణంబుల
కును ఆధిపత్య గ్రహవర్ణ నక్షత్ర రాశి స్వభావాభిజనగణమ్య
తిరసఫలంబులను జెప్పుచున్నాఁడు.

1. మగణమునకు.

మ. ధరదై వంబు గ్రహంబు సౌమ్యుఁడు హరి

ధ ద్వర్ణంబు సత్కాంతిచూ

నుర మూహింప గణంబు జాతి తిలకిం

ధ చుఁ శూద్రజాయోని నా

హరిణం బుజ్జ్వలతార జ్యేష్ఠ రస ము

ధ ద్యద్రాద మారాశితే

లు రుభ ద్రంబు ఫలంబు నా మగణ మిం

◆పొందున్ బుధస్తుత్యమై.

తా. మగణమునకు భూమి అధిపతి, బుధుఁడు గ్రహము, చ్చనివన్నె మంచికొంతి. రాక్షసగణము. శూద్రజాతి. జ్యేష్ఠక్షత్రము. వృశ్చికరాశి. శూద్ర ముగసముఫలంబుమిక్కిలిమేలు

2. యగణమునకు.

౧. అలరుం దైవము వార్ధి బ్రాహ్మము కులం

◆బావన్నె తె ల్పర్థమా

ఫలమా యోని ప్లవంగమా గణము నె

◆ష్టమా నానవం బ్రాగ్రహం

బలశుక్రండు రిసంబు దాఁ గరుణ

◆పూర్వాషాఢ నక్షత్ర మి

మ్ములఁ గోదండము రాశి యాయగణ మొ

◆ప్పు న్గోవిద స్తుత్యమై.

తా. యగణమునకుసముద్రముఅధిదైవము. బ్రాహ్మణకులము. అల్లనివన్నె. ఫలమర్థము. వానరజాతి. మనుష్యగణము. శుక్ర గ్రహము. కరుణరసము. నక్షత్రముపూర్వాషాఢ. ధనుస్సు రాశి యని యొఱుంగ వలయును.

3. రగణమునకు.

౧. అనఘుం డీశుఁడు రాశి మేషము గ్రహం

◆బాభౌముఁ డత్రార సం

ప్రణతి స్మృతి క్షయైత్యమా గణమువై

◆ రాజ్యంబు వంశంబు మే

క నెఱి న్నెఱి ఇలలబు ధుసము శృం

◆ గాగంబు సత్కాంతి కో

కనదాచ్ఛచ్ఛనిమించు నారగణ మె

◆ క్కాలంబు నొప్పున్ భువిన్.

తా. రగణమున కగ్ని అధిపతి. మేషము రాశి. గ్రహ మం
గారకుండు. నక్షత్రముకృత్తిక. క్షత్రియగణము. యోని ఫల
ము. శృంగారము రసము. ఎఱ్ఱకలువలవంటికాంతి. ఫలము భీతి.
యని యెఱుంగవలయును.

4. సగణమునకు.

చ. అనిలుఁ డధీశుఁడున్ గువల

◆ యంబుల కాంతి కులంబు హీనమున్

గని గ్రహ మా శనై శ్చరుండు

◆ కాలఁగ నల్పగువన్నె తౌళి చూఁ

దనరఁ గరాశస్వాతితన

◆ తార ఫలంబు క్షయంబు దానవం

బొనర గణంబు నమ్మలష

◆ యోని యగున్ సగణంబు నీశ్వరా.

తా. సగణమునకు వాయు వధిపతి. నల్లకలువలవంటికాంతి.
చండాలకులంబు. శని గ్రహంబు. నలుపువన్నె. తులారాశి.
రూపు భయంకరము. నక్షత్రము స్వాతి. ఫలము నాశము. ఆసగ
ణము. యోని మలష యని యెఱుంగవలయును.

తగణమునకు.

మ. అమరు నిన్మి న్నధిదై వముం గులము బ్రా
 •హ్లాం శాగణం బెన్న దై
 వము జీవుండు గ్రహంబు నల్పు రుచి యై
 •శ్వర్యంబు లబ్ధంబు మే
 షము దా యోని రసంబు శాంత మలన
 •క్షత్రంబు పుష్యంబు రా
 శి మహిం గర్కటకంబు నా తగణ ము
 •త్రేకం బగుణ జెల్వమై.

తా. తగణమున కాకం బధిదైనము. బ్రాహ్మణకులము. దేవ
 తాగణము. శుక్రండు గ్రహము. నల్లనికొంతి. ఫలమైశ్వర్యము.
 మేషము యోని. శాంతి రసము. పుష్యమి నక్షత్రము. కటకము
 రాశి యని యెఱుంగునది.

6. జగణమునకు.

మ. అరుణం డేలిక చాయ రక్తిమ రసం
 •బవీర మా యన్వయం
 బురువై రాజ్యము రాశి సింహము గ్రహం
 •బుష్టాంశుఁ డత్తార యు
 త్తర లోగంబు ఫలంబు యోని యిరవం
 •దణ ధేను వమ్మానవం
 బరుదారంగ గణంబు నా జగణ మిం
 •పారుణ జగ త్రేవ్యమై.

తా. జగణమున కరుణఁ దడధిపతి. ఎఱ్ఱనిచాయ. వీరరసము. త్త త్త్రియవంశము. సింహము రాశి. సూర్యుఁడు గ్రహము. ఉత్తరనక్షత్రము. రోగము ఫలము. గోయోని. మనుష్య గణము నని యెఱుంగునది.

7. భగణమునకు.

ఉ. చంద్రుఁ డధీశ్వరుం డమృత

◆ సారము కాంతియు విట్కులంబురా

చంద్రుఁడు దద్గ్రహం బతని

◆ చాయయుఁ దెల్పువృషంబురాశిభో

గీంద్రము యోని దేవగణ

◆ మీప్పితసౌఖ్యము దత్ఫలంబుచున్

జంద్రుని చాయమై తనరుఁ

జంద్రధరా! భగణంబు నుర్వరన్.

తా. భగణమునకు చంద్రుఁడధిపతి, తెల్లనికాంతి, వైశ్య కులము, చంద్రుఁడు గ్రహము, వృషభరాశి, సర్పయోని, దేవతాగణము, ఫలము సౌఖ్యము, వెన్నెలవంటి చాయయు నని తెలియునది.

8. నగణమునకుఁ

మ. పరమాత్ముం డధినాయకుండు జయసౌ

◆ భాగై కసామ్రాజ్యపూ

జ్యరమాసంతతు లీవి లబ్ధము నిజో

◆ పాంతస్థదుష్టాక్షరో

త్కరదోషాఢ్యగుణాఘధూ ర్గణము

◆ల్ఱండించుట ల్పీల మె

వ్వరికిం గాదన రాదు నాగణము న

◆వ్యాజస్థితీ బొల్బగుణ.

తా. నగణమునకు శ్రీమహావిష్ణు వధిదేవత. జయమును సంపదను సామాజ్యమును నొసంగుటయే దీనికిఫలము. దీనిచెంగటనున్న దుష్టగణముల దుష్టవర్ణముల దోషములఁ బోకొచ్చుటయొ యీనగణముయొక్క స్వభావము గాన నీ నగణమునకు నక్షత్ర రాశియొనికూటములు సెప్ప నక్కఱలేదనికవి యభిప్రాయము.

గణముల కధిపతులను జెప్పుచున్నాఁడు.

చ. భగణము నేలుఁ జందురుఁడు

◆భానుఁడు దా జగణంబు నేలు నా

నగణము నేలు నిర్జరగ

◆ణంబు సమీరణుఁ డేలు చెప్పుదు

న్యగణము నుర్వీయేలు మగ

◆ణంబునొగిన్ యగణంబుఁ దోయము

న్రగణము పావకుండు తగ

◆ణంబు నభంబునునేలుఁ గేశవా.

తా. భగణమునకుఁ జంద్రుఁడును, జగణమునకు నూర్యండును, నగణమునకు వేల్పులును, సగణమునకు వాయువును, మగణమునకు భూమియు, యగణమునకు జలమును, రగణమునకు అగ్నియు, తగణమున కౌకాశంబును నధిపతులు.

పుంస్త్రీనపుంసకగణములఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

క. మగణము సగణము పురుషులు

జగణ రగణ సగణములు నిజంబుగ నింత్రుల్

యగణము తగణము భగణ

మృగు క్షీబములు త్తమాధమఫలములుభువిన్.

తా. మగణము, సగణమును పురుషులు. జగణము, రగణము, సగణము స్త్రీలు. యగణము, తగణము, భగణము నపుంసకములు. వీనికి వరుసగా సుత్తమ, మధ్యమ, నీచఫలంబులు గలుగును.

స్త్రీ, పుం, నపుంసకలింగగణములకు ఫలము.

క. సంగతిగఁ గృతుల స్త్రీపుం

లింగపుశబ్దములు నిల్పి లెస్సగుఁ బతికిన్

వెంగలి బుద్ధి నపుంసక

లింగం బగు శబ్దమిడిన లేవు సుఖింబుల్.

తా. గ్రంథములందు స్త్రీగణములగు జగణ, రగణ, సగణములను పురుషగణములగు మగణ, సగణములతోఁ జేర్చిన మేలయ్యెడు. అటుగాక మాధబుద్ధిగల కుకవి స్త్రీనపుంసక గణములను, పుంసపుంసక గణములను చేర్చిన మేలు గలుగదు.

మగణమును దుష్టగణంబుతోఁ జేర్పరాదు.

క. మగణం బెప్పుడు శుభకర

మగు నై ననుఁ గూరగణమునది డాసినచో

దెగి చంపు బుధుఁడు క్రూరుం

డగు గ్రహముంగదిసిక్రూరుఁడై చనుమాడ్కిన్.

తా. మగణంబెల్లప్పుడు శుభప్రదమైనను, కృత్యాదియంగు మగణము నిల్పి దానితోడ దుష్టగణంబు నిల్పినయెడల, “బుధః పాపయాతః పాపః” బుధుఁడు దాను సౌమ్యగ్రహమైనను పాపులగు రాహువు మున్నగు గ్రహంబుల సంబంధమువలనఁ బాపుఁడగునట్లు దుష్టగణసాంగత్యమువలన శుభప్రదమైన మగణము గూడ దుష్టమగును.

మగణమున కతిశయఫలంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడః—

క. మగణంబు పద్యముఖమున

నగణితముగఁ గూర్చి చెప్పఁనగుఁ గృత్యయొండె

దగపద్య మొండెఁ గర్తకు

నగణితముగ నొసఁగు నాయురైశ్వర్యంబుల్.

తా. మొదట మగణమును బ్రయోగించి యొక గ్రంథమైనను, తుదకొక పద్యమునైనను జెప్పినయెడల నట్టి కవికి దీర్ఘాయువును, సకల సంపదలును, గలుగును.

మఱియు నామగణమునే వర్ణించుచున్నాఁడు.

క. జగతిని గణముల కెల్లను

మగణముగారణముగానఁ మగణము గదియె

నిగిడించినగణ మెల్లను

దగ శుభ మొనరించుఁ గీడుదగులదు దానె.

తా. గణంబులన్నింటికి మగణము కారణము గాన దాని చేరువనున్న గణములు దుష్టములై నను శుభఫలంబునే యొసఁగును.

సగణంబుతోఁ గూడిన గ్రంథాదియందలి గణములఫలము చెప్పుచున్నాఁడు.

క. రసలం జెప్పిన మేలగు

మసలం జేచ్చినను గ ర మండల మేలున్.

తా. శార్దూలవృత్తమునకు మ, స, జ, త, త. గయని లక్షణముగాన సగణముతో మగణము చేరివచ్చుచున్నదిగాన గ్రంథాదియందు శార్దూలవృత్తంబుఁ జెప్పె నేనిఁ గృతినందిన ప్రభువు మండలాధిపతియగు, ఇట్లై రగణమును సగణముతోఁ జేర్చి చెప్పినను శుభంబుగలుగును.

యగణముతోఁ గూడినకృత్యాది పద్యగణములకు వేఱు వేఱుగా ఫలంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

క. సయలఁ జెప్పినశుభమగు

జయలఁ జెప్పినను బతికిఁ జయకీర్తు లగున్

రయలఁ జెప్పిన నెంతయుఁ [చున్.

బ్రియ మగు మఱి మయలఁ జెప్పఁ జెప్పఁ బెంపొనరిం

తా. సగణయగణములను గూర్చి చెప్పిన శుభమును, జగణ, యగణములఁ గూడఁ జెప్పిన జయమును, గీర్తియు, రగణ, యగణములఁ గూడఁ జెప్పినఁ గోరిక లనుకూలపడుటయు, మగణ, యగణములను గూడఁ జెప్పిన నభివృద్ధి యుఁ గలుగును.

మఱియొక్క ఫలంబును జెప్పుచున్నాఁడు.

క. సభచెప్పిన విభవంబగు

రభసంబును జెప్పఁ జేటురయమున వచ్చున్

శుభ మగు మయలం జెప్పిన .

నుభయము వర్ధిల్లు నందురుభయము చెప్పఁ.

తా. సగణ భగణములం గూడఁ జేర్చిన సఁపద గలుగును. రగణ, భగణములం జేర్చినఁ జేటువాటిల్లును. మగణయగణములఁ జేర్చిన కవికిని, నంకితము నొందినవానికిని సంకాభివృద్ధి గలుగును.

వేఱొండు ఫలమును జెప్పుచున్నాఁడు.

ఆ. సగణ మగణములు వొసంగిన విభవంబు

ర భ సగణము లెనయఁ • బ్రబలుఁ గీడు

రగణ యగణయుతము • రాజ్యప్రదం బగు

భయము లిరువురకును • భయము లిడను.

తా. సగణ, మగణములు సంపదఁ దెచ్చును. రగణ, భగణ, సగణములఁ జేర్చిన హాని కలుగును. రగణ, యగణములు రాజ్యము గలిగించును. భగణ, యగణములు చేర్చినఁ గృతిపతికిని, కవికిని భయము వాటిల్లును.

మఱియొక ఫలమును జెప్పుచున్నాఁడు.

క. మునులోని పద్యముఖమున

ననిలగణం బిడిన నాయు • రారోగ్యములు

న్మోనసాగు దానిముందట

ననలగణం బిడినఁ బతికి ♦ నలజడ నేయున్.

తా. గ్రంథాదియందలిపద్యము మొదట సగణంబు పెప్పినఁ గృతినందినవానికి దీర్ఘాయువు, సంపదలును గలుగును. దానితర్వాత రగణమును జేర్చినేనిఁ గృతిపతికి దుఃఖము నిచ్చును.

క. తగణంబు దొలూతఁ బిమ్మట

భగణంబును గదియ నిల్చిపద్యము హృద్యం

బుగ రచియించినక గ్గుకు

నగణోతముగ నొసఁగు నాయురై శ్వర్యంబుల్.

తా. కృత్యాదిపద్యము మొదట తగణమును, దానికిఁ బిదప భగణమును నుంచి పద్యము పెప్పిన కవీశ్వరునికిఁ జిరం జీవిత్యముఁ గల్గియుఁ గలుగును.

తగణముయొక్క మహిమను దెలుపుచున్నాఁడు.

క. తగణంబున కధిదై వము

గగనం బది శూన్య మనుచుఁగా దని పలుకన్

దగ దది మిక్కిలి నుంచిది

గగనం బొగి నిత్యవిభవుఁగాఁ జేయు నిలన్.

తా. తగణమునకు నధిదేవత యగునాకౌశంబు శూన్యము గాన ఫలంబులే దని తలంపరాదు. ఆదియొ మిక్కిలి సంపద నిచ్చును.

జగణమహిమను వర్ణించుదున్నాఁడు.

క. అవివేకులు జగణంబును

భువిఁ గీఱుం జేయు ననుచుఁ ♦ బోనాడుదు రీ

కవివరులకు శబ్దాగ్రము

వివరింపఁగ మేలు దీ ప్తి ♦ వివరము గాఁగె.

క. తగణంబుఁ గదిసి చంపును

రగణముతోఁ గదిసి ఘోరఁరణ మొనరించు

భగణ మిఁక నొకవిచిత్రము

మగణముతోఁ గూడఁ గాలఁమానము పతికి.

తా. జగణము హానిచేయునని కొందఱు మాఢులు చెప్పుదురుగాని యది తప్పక మేలునేయును. మఱియు జగణముతోడ తగణముఁ జేర్చినఁ గృతిపతికి మరణము గలుగును. మొదటజగణమును, వెంబడి తగణమును జెప్పినేని యుద్ధము సంభవించును. మొదట భగణమును దానివెంబడి మగణమును జెప్పినయెడలఁ గృతినందినవానికి మరణము తప్పక సంభవించును.

నగణసంయోగమునకు ఫలంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

క. ఏగణముఁ గదియనగణం

బాగణము సమ స్తమంగఁశావాప్తంబై

రాగిల్లు నినుము పరుసము

యోగంబై పసిఁడి వన్నె ♦ నూనినభంగి.

తా. నగణ మేగణముతోఁగలసినను పరుసవేదితోఁ దాఁకిం
పఁబడినయిననుము బంగార మగునట్లు రెండవగణముయొక్క
దోషముపోయి రెండోగణములును శుభప్రదంబులగును.

తే. మొదల సంయు క్తవర్ణంబు • గదిసెనేని
మడవ కారెంటికిని గ్రహమైతి వలయు
నివి విచారింపఁ డేనిఁ గృతీశ్వరుండు
పిడుగు మొత్తినగతిఁ గూలుబిట్టు మిట్టు.

తా. గ్రంథాదియందలిపద్యముల మొదటిది సంయు క్తవర్ణం.
బయ్యెనేని యారెంటికి గ్రహమైతి యుండవలయు. అట్లు
లేదయ్యెనేనిఁ గృతివతి నెత్తినఁ బిడుగు పడి చచ్చినట్లు వేగ
ముగఁ జచ్చి పోవును.

కృతివతికిని గవీశ్వరునకును నక్షరములపొంగిక.

క. పొం దెఱిఁగి యానుకూల్యము
నొందఁగాఁ గూర్చి తగఁ బ్రయోగించి కృతుల్
సందర్భించు గణాక్షర
బృందం బిరువురకుఁ జాలఁ • బ్రీతి యొనర్చున్.

తా. గ్రహమైతి గణమైతి రాజభృత్యార్వణములు దెలిసి
కవిత్వంబు నెప్పినయెడల, కృతివతికిని గవికిని సకలైశ్వర్యసం
పదలు గల్గును.

ఆ. చంద్రసూర్యవహ్ని • చక్షుఁ డౌరుద్రుని
మూఁడుకన్నులందుఁ మూఁడుగురువు

లుదయ మయ్యె నవియె ♦ యొప్పారె మగణమై
యందు సప్తగణము లమరఁ బుట్టె

తా. ఈశ్వరునికి నూర్యుఁడు, చంద్రుఁడు అగ్ని యను
మూఁడు నేత్రములు గలవు. ఈమూఁడు నేత్రములవలన మూఁడు
పరువులు పుట్టి మగణమని నామంబు నొందె. ఆమగణమునుం
క తక్కినయేడుగణములు పుట్టినవి.

గణములపుట్టుకం దెల్పుచున్నాఁడు.

1. ఒనరఁగ మ య ర స త జ భ న
లన నీయెనిమిదిగణముల ♦ నతినత్కృష్ణతో
నెనసినమతిఁ బింగళునకు
మనసిజమధనుండు దాఁ గ్ర ♦ మంబునఁ దెల్పెన్.
2. మగణమువలనన్ యగణము
యగణమువలనన్ జనించె ♦ నారగణంబున్
రగణమువలన న్నగణము
సగణంబును తగణమునకు ♦ జనకం బయ్యెన్.
3. తావలన జగణ మయ్యెన్
జావలనను భగణ మయ్యె ♦ సరసంబుగ నా
భావలన నగణ మయ్యెను
భావింపఁగ జన్యజనక ♦ భావము గాఁగెన్.
4. అది గానఁ దండ్రికొడుకుల
కొదవదు వైరం బటంచు ♦ నొనరఁగ నుకవుల్

గౌదకక బంధురగణములఁ

గదియింతురు రసలు దక్కఁ గావ్యముఖములఁ.

తా. గణము లెనిమిది యని పరమేశ్వరుఁడు పింగళునకు దయతో నుపదేశించెను. మగణమువలన యగణము, యగణము వలన రగణము, రగణమువలన సగణము, సగణమువలన తగణము, తగణమువలన జగణము, జగణమువలన భగణము, భగణమువలన నగణమును బుట్టినవి. వానిలో రగణమువలన సగణము పుట్టినను, నవి రెండుఁ దక్కఁ దక్కినగణములకు జన్యజనకభావంబుచే నన్యోన్యమై త్రి గల దని యెఱుంగునది.

మగణప్రభావంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

క. మించినపరుసము లోహముఁ

గాంచనముగఁ జేయునట్టికై వడి గణముల్

మంచివి గానివి యైనను

మంచివి యై వెలయఁ జేయుమగణముపతికిఁ.

తా. పద్యాదియందు మగణమునుంచిన రెండవగణ మెట్టిదుష్ట గణ మైనను మగణముదాపున నుండుటచేఁ గృతి నందినవానికి సకలసంపదలనిచ్చును.

తగణప్రభావము.

క. అగణితవదసంపత్కర

మగుఁ దగణము దానిపజ్జనగురినగణముల్

వెగటుగుణంబులు మానుఁ జె

లఁగుచుక సౌఖ్యంబు లొసఁగులలితచరిత్రా!

తా. తగణముతోఁ గూడినగణము దుష్టమయినను శుభ ఫలంబు నొసంగును.

మతియు విశేషఫలము.

క. భగణంబు సకలశుభములఁ
 బొగ డొందఁగఁ జేయుదానిఁ బొందినగణముల్
 మిగుల శుభంబుల నొసఁగును
 యగణంబు నువర్ణకారి యగుఁ బద్యాదిక.
 తా. పద్యాదియందు భగణ ముండేనేని దానిదాపున నున్న
 గణములు చెడ్డ వైనను, శుభఫలంబు నొసంగును. అట్లే పద్యాది
 యందు యగణ మున్నను మేలు గలుగును.

క. రగణంబును జగణంబును
 జగణముఁ బద్యాది నిల్పఁ జన దెవ్వరికికే
 దగ దనక యవియె నిల్పిన
 మిగులం బతి కవయుఁ జెడఁగు మేదినిలోనక.
 తా. రగణ, సగణ, జగణములఁ బద్యాదిని నిల్పరాదు. అట్లు
 గాక కవి వానిని నిల్పేనేని గృతినొందినవానికిఁ దప్పక హాని
 కలుగును.

క. యగణముతో యగణంబును
 జగణముతో జగణములును సగణముతోడక
 సగణంబును రగణముతో
 రగణంబును గూర్చి చెప్పరా దెయ్యెడలక.

తా. యగణ, జగణ, సగణ, రగణములలో నెద్దియైనను మొదటఁ జెప్పి రెండవగణంబు నదియె చెప్పరాదు.

రాజులకు యోగ్యము లైనగణములు.

క. రాజులకు జగణరగణము

లోఁజం గీలించి నుకవి • యొసఁగినపద్యం

బాజిని జయ మీఁ జాలును

తేజీ లేనుఁగులు భటులుఁ • దేరులు నేలా?

తా. కవి పద్యాదిని జగణము, లేక రగణంబును నుంచి యొకరాజును గొనియాడినయెడల, నారాజునకు యుద్ధంబున జయంబు గలుగును. అట్లుండ గుఱ్ఱములు, ఏనుఁగులు, భటులు, రథంబులు నివియన్నియు నేల?

మగణముతో మగణమును, మగణముతో
సగణముం జేరిన ఫలంబు.

క. మగణముతోఁ బద్యాదిని

మగణము గదిసినను ధరణిమండల మెల్ల

బొగడొంద నేలుఁ గృతిపతి

సగణము గదిసినను గీర్తి • జగముల వెలయున్.

తా. పద్యాదిని మగణము చెప్పి రెండవ గణమును మగణమును జెప్పిననాకృతిపతి యగురాజు భూమండలం బెల్లనేలును. అలాగు రెండవగణము సగణముగా నున్న నాకృతిపతి యగు రాజుయొక్క కీర్తి నలుదిక్కులందును వ్యాపించును.

మగణ యగణయోగంబునకు ఫలంబు

క. మించులు గిరికొను ముత్యము
 గాంచనముం గదిసినట్టి ♦ గతి నలయగణం
 బంచితముగఁ దనుఁ గదిసిన
 మంచిదియై లక్ష్మీ నొసఁగు♦మగణము పలికికె.
 తా. కృతి మొదటిపద్యము మొదట మగణంబును బెట్టి
 దానికి ప్రక్కనుయగణంబును జెప్పినచో బంగారుతోఁగూడిన
 మంచిముత్తెము చొప్పున వెలుఁగుచు రాజునకు మేలుచేయును.

రగణ యగణయోగమునకు ఫలంబు.

క. పొగ డొండఁ బద్యముఖమున
 రగణము యగణంబుఁ గూడి ♦ రాజిల్లినచో
 జగ మంతయు నేలెడివాఁ
 డగుఁగృతిపతి విభవయుక్తుఁ♦డగుఁ గవివరుఁడుకె.
 తా. రగణము దుష్టగణ మైనను యగణముయొక్కకూడిక
 బలిమివలనఁ గృతిపతికి రాజ్యంబును, గవీశ్వరునకు విశేషసంపద
 యుం గలుగును.

రగణ జగణయోగంబునకును,

రగణ తగణయోగంబునకును ఫలంబు.

క. ఇంగల రగణము జగణము
 సంగడమున నొండె తగణసంగతి నొండెకె

మంగళకర మని పద్యము

ముంగలఁజెప్పుదురు సుకవిఁముఖ్యులు గృతులన్.

తా. రగణ జగణములను గాని, రగణతగణములను గాని
చేర్చిన మేలు గలుగును గాన, కవీశులు గ్రంథాదిపద్యములందు
వానిని జెప్పుదురు.

అవ. పద్యాదియందు నిల్పిన జగణమునకు
గ్రహమైత్రిగలగణము దగ్గఱ నుండేనేని శుభంబు
గలుగునని చెప్పుచున్నాఁడు.

క. ఆరోగ్యకరుఁడు భాస్కరుఁ

డారయ జగణమున కొడయఁ, డది మొగినిడఁగా

నేరోగము పైకొన చా

చేరువచుట్టంపుగణముఁ • జేకొనఁజాలున్.

తా. నూర్యుఁ డారోగ్యము నిచ్చువాఁడుగాన నూర్యుఁ
డధిపతి గాఁ గలజగణము దాపున నున్న గణము చెడఁదెనను
మంచిఫలము నే యిచ్చును.

తగణ యగణ సంయోగ నిషేధము.

క. మొగివాత తగణ ముండిన

వగవక యగణంబు దానివద్దనె నిలువన్

దెగి తన్నుఁ జంపఁ దలఁచిన

పగవారికి నై నఁ దగదు • పద్యముఁ జెప్పున్.

తా. గ్రంథాది పద్యము మొదట తగణయగణములం జేర్చి
నఁ దప్పక మరణము సంభవించును గాన నట్టి తగణయగణసం
యోగంబు గూడదు.

మగణ జగణసంయోగమునకు, మగణసగణ
సంయోగమునకును ఫలంబు.

• ముందట నిల్పిన మగణము

క్రిందఁ జగణంబు గదియఁ ♦ గీలించిన మే
లొందుఁ సగణం బటువలెఁ

బొందించిన విభుఁడు రివులఁ ♦ బోరజయించుఁ.

తా. మగణమును బద్యాదిని నిల్పి దానివెంబడి జగణమును
గాని సగణమును గాని చెప్పినఁ గృతిపతికి సంపదలు, జయం
బునుం గలుగును.

యగణ జగణ సంయోగనిషేధము.

• శంకింపక యగణముతోఁ

బంకజహితగణము గదియఁ ♦ బద్యముఁ జెప్పఁ
బొంకము నెడి విభుఁ డొరులకుఁ

గింకరుఁ డై దిక్కులేక ♦ గీడ్పడి యుండుఁ.

తా. యగణముతో జగణముంజేర్చి చెప్పిన గృతిపతి రాజ్య
స్రవ్యుఁడై యితరులకు నేవ నేయించు దారిద్ర్యము ననుభవిం
చును.

అవ. గ్రంథాదియందు తగణము మంచిదని చెప్పిన
భీమనమతంబుఁ డెల్పుచున్నాఁడు.

ఆ. ఆది తగణ మొప్పునది నేవతాగణం

బరసి చూడ దాని ♦ కమరగురుఁడు

గ్రహముగానఁ బద్యఃగద్యముఖంబుల
హంచి దనుచు భీముఁ డెంచినాఁడు.

అవ. సగణ తగణంబులు, సగణ జగణంబులు పద్యా
దిం బ్రయోగింపరాదను చున్నారు.

క. మారుతగణంబు సంప

త్కారణ మగుజతగణములఁ గదిసినచో నా

మారుతగణంబు జతగా

నారవిగణ మున్నఁ బతికి డనలనుట వచ్చున్.

తా. పద్యాదియందు సగణ జగణములను గాని, సగణతగణ
ములంగాని చెప్పిచెప్పినఁ గృతిపతికి హాని కలుగును.

సగణ రగణ సంయోగనిషేధము.

క. మారుతగణంబుజత నం

గారపుగణ మున్నఁ బతి మృగంబులచేతన్

చోరులచే శత్రులచే

ధారుణిఁ జెడు మందిరంబు డదరికొని కాలున్.

తా. వాయుదేవతాక మైనసగణంబును, నగ్నిదేవతాకమైన
రగణంబును జేర్చి పద్యము నెప్పినచోఁ గృతిపతి సకలబాధలం
కెందును. ఔమబాధ లెచ్చును. ఇండ్లు తగులఁబడి పోవును.

నక్షత్రఫలంబు (కవిగజాంకుశము).

క. కమలహితుఁ డున్ననక్ష

త్రముమొదలుగ నేడుదోషఃతమములునడుమన్

ప్రమదప్రదములు పడైం

డమరగ నశుభములు తొమ్మిదగుఁ బద్యాదిన్.

తా. సూర్యుఁ డున్ననక్షత్రము మొదలుకొని యేడు దుష్ట
నక్షత్రములు. ఎనిమిదవనక్షత్రము మొదలుకొని పండ్రెండు
నక్షత్రములు శుభప్రదంబులు. ఇరువదవనక్షత్రము మొదలు
కొని యభిజిత్తుతోఁ గూడఁ దొమ్మిదినక్షత్రము లశుభప్రదం
బులు.

గ్రహనక్షత్రములకు మృతజీవసంజ్ఞ (శ్రీధరచందము)

క. విదితముగ రాహుభుక్తిని

నొదవినపదుమూఁడు జీవయుక్తము లందు

న్నది యావల నెరితారలు

పదునాలుగు మృతము లనఁగఁబడు నెల్లెడలన్.

తా. గ్రహణంబు పట్టిననక్షత్రంబు మొదలు పదుమూఁడు
నక్షత్రములు జీవనక్షత్రంబులు. తక్కినపదునాలుగు మృత
నక్షత్రములు.

జీవమృతనక్షత్రములకు ఫలంబు.

క. ఫతి మృతుఁ డగు బద్యాదిని

మృతనక్షత్రంబు నిడిన • మేదురసౌఖ్యా

న్వితఁ డగు నమృతము లనఁగం

బ్రతిమము లగుతారకములఁ • బద్యాది నిక్షన్.

తా. మృతనక్షత్రము గృతిపతికి మరణంబుఁ దెచ్చును.
అమృతనక్షత్రము కృతిపతికి సేమముఁ గావించును.

(గోకర్ణఛందము.)

క. క్రూరగ్రహము క్షము లగు

తారలు దగ్ధములు ధూమితంబులు వానిన్

జేరి యెదు రెదుర నున్నవి

క్రూరగతంబు లని యెఱిగి కొను జ్వలితంబుల్.

తా. సూర్యాంగారకశనిరాహుకేతువులు విడిచి పెట్టిన నక్షత్రంబు లవియేవి యనిన అశ్వినియందుండెనేని రేవతియు, భరణియుం దుండెనేని అశ్వినియు, కృత్తికయందుండెనేని భరణియు నిట్లన్ని నక్షత్రంబులకు నూహింపవలయును. ఎదురు ఆనఁగా పాపగ్రహములు విడిచిపెట్టిననక్షత్రంబునకుఁ బదుమూడవనక్షత్రము. అదియంగూడదు. ఈ నక్షత్రములందుఁ గవిత్యారంభము సేయరాదు.

దగ్ధ, ధూమిత, జ్వలితనక్షత్రంబులకు ఫలంబులు.

ఆ. ధనముఁ గోలుపుచ్చు • దగ్ధనక్షత్రంబు

చావు చేటుఁ దెచ్చు • జ్వలితతార

ధూమితంబు మారి,తునిఁ జేయు నప్పుడు

గాన మొదల నిల్పఁ • గాదు వీని.

తా. పాపగ్రహంబులు విడిచినది దగ్ధనక్షత్రంబు. వారున్నది ధూమితనక్షత్రము. వారున్న నక్షత్రమునకుఁ బదుమూడవది జ్వలితనక్షత్రము. ఈమూడవనక్షత్రములు గలగణములను బద్ధ్యము మొదలఁబ్రయోగింపఁగూడదు. కవిత్యారంభకాలమున వీనిని బరిశోధించి గ్రంథాదియంగు గణములఁ బ్రయోగింపనగును.

ఈ జీవనిర్జీవనక్షత్రములకు ఫలంబు.

క. మొదలనె జీవగణం బిడఁ

గొదలేక కృతీశు బ్రదుకు • గొనసాగు మదిన్

వెదకక నిర్జీవగణం

బదికిన నపు డాకృతీశు • కాయువు దఱుఁగున్.

తా. జీవనక్షత్రంబు గల గణంబు మొదటఁ బ్రయోగించెనేనిఁ గృతిపతి దీర్ఘాయుష్షుంతుఁ డగును, నిర్జీవనక్షత్రము గలగణంబుఁ బ్రయోగించెనేని యాయువు నశించును.

మఱియు దానికిఁ గల ఫలము.

క. కృతిమొదల దగ్ధతారయుఁ

బతి నతిదుఃఖితునిఁ జేయు • బ్రజ్వలితంబున్

మృతిఁ బొందించును మఱి ధూ

మితనక్షత్రంబు నతని • మేనలయించున్.

తా. కృత్యాదియందు దగ్ధనక్షత్రముగలగణం బిడినఁ గృతిపతికి దుఃఖము సంభవించును. జ్వలితనక్షత్రగణ మిడిన నతనికి మరణము సంభవించును. ధూమితనక్షత్రంబు గల గణ మతనికి రోగముఁ జెచ్చును.

లక్షణ మెఱుంగనికవికి ఫలము.

క. పతితారకు సంబంధ

స్థిత తారకుఁ జెల్లు కీడు • చింతింపక.దు

ర్మతిఁ గవిత చెప్పఁ దివిరెడు

నతఁడె నుమీ కవిపిశాచ డి మారయ నుర్విఁ.

తా. కృతిపతియొక్క నక్షత్రమునకును గణముయొక్క నక్షత్రమునకును మైత్రి యుండవలయు. ఆమైత్రి తెలియక లక్షణజ్ఞానములేక కవిత్యము సెప్పువాఁడు దయ్యమనఁబడును.

గ్రహరాశి గణరాసుల మైత్రియొక్క ముఖ్యత.

క. తొలుత గణగ్రహమైత్తులు

దలఁసఁ ద్రికోణాధిపతులు డి తత్తద్గ్రహరా

సులగణము వారణమునఁ

గలసిన చుట్టంబు లవియె డి గ్రహగణమైత్తుల్.

ఆ. ఏయవస్థనుండి డి యేవేళ నేగ్రహ

మేశుభాశుభంబు డి లిచ్చుచుండు

నాయవస్థనుండి డి యావేళ నాగణ

మాశుభాశుభంబు డి లందఁ జేయు.

శుభగ్రహపాపగ్రహసంబంధమునకు ఫలము.

ఆ. గ్రహము పొత్తుకలిమి డి గలగణసంగతి

నుండి క్రూరగ్రహము డి నొందు శుభము

గ్రహము పొత్తు లేని డి గణముతోఁ బద్యాదిఁ

గూడి మంచిగణము డి కీడు నేయు.

తా. నైసర్గికదుష్టగ్రహగణమైనను మైత్రిగలగణంబుతోఁ గూడ నేని యదియును మంచి గణమేయగును. మఱియు గ్రహ

మైత్రి లేనిగణముతోఁ గూడినది మంచిగణ మయినను కీడునే
కావించును.

మగణాదిగణంబుల గ్రహమైత్రి.

క. మగణాదిగణంబులకును

బగయును మైత్రియునెఱుంగఁ బడునుకవులకున్

జగమునఁ దత్తద్గ్రహముల

పగయును మైత్రియును శాస్త్రసద్ధతిఁగనఁగాన్.

తా. గణములయొక్క గ్రహములకు మిత్రత్వశత్రుత్వ
ములు దెలియక కవి కావ్యముఁ జెప్పరాదు. కావున శాస్త్రముఁ
జదివి లక్షణములం బరిశీలించి గణగ్రహమైత్రి నెఱుంగ
వలయును.

నై సర్గికశుభపాపగ్రహంబులు.

ఉ. వారిజమిత్రసూనుఁడును

వారిజమిత్రుఁడు భూమిపుత్రుఁడున్

గూరులు వారిఁ జేరునెడఁ

గూరుఁడు చంద్రతనూభవుండు బృం

దారక రాజమంత్రియును

దైత్యగురుండును సౌమ్యుఁడు న్విధుం

డారయఁ గృష్ణపక్షతిథి

లందు శుభప్రదు లెన్ని చూడగన్.

తా. శనైశ్చరుఁడు, నూర్యుఁడు, అంగారకుఁడు క్రూరులు. బుధుఁడు మంచివాఁడయినను పాపగ్రహములతోఁ జేతనేని క్రూరుఁడగును. బృహస్పతి, శుక్రుఁడు, పాపగ్రహసంబంధము లేనిబుధుఁడును శుక్లకృష్ణపక్షమధ్యమునం దుండెడి చంద్రుఁ డును శుభగ్రహంబులు.

గ్రహముల వర్ణము.

ఆ. శుక్రశశులు తెలుపు • శోణితవర్ణులు
తరణికుజులు బుధుఁడు • నురగురుండు
పసిడివన్నె వారు • భీనుజిరాహులు
సలిలజలధరంబు • చాయవారు.

తా. శుక్రుఁడు, చంద్రుఁడు తెల్లనివారు. నూర్యుఁడు, అం గారకుఁడు నెఱ్ఱనివాను. బుధుఁడు, బృహస్పతి బంగారుచాయ గలవారు. శని రాహుకేతువులు నల్లనిచాయ గలవారు.

చంద్రునకుఁ గల ప్రత్యేకఫలము.

చ. ఉడువతి యేగ్రహంబు కడ
నున్నను దానును వానివన్నెయున్
నడుమను నాశుభంబుగ గ
ణంబులలోపల నేగణంబు సం
గడి భగణంబు నిల్పు నని
కంబుగ నాఫలమిచ్చు నవ్విధుం
డొడయఁడు గాన దానికిని
యు క్తను యండు కుయుక్తు లేటికిన్.

తా. చంద్రుడు బాను గూడుకొన్న గ్రహంబు యొక్క వన్నె గలవాఁడగును. భగణం బేగణంబుతోఁ గూడుకొనిన నా ఫలం బిచ్చును గాన దాని కధిపతి యగుటవలనఁ జంద్రుడు నట్టిఫలమునే యొసఁగును.

చంద్రునివన్నెకు ఫలము.

ఆ. శ్వేతచంద్రుఁ డయిన • నేనుంబు గావించు
రక్తచంద్రుఁ డయిన • రణ మొనర్చుఁ
గృష్ణచంద్రుఁ డయిన • గ్రూరత లొడఁగూర్చుఁ
బీఠచంద్రుఁ డయిన బ్రియ మొనర్చు.

తా. తెల్లనిచాయ గలచంద్రుడు తేమంబును, ఎఱ్ఱనిచాయ గలచంద్రుడు కలహమును, పచ్చనిచంద్రుడు ఇష్టార్థలాభంబునుగలిగించును గాన పచ్చతెల్లనిచంద్రుడు శుభుఁడు. ఎఱ్ఱని నల్లని చంద్రుడు పాపుఁడు.

మగణంబు మొదలగునెనిమిదిగణములకు ఫలము.

క. సరసాన్న రుచిరభూషణ

పరితాపాస్థానచలన • బహుదుఃఖిరుజా

పరమాయురచలలక్ష్మీ

కరములు మయరసతజభన • గణములు వరుసక.

తా. మగణమునకు వృద్ధసములతోఁ గూడినమధురాన్నమును, యగణమునకు విశేషాలంకారమును, రగణమునకు దుఃఖమును, సగణమునకు స్థానభ్రంశమును, తగణమునకు బహు

దుల్లభములును, జగణమునకు రోగములును, భగణమునకుఁ బూర్ణాయువును, నగణమునకు తరుగనిసంపదయు ఫలంబులు వరుసగాఁ జెప్పఁబడియున్నవి గాన గ్రంథము మొదటిపద్యమును మంచిఫలము నిచ్చుగణముతో నారంభింపవలయును.

మోనికూటము.

క. హరిణివలీముఖమహిషీ

వరనై రిభ మేష ధేను ♦ వాతాశనులున్

వసుసను మయరసతజభల

కరయఁగ నక్షత్రయోను ♦ లై విలసిల్లున్.

- తా. మగణమునకు లేడి, యగణమునకుఁ గోతి, రగణమునకుఁ గేదె, సగణమునకు దున్నపోతు, తగణమునకు మేక, జగణమునకు గోవు, భగణమునకు సర్పము యోనులు. నగణమునకుఁ బాదాంగచూడామణియందునక్షత్రముచెప్ప లేదుగానిసకలైశ్వర్యముల నొసఁగునట్టి గుఱ్ఱమని పెద్దలు చెప్పుదురు.

గణములచాయలు.

క. రవి తురగ రజత విద్రుమ

కువలయ హరినీల శకల ♦ కురువింద సుధా

ర్ణవ కనక నికషరేఖా

ప్రవిమలకాంతులఁ దనర్చుఁ బరువడి గణముల్.

తా. మగణము పచ్చనిచాయయు, యగణంబు వెండి
చాయయు, రగణము పగడఁపుజాయయు, జగణంబు కలువ
చాయయు, తగణమింద్రనీలపుఁజాయయు, జగణంబుగురివింద
గింజచాయయు, భగణంబు పాలసంద్రపుఁజాయయు, నగణము
బంగారుచాయయుఁ గలదైయుండు.

శ్రీ సు ల క్ష ణ సా ర ము

సంపూర్ణము.

అచ్చతేనుగురామాయణము, శుద్ధప్రతి ...	1	4
రంగనాథరామాయణము, ద్విపద, చక్కనికూర్పు	8	8
మొల్లరామాయణము, చిన్నసెజాన పెద్దక్షరములతో చక్కగముద్రితము ...	0	12
మార్కండేయపురాణము, మారనకృతము ...	1	12
వసుచరిత్ర, సవ్యాఖ్యానము, దళసరికొగితములు, చక్కనికూర్పు ...	8	8.
వసుచరిత్ర విమర్శనము, ఆత్యద్భుతములగు క్రొత్తవిషయము లనేకములిందుగలవు ...	1	0
రాఘవపాండవీయము, సటిక, చక్కనికూర్పు	2	4
శృంగారనైషధము, శ్రీనాథకవిది ...	0	14
కాశీఖండము ...	1	8
ఆంధ్రభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదివఱకు ము ద్రితమైన ప్రతులకన్న అన్నివిధములబాగుగనున్నది	4	0
డిట్లో మేలుప్రతి, చక్కనిబైండు ...	6	8
డిట్లో అత్యుత్తమప్రతి ...	8	0
మనుచరిత్ర, సటిక, వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యా నముతో చిన్నసెజాన మేలుకొగితములమీఁద స్ఫుటమైన అక్షరములతో చక్కగ ముద్రించునున్నాము. శ్రీ కృష్ణదేవరాయలయొక్క ప్రతిమ యిందుగలదు.	2	0
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, క్రొత్తకూర్పు ...	0	12
హరవిలాసము ...	0	12
హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము, సటిక, పీఠికవిపులము	2	8
అముక్తమాల్యద, వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యా ఖ్యానముతో మేలుకొగితములమీఁద చక్కగ మరల ముద్రించినారము ...	8	8.
సారంగధరచరిత్రము, చేమకూర. వేంకటకవికృతము	0	12.

కవికర్ణరసాయనము, మాంధాతచరిత్ర	...	1	8
నిరంకుశోపాఖ్యానము, రుద్రకవికృతము	...	0	6
రాజయోగసారము, ద్విపద	...	0	4
కళాపూర్ణోదయము, దళసరికాగితములు	...	2	0
నరసభూపాలీయము, అట్టబైండు	...	0	10
విజయవిలాసము, చేమకూర. వేంకటకవికృతము		0	8
బిల్వణీయము, చక్కనికూర్పు	...	0	8
వైజయంతీవిలాసము ,,	...	0	8
రంగరాయచరిత్ర, దిట్టకవి. నారాయణకవి ప్రణీతము		0	8
రామాభ్యుదయము, అయ్యలరాజు. రామభద్రకవికృతము	1	8	
సీలానుందరీపరిణయము, కూచిమంచి. తిమ్మకవికృతము	0	4	
రసికజనమనోభిరామము, శుద్ధప్రతి	...	0	12
రుక్మిణీపరిణయము ,,	...	0	6
రాజశేఖరవిలాసము, కూచిమంచి. తిమ్మకవిది.		0	8
పారిజాతాపహరణము	...	0	8
హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, శంకరకవి ప్రణీతము		0	12
అనిరుద్ధచరిత్ర, కనుపర్తి, అబ్బయామాత్య ప్రణీతము	0	8	
విక్రమార్కచరిత్ర, జక్కనకవి ప్రణీతము	...	1	4
సీతారామాంజనేయసంవాదము, సటీక. అనేక నూతనాంశములు చేర్చి చిన్ననైజున ముద్రించినారము. టీక, వివరణము మిక్కిలి విపులము. ఈవఱకు ప్రకటితమైన ప్రతులకన్న బాగుగ నున్నది.			
సాధారణప్రతి	...	2	0
వేంకటాచలమహాత్మము, తరిగొండ వెంకమ్మ ప్రణీతము, చక్కనికూర్పు	...	1	2
పంచతంత్రము, నారాయణకవికృతము	...	0	12
జైమినిభారతము, అశ్వమేధపర్వము, చక్కనికూర్పు	1	0	

ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము	1	8
నృసింహపురాణము, ఎఱ్ఱాపైగడ, క్రొత్తకూర్పు	0	12
రుక్మాంగదచరిత్ర, ఏకాదశీమాహాత్మ్యము ...	0	10
సులక్షణసారము, సటీక	0	10
ఆంధ్ర బ్రహ్మాండపురాణము	5	0
దసరాపద్యములు	0	2
ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, ఆంధ్ర నామశేషము, సాంబనిఘం		
టువు—టీకానుక్రమణికాసహితము, మేలుప్రతి	0	12
డిటా కాలికోబైండు	1	2
అప్పకవీయము, చక్కనికూర్పు	1	10
బసవపురాణము, పిడుపర్తి. సోమనాథకృతము	2	0
వేమనపద్యములు, చక్కనికూర్పు	0	6
డిటా బ్రాహ్మీనుదారగారి ఇంగ్లీషుతో	1	0
ఆంధ్రలలితోపాఖ్యానము	1	8
నస్తమస్కంధము, సటీక, చిన్నసెజ్జ	1	4
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భౌగవతము)	0	4
డిటా గట్టుప్రభువుకృతము	0	6
మాతృశతకము	0	2
సుమతిశతకము, సటీక	0	3
కుమారీశతకము సటీక	0	3
దాశరథిశతకము	0	4
మానసబోధశతకము	0	3
భాస్కరశతకము	0	4
కలువాయిశతకము	0	4
జగన్నాయకశతకము	0	2
కవిచౌడప్పశతకము	0	2
నృసింహశతకము	0	2

GR/11722

8135

చంద్ర శేఖరశతకము	...	0	2
రామలింగేశశతకము, అడిదము. నూరకవిది ..		0	3
కాళహస్తీశ్వరశతకము, ధూర్జటికవిది	...	0	2
కుక్కుటేశ్వరశతకము, కూచిమంచి. తిమ్మకవిది		0	3
జేపకీనందనశతకము	...	0	2
కృష్ణశతకము	...	0	2
నారాయణశతకము	...	0	2
కాళహస్తీశతకము ('సాంబళినా మహాప్రభా')		0	2
సింహాద్రినారసింహశతకము	...	0	3
భద్రాద్రిరామశతకము, పావులూరి. మల్లనకృతము		0	2
ప్రసన్నరాఘవశతకము	...	0	3
చిత్రబోధశతకము	...	0	3
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)		0	4
భోగినీదండకము, బమ్మెర. పోతరాజకృతము		0	2
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కనికూర్పు ...		0	3
యక్షిణీకల్యాణము, సటీక, చక్కనిప్రతి		0	3
నలోపాఖ్యానము, సటీక, చిన్ననెజు	...	0	3
నలచరిత్ర, ద్విపద	...	0	14
శ్రీనాథునివీధినాటకము	...	0	2
విదురనీతి, సటీక, ఆంధ్రభారతములోనిది	...	0	5
అంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము	...	0	2
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు	...	1	4
వెంకయ్యవ్యాకరణము	...	0	3
ప్రౌఢవ్యాకరణము	..	0	12
బాలవ్యాకరణము, చిన్నయనూరిగారిది	...	0	12

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

292 ఎస్.ప్లస్.నెడ్, చెన్నపురి. ఈ.

